

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • MARS 2010

Liahona

**Konst från den
åttonde internationella
konsttävlingen, s 30**

**Din utbildning, karriär
och Herrens plan, s 40**

Se upp för apfällor, s 48

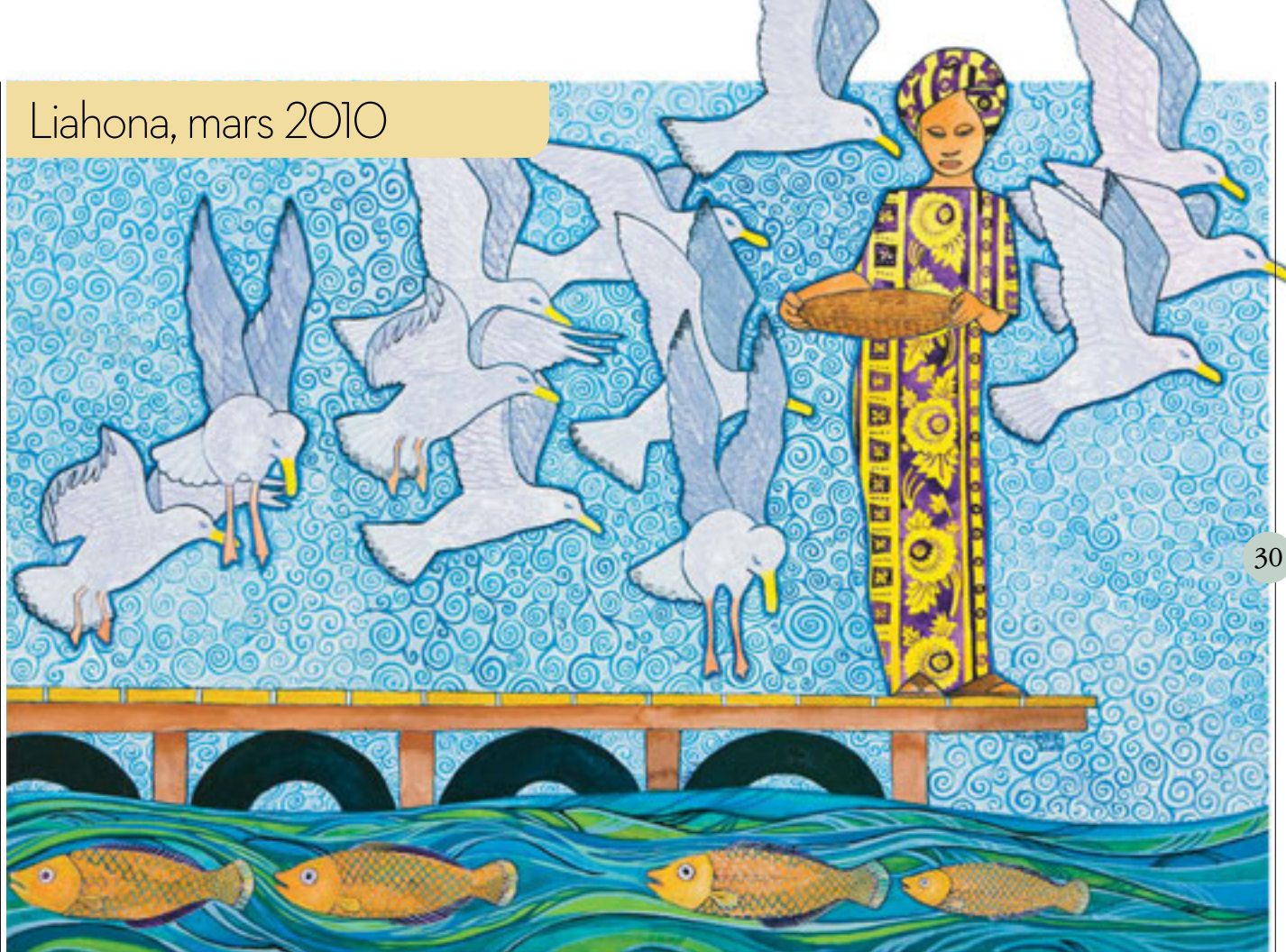
Vördnad börjar med mig, s 60

*Tro vid vattenranden (2 Mos 2:3–4),
av Anne Marie Oborn*

”Men när [Moses mor] inte kunde gömma honom längre, tog hon en korg av papyrus och strök på jordbeck och tjära, lade barnet i korgen och satte den i vassen vid Nilens strand.

Hans syster ställde sig på avstånd för att se vad som skulle hända med honom.” (2 Mos 2:3–4)

BUDSKAP

4 Budskap från första presidentskapet: Moraliskt mod
Henry B Eyring

8 Besökslärnarnas budskap: Stärk din tro på Gud Fadern och Jesu Kristus genom personliga skriftstudier

ARTIKLAR

16 Herren beskyddade oss
Kevin D Casper

När vi hoppade från den brinnande båten ner i vattnet kunde vi inte göra annat än att be.

PÅ OMSLAGET

Fostra era barn i ljus och sanning, av GayLynn Ribeira. Baksidan: Stadig kurs, av Jon Helaman Saline.

18 Trygg i hans hand

Även under svåra tider växer kyrkan och vi kan känna frid.

30 Minns Guds underbara verk: Åttonde internationella konsttävlingen

Heather L Stock

Konstnärer från 44 länder har skapat ett "vittnesbörds möte" av färger och former.

AVDELNINGAR

9 Vi talar om Kristus: Jag såg evangeliets ljus
Yulia Phares

10 Små och enkla medel

13 Tjänande i kyrkan: Godtagbart tjänande
David E LeSueur

14 Vad vi tror på: Den Helige Anden vittnar om sanningen

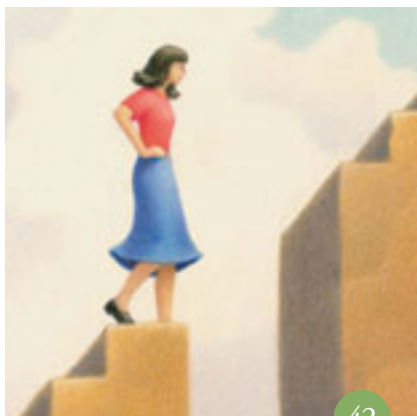
26 Evangelieklassiker: Fastelagen
Robert L Simpson

36 Sista dagars heliga berättar

74 Kyrkonytt

80 Tills vi möts igen: En bild av faderskap
Antonio Peluso

42

- 40 De talade till oss: Förlita dig inte på köttslig arm**
Russell M Nelson
- 42 Evangeliet i mitt liv: När allt blev fel**
Lin Si-Chia
- 43 Varför betalar vi fasteoffer?**

- 44 Rakt på sak**
- 46 Hur jag vet: Sökandet efter den rätta kyrkan**
Roberto Pinheiro Rocha
- 48 Fast i en cumbuca**
Marcos A Aidukaitis
Satans fällor kan tyckas inbjudande, men slutresultatet kan bli förödande.
- 52 Affisch: Håll dig på rätt spår**
- 53 Vår plats**
- 54 Motanfallet**
Fridrik Rafn Gudmundsson
De svåraste anfallen kom inte från planen. De kom från sidolinjerna.
- 56 Hur man tar itu med en översittare**
Douglas M Brown
Jag var ny i skolan och livet blev inte lättare av påhopp från översittare.

54

62

- 58 Hur kan jag bli en bättre vän?**
Upptäck hur en sann vän verkligen är.
- 59 Ett vittnesbörd om profeten Cecil O Samuelson**
Första gången jag såg honom visste jag att han var en Guds profet.
- 60 En lektion om vörndnad**
Thomas S Monson
En ung president Monson hjälpte till att lösa ett problem med vörndnad i Primär.
- 62 Ett besök på Temple Square: Emma träffar Primärs generalpresident**
Anna Culp
- 64 Vår sida**
- 66 Lindsays prästadömsvälsignelse**
Myrna Hoyt
Kommer Lindsay att kunna känna sig fridfull före operationen?
- 68 Samlingsstunden: Gud talar genom profeter**
Sandra Tanner och Cristina Franco
- 70 För små barn**

Se om du kan hitta den Liahona som är gömd i det här numret.

MARS 2010 ÄRGÅNG 134 NR 3

LIAHONA 09283 180

Internationell officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av
Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S Monson, Henry B Eyring,
Dieter F Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard, Richard G
Scott, Robert D Hales, Jeffrey R Holland, David A Bednar,
Quentin L Cook, D Todd Christofferson, Neil L Andersen

Chefredaktör: Spencer J Condie

Rådgivande: Keith K Hilbig, Yoshihiko Kikuchi, Paul B Pieper

Verkställande direktör: David L Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redaktionschef: R Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Jenifer L Greenwood,
Adam C Olson

Medredaktör: Ryan Carr

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: David A Edwards, Matthew D Flitton,
LaRene Porter Gaunt, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer
Maddy, Melissa Merrill, Michael R Morris, Saly J Odekirk,
Joshua J Perkey, Chad E Phares, Jan Pinborough, Richard M
Romney, Don L Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie
Wardell

Chefssekreterare: Laurel Teuschler

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G Brown, Julie Burdett, Thomas S Child,
Reginald J Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P Johnsen, Denise Kirby, Scott M Mooy, Ginny J Nilson

Prepress: Jeff L Martin

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Randy J Benson

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och
Kanada, kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller
församlings- eller grensledare.

Ansvärgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvärgivare för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.
Telefonnummer: 08-500 655 20. Priset för en
helårsprenumeration är SEK 80:00 (inkl moms och porto) och
betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

**Skicka manuskript och förfrågningar till Liahona,
Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA; eller via e-post: liahona@ldschurch.org.**

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estriska, fijiiska,
finska, franska, grekiska, hindi, holländska, isländska,
indonesiska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska,
kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska,
marshallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska,
rumänska, ryska, samoanska, sinhala, slovenska, spanska,
svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på
www.liahona.lds.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2010 Vol. 134 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish
(ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change
of address. Include address label from a recent issue; old and
new address **must** be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Mer information på Internet

Liahona.lds.org

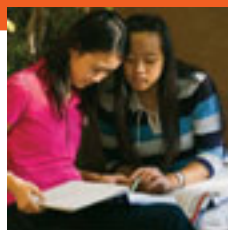

Urval från den **åttonde internationella konstställningen** finns på sidorna 30–35. Se alla konstverken på www.ArtExhibit.lds.org.

FÖR UNGA VUXNA

"Förlita dig inte på köttlig arm" (se sidan 40) är baserad på ett skolavslutningstal som äldste Russell M Nelson höll i april 2009. **För att läsa hela texten** på engelska, gå till <http://speeches.byu.edu>.

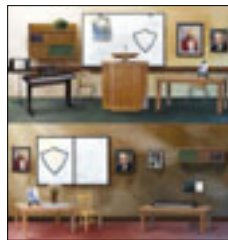

FÖR UNGDOMAR

Hur är du som vän? Gör en interaktiv test på Internet för att få veta det. Gå till www.liahona.lds.org.

FÖR BARN

Gör en aktivitet som är baserad på berättelsen "Miguels nya Primär" (sidan 70). Se om du kan hitta alla skillnader mellan de två klassrummen i Primär på www.liahona.lds.org.

På ditt språk

För att hitta material från kyrkan på Internet på ditt språk går du till www.languages.lds.org.

FOFOTILLUSTRATION CRAIG DIMOND

*Gud gav Joseph Smith
mod i hans tjänande.
På samma sätt har
Gud gett oss mer än
tillräckligt med hjälp
för att bannlysa rädsla
och ge oss mod, vad vi
än möter i livet.*

**President
Henry B Eyring**
förste rådgivare i
första presidentskapet

MORALISKT MOD

Ett av jordelivets syften är att bevisa för Gud att vi ska hålla hans bud när det krävs mod. Vi bestod det provet i andevärlden. Men en tredjedel av himlens härskara gjorde uppror mot förslaget om att de skulle prövas under ett jordeliv där det fanns risk att de skulle misslyckas.

Innan vi föddes kände vi Gud Fadern och hans Son, Jesus Kristus, personligen. Vi kunde se dem och lyssna på dem när de undervisade och uppmuntrade oss. Nu har en slöja dragits för vårt sinne och våra minnen. Satan, lögnens fader, har en fördel här, eftersom vi måste se vilka vi verkligen är genom trons ögon, medan vår kropp gör att vi blir underkastade köttliga frestelser och fysisk svaghet.

Vi har många hjälpmedel som ger oss mod under det här livet. Det största är Jesu Kristi försoning. Tack vare det han gjorde kan våra synder tvättas bort i dopets vatten. Vi kan förnya den välsignelsen när vi tar del av sakramentet i

tro och med ett ångerfullt hjärta.

Andliga gåvor är också till hjälp. Vi får Kristi Ande när vi föds. Den ger oss kraft att veta när ett val vi ska göra leder till evigt liv. Skrifterna är säkra vägvisare när vi läser dem med den Helige Anden som sällskap.

Den Helige Anden låter oss uttrycka tacksamhet och be om hjälp i bön med den förståelse och det självförtroende vi en gång hade hos vår himmelske Fader och som vi kommer att ha när vi återvänder till honom. Den kommunikationen med Gud hjälper oss bannlysa rädsla från vårt hjärta medan den bygger upp vår kärlek till vår himmelske Fader och till Jesus Kristus.

Det heliga prästadömet ger oss mod i vårt tjänande. I dess förrättningar får vi kraft att tjäna Guds barn och att motstå den ondes inflytande. När han kallar oss att tjäna har vi följande löfte: "Och den som tar emot er, hos honom skall även jag vara, ty jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra,

och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er.” (L&F 84:88)

Profeten Joseph Smith hade anledning att vara rädd i sitt tjänande. Men Gud gav honom mod och följande försäkran i Mästarens exempel:

”Och om du skulle kastas ned i avgrunden eller i mördares händer och dödsdomen fällas över dig, om du kastas i djupet, om höga vågor sammansvärjer sig mot dig, om våldsamma vindar blir dina fiender, om himlarna samlar sitt mörker och alla elementen förenar sig för att spärra din väg, och framför allt om själva helvetets käftar spärrar upp sitt gap efter dig, så vet, min son, att allt detta skall ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo.

Människosonen har stigit ned djupare än allt detta. Är du större än han?” (L&F 122:7–8)

Gud har gett oss mer än tillräckligt med hjälp för att bannlysa rädsla och ge oss mod, vad vi än möter i livet. När vi vänder oss till honom för att få hans hjälp kan han lyfta oss upp mot det eviga liv vi söker. ■

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

”Jesus Kristus, Läromästaren, ställde ofta frågor för att uppmuntra människor att begrunda och tillämpa de principer han undervisade om ... Hans frågor manade till eftertanke, självrannsakan och engagemang.” (*Undervisning: Den högsta kallel- sen* [2000], s 68) Överväg att göra och ställa flera frågor för att hjälpa andra förstå och tillämpa sanningarna som vi undervisas om i det här budskapet. Du kan till exempel fråga: ”Vilken hjälp har Gud gett dig för att bannlysa rädsla och ge dig mod?” eller ”Hur har Gud hjälpt dig övervinna dina rädslor?” Uppmuntra dem du besöker att begrunda sina svar innan de säger något.

UNGDOMAR

Ingen är perfekt

Shauna Skoubye

Jag har alltid velat vara som Nephi: strikt lydlig, extremt trofast och djupt andlig. I mina ögon var Nephi det största exemplet på godhet. Få saker lockade mer än tanken på att växa upp och bli precis som han — eller åtminstone börja få en liten del av hans utmärkta karaktär.

En dag hade jag en liten kris som orsakades av mina känslor av otillräcklighet. Jag hade så stora ambitioner och så många mål. Men det verkade inte som om jag kom någon vart. Genom tårar av hopplöshet uttrycket jag de här känslorna för min far. Han ställde sig tvärt upp, gick bort till bokhyllan och tog fram ett av sina exemplar av Mormons bok. Utan att säga ett ord slog han upp Andra Nephi 4 och började läsa vers 17.

Jag fick rysningar som spred sig i kroppen som elektriska stötar när jag lyssnade på de här mäktiga orden: ”O, jag arma människa!” Tankarna rusade runt i huvudet. Hur kunde Nephi, min hjälte och mitt exempel, säga ”arma människa” om sig själv? Om han kunde säga det om sig själv, vad var då jag?

Återigen kände jag något som liknade elektriska stötar när min far läste vers 28: ”Vakna upp, min själ! Tyngs inte längre av synden!” Det

BARN

Gåvor som ger oss mod

President Eyring berättar för oss om flera gåvor som ger oss mod. Läs varje skriftställe här nedanför och skriv vilken gåva det är på raden bredvid. Para sedan ihop varje gåva med rätt bild till höger. Prata med din familj om hur den gåvan kan ge dig mod.

1. Apg 22:16 _____
2. 2 Nephi 4:15 _____
3. L&F 59:8–9 _____
4. 2 Nephi 32:5; Joh 14:26–27 _____
5. 1 Tess 5:17 _____

kändes som om de mörka molnen i mitt sinne hade skingrats och uppenbarat värmen och storslagenheten i den öppna blå himlen och den strålande solen. Det är omöjligt att beskriva hur den här versen upplyste min själ. Få verser i skrifterna har fyllt mig med så mycket hopp, inspiration och glädje som den här gjorde.

I vers 30 säger Nephi exakt det som jag tänkte, men i finare ordalag: "Min själ skall glädjas i dig, min Gud och min frälsnings klippa." Den här versen gav mig känslor av frid och tacksamhet för Herrens innerliga barmhärtighet och kärlek.

Pappa slog ihop boken och förklarade att de verserna ibland kallas för Nephis psalm. Sedan förklarade han milt att också de största människorna på jorden är ofullkomliga, och de måste inse sina ofullkomligheter om de inte ska bli högmodiga och således inte stora.

Jag förstod. Jag hade svagheter, men det betydde inte att jag inte kunde bli som Nephi.

Nephi sade exakt det jag tänkte: "Min själ skall glädjas i dig, min Gud och min frälsnings klippa."

Genom att erkänna mina svagheter kom jag närmare Nephis kaliber. Nephi var stor eftersom han, förutom att han var lydig och trofast, också var ödmjuk och villig att erkänna sina fel.

Ända sedan den upplevelsen har jag verkligen uppskattat Nephis ord. Varje gång jag läser dem får jag samma ilningar och samma inspiration som första gången jag läste dem. De här verserna talar om för mig att jag är en Guds dotter, med förmåga att göra mer än jag någonsin kunde föreställa mig. Jag vet att om jag är trofast och strävar framåt så finns oräkneliga välsignelser i beredskap.

Stärk din tro på Gud Fadern och Jesus Kristus genom personliga skriftstudier

Undervisa ur följande skriftställen och citat, eller, om så behövs, en annan princip som kan vara till nytta för systrarna ni besöker. Bär vittnesbörd om läran. Inbjud dem ni besöker att berätta vad de har känt och lärt sig.

”När jag var nygift ... blev jag inbjuden till en lunch för alla hjälpföreningssystrar i min församling som antingen hade läst Mormons bok eller en tunn bok om kyrkans historia. Jag hade kommit att ta lättvindigt på mina skriftstudier, så jag kvalificerade mig för lunchen genom att läsa den tunna boken, eftersom det var lättare och gick fortare. Under lunchen fick jag en stark känsla av att jag borde ha läst Mormons bok, även om historieboken

var bra. Den Helige Anden manade mig att förändra mina skriftstudievanor. Samma dag började jag läsa Mormons bok och jag har aldrig slutat att läsa i den ... Tack vare att jag började studera skrifterna dagligen har jag lärt mig om min himmelske Fader, hans Son Jesus Kristus och om vad jag behöver göra för att bli lik dem ...

...Varje kvinna kan lära ut evangeliets lärdomar i sitt hem, och varje syster i kyrkan måste ha kunskap om evangeliet för att kunna verka som ledare och lärare. Om du inte redan utvecklat vanan att dagligen studera skrifterna så börja nu och fortsätt studera för att förbereda dig för dina ansvarsuppgifter i det här livet och i evigheterna.”¹

Julie B Beck, Hjälpsföreningens generalpresident.

”Studier i skrifterna stärker vårt eget och våra familjemedlemmars vittnesbörd. Våra barn växer idag upp omgivna av röster som uppmanar dem att överge det som är rätt och i stället söka världens nöjen. Om de inte har en fast grund i Jesu Kristi evangelium, ett vittnesbörd om sanningen och är fast beslutna att leva rättfärdigt, påverkas de av dessa röster. Det är vårt ansvar att stärka och beskydda dem.”²

President Thomas S Monson.

TIPS TILL BESÖKSLÄRAREN

Besvara frågor och berätta om insikter med hjälp av skrifterna under ert besök. Bär vittnesbörd om hur skriftstudier har stärkt din tro. Be systemt ni besöker att berätta hur hennes skriftstudier har stärkt hennes hem och familj.

FÖRBEREDELSE

Joh 5:39

2 Tim 3:14–17

2 Nephi 9:50–51; 31:20; 32:3–5

L&F 138:1–11

”Vi vill att våra systrar ... ska bli lärda i skrifterna ... Ni behöver vara bekanta med hans eviga sanningar för ert eget välbefinnande och för ändamålet att undervisa era barn och alla dem som kommer under ert inflytande.”³

”Vi vill att våra hem ska vara välsignade med systrar som är kunniga i skrifterna — vare sig ni är ensamstående eller gifta, unga eller gamla, änkor eller med familjen runt er ... Bli lärda i skrifterna, inte för att trycka ner andra, utan för att bygga upp dem!”⁴ ■

President Spencer W Kimball (1895–1985)

SLUTNOTER

1. Julie B Beck, ”Min själ fröjdar sig över de heliga skrifterna”, *Liahona*, maj 2004, s 107–109.
2. Thomas S Monson, ”Tre mål till vägledning”, *Liahona*, nov 2007, s 118.
3. Se Spencer W Kimball, ”Systrarnas privilegium och ansvar”, *Nordstjärnan*, apr 1979, s 156.
4. Spencer W Kimball, ”Rättfärdiga kvinnors roll”, *Nordstjärnan*, maj 1980, s 152.

JAG SÅG evangeliets ljus

Yulia Phares

Jag kan inte säga att jag inte hade några mål innan jag döptes som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Men jag kan säga att mitt liv inte hade någon tydlig inriktning. Det kändes ibland som om jag gick omkring i mörker och inte riktigt visste vart jag skulle ta vägen.

Liksom de flesta andra 19-åringar i Sankt Petersburg hoppades jag att en dag kunna gifta mig, få barn och leva lycklig i alla mina dagar. Men jag kunde inte säga att jag visste precis hur jag skulle uppnå det målet — särskilt det där med att leva lycklig i alla mina dagar.

Men min himmelske Fader visste det. Han visste att innan jag kunde få uppleva riktig lycka behövde jag göra honom och hans Son till det centrala i mitt liv. Jag började lära mig hur man skulle göra det strax före min tjugooårsdag när missionärerna började undervisa min familj om hur man blir lycklig genom att följa buden.

Efter det att missionärerna hade börjat undervisa oss dröjde det inte länge förrän jag visste vad jag skulle göra. Jag bad och insåg att om jag ville uppnå mina livsmål så behövde jag döpas och bli medlem i Jesu Kristi kyrka.

Efter mitt dop tog några vänner och familjemedlemmar avstånd från mig. De kunde inte förstå varför det var så viktigt för mig att välja att följa vår himmelske Faders plan. Men jag var glad ändå. Jag visste att han tröstade mig genom att han gav mig frid medan jag gick igenom de här provningarna.

När jag fyllde 21 hade jag en stark önskan att vittna om att evangeliet var sant och berätta för andra om hur mitt liv förändrades när jag hade

bestämt mig för att följa buden, så jag blev missionär. Det kändes underbart att berätta för andra vad som hade hänt i mitt liv sedan jag bestämde mig för att sätta evangeliet först.

Mitt liv har varit fullt av välsignelser sedan dess. För åtta år sedan kunde jag besöka templet och uppnå målet att gifta mig. Men i stället för att bara viga så beseglades jag till min make för evigt.

Under ett flertal år har mitt mål att bli mor också uppfyllts. Jag har välsignats med tre underbara söner.

För inte så länge sedan hade min familj och jag möjlighet att besöka öppet hus för ett tempel. När vi gick genom templet tittade vår fyraåring på mig och sade: "Mamma, eftersom du och pappa gifte er i templet så kommer vår familj att vara tillsammans för evigt."

Jag känner mig välsignad och ödmjuk när jag tänker på det senaste årtiondet av mitt liv. Jag är på väg att uppnå mitt mål att "leva lyckligt i alla mina dagar" tack vare det faktum att jag överlämnade mitt liv till min himmelske Fader och Jesus Kristus. Så länge jag låter dem vara det centrala i mitt liv vet jag att jag kan uppnå mina mål. Jag vet att min himmelske Fader och Frälsaren älskar oss och vill hjälpa oss. ■

Vill du berätta om hur Jesus Kristus har berört ditt liv? Vi välkomnar berättelser om upplevelser och insikter som rör Frälsarens verksamhet och mission. Möjliga ämnen kan vara försoningen, nåd, helande, hopp eller omvändelse. Begränsa berättelsen till 500 ord, ge den titeln "We Talk of Christ", och skicka den till liahona@ldschurch.org.

Små och enkla medel

”Med små och enkla medel uträttas mycket stort.”

(Alma 37:6)

TIPS FÖR ATT UNDERVISA BARN

- Hälsa på varje barn och säg deras namn när han eller hon kommer in i klassrummet.
- Låt barnen delta i lektionerna genom att be dem hålla i bilder, välja en sång, besvara frågor eller rollspela en berättelse.
- Använd ett enkelt och tydligt språk.
- Bekanta dig med lektionen så mycket att du kan ”berätta” den för barnen i stället för att läsa ur boken.
- Tänk på att barnen följer ditt exempel. Försök att vara ett rättfärdigt exempel i sättet du behandlar dem och andra.

TILL VÄNSTER: FOTOILLUSTRATION CHRISTINA SMITH; FOTO JOHN LUKE; TILL HÖGER: FOTOGRAFI AV TEMPEL, MATTHEW REIER; FOTOGRAFI AV KRISTUS, MATTHEW REIER

PÅ SCHEMAT

Generalkonferensen

Glöm inte att Unga kvinnors allmänna möte hålls den 27 mars och att generalkonferensen hålls den 3 och 4 april.

Vad är generalkonferensen? Det är ett världsomfattande möte som hålls två gånger om året — den första helgen i april och oktober. I stället för att gå till sina vanliga möten på söndagen samlas medlemmarna för att få råd från profeten, hans rådgivare, de tolv apostlarna och andra ledare i kyrkan.

Generalkonferensen sänds från Salt Lake City i Utah, USA och är uppdelad i fyra två timmar långa sessioner för alla medlemmar och en två timmar lång session för enbart prästadömsbärare. En del medlemmar ser konferensen i konferenscentret som rymmer 21 000 personer, men de flesta ser den via satellitutsändningar. I en del områden kan man se generalkonferensen i direktsändning.

Andra områden får se en inspelning med ljud och bild eller bara ljud inom en kort tid efter den ursprungliga utsändningen. Prata med din prästadömsledare eller gå till www.conference.lds.org för att få information om utsändningstider och platser.

Efter konferensen kan du läsa och studera generalkonferensbudskapen i maj- och novembernumren av *Liahona*.

Unga kvinnors allmänna möte — ett världsomfattande möte för unga kvinnor mellan 12 och 18 år, deras mödrar och Unga kvinnors ledare — hålls varje år i mars, och Hjälpföreningens allmänna möte hålls i september. De här två mötena sänds på lördagskvällen veckan före generalkonferensen.

Templet i São Paulo i Brasilien

Templet i São Paulo i Brasilien invigdes 1978 av president Spencer W Kimball (1895–1985). Det var det första templet som byggdes i Sydamerika. Det bekostades delvis av bidrag från lokala medlemmar varav många inte hade några pengar att ge. I stället gav de vigselringar, halsband, medaljer och andra värdefulla personliga föremål.

Templet har modern design och en enda spira. Dess grund är stark nog att bära ytterligare 13 våningar vilket praktiskt taget gör

byggnaden jordbävningssäker.

Templet byggdes med förstärkt betong och kläddes med stenplattor av kvarts och marmor. Fasaden har 3 000 paneler i 400 olika storlekar och former som passar perfekt på olika platser på tempelväggarna eftersom mellanrummet mellan panelerna inte kunde vara större än en millimeter.

År 2004 återinvigdes templet efter en renovering där man bland annat placerade en staty av ängeln Moroni på den tidigare utsmyckade spiran.

GENERALKONFERENSENS BUDSKAP

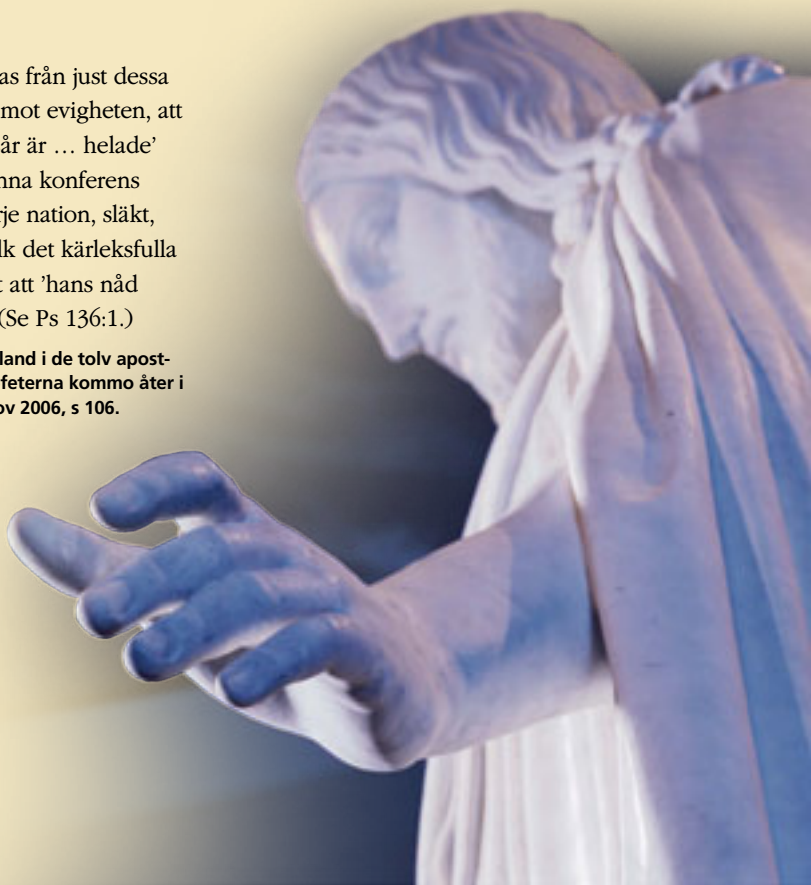

”En kyrkans generalkonferens förkunnar för hela världen att Jesus är Kristus, att han

och hans Fader, allas vår Gud och Fader, visade sig för den unge profeten Joseph Smith i uppfyllelse av det forntida löftet att den återuppståndne Jesus från Nasaret på nytt skulle återställa sin kyrka till jorden och ’komma igen på samma sätt som [dessa judiska heliga] sett honom fara upp till himlen’ (Apg 1:11) ... Denna och varje liknande konferens förkunnar att han i sin nåd kom till jorden i fattigdom och ödmjukhet, för att lida och förkastas, uppleva besvikelser och dö, så

att vi skulle räddas från just dessa öden på vår väg mot evigheten, att vi ’genom hans sår är ... helade’ (Jes 53:5) ... Denna konferens förkunnar för varje nation, släkt, tungomål och folk det kärleksfulla messianska löftet att ’hans nåd varar i evighet.’ (Se Ps 136:1.)

Äldste Jeffrey R Holland i de tolv apostlarnas kворum, ”Profeterna kommo åter i landet”, *Liahona*, nov 2006, s 106.

ETT ÖGONBLICK I HISTORIEN

Hjälpföreningens första tid

År 1842 samlades en liten grupp kvinnor i Nauvoo i Illinois för att bilda en syförening som sydde kläder till tempeltjänarna. Men, som profeten Joseph Smith sade till dem, skulle deras ansvarsuppgifter "inte bara vara att hjälpa fattiga utan också att rädda själar".¹ Så föddes Hjälpföreningen.

Joseph Smith organiserade Hjälpföreningen formellt den 17

mars 1842. Hans hustru Emma var dess första president.

Systrarna satte genast igång att hjälpa behövande. Nybyggare, bland annat immigranter, behövde ofta mat, tak över huvudet och kläder när de anlände. Många utstod också fysiska umbäranden, sjukdom och familjemedlemmars död.

Sommaren 1842 hade Hjälpföreningens organisation växt

så mycket att det inte fanns plats för medlemmarna i någon byggnad i Nauvoo. Systrarna valde i stället att träffas i en lund nära tempelområdet. Under vintern 1842–1843 hade de ett uppehåll men systrarna i "behovskommittén", en föregångare till besökslärarverksamheten, besökte fortfarande varandra.

SLUTNOT

1. Joseph Smith, i *History of the Church*, 5:25.

FRAMSTÅENDE PERSONER VI MINNS

James E Talmage
(1862–1933)

James Edward Talmage var 13 år när hans familj emigrerade från hemlandet England och slog sig ner i Provo, Utah.

James var intelligent och törstade efter kunskap. Han arbetade deltid i fakulteten vid Brigham Young Academy

i Provo, Utah, redan när han var 17 år. Han studerade kemi och geologi vid universitetet i Pennsylvania och vid Johns Hopkins University i Baltimore, Maryland. James Talmages medlemskap i många framstående vetenskapliga föreningar gav honom tillgång till viktiga personer och publikationer och hjälpte honom motarbeta fördomarna som fanns mot kyrkans medlemmar vid den tiden.

År 1888 gifte han sig med Mary May Booth. De fick åtta barn. Mellan

Nedan: De tolv apostlarnas kvorum 1921. Äldste Talmage är i bakre raden, två från vänster.

1894 och 1897 var han rektor för University of Deseret i Salt Lake City (nu University of Utah). Under den tiden köpte han en av de populära nya kedjedrivna cyklarna och cyklade ofta på den. En kväll kom han hem en timme sent till middagen, blåslagen, blodig och smutsig. I närheten av hemmet fanns en bro över ett dike som bara var en plank. Vanligtvis klev han av cykeln och gick över diket till fots. Men den här gången kände han att han kunde cykla över den. Han fortsatte öva, fall efter fall, tills han klarade manövern.

Äldste Talmage var en duktig talare och några av hans tal och lektioner användes som grund till några av de böcker han har blivit känd för, bland annat *Trosartiklarna*. Innan han kallades till de tolv apostlarnas kvorum 1911 hade första presidentskapet bett honom att skriva en bok om Frälsarens liv och verksamhet.

Senare sattes ett rum i ordning i Salt Lake-templet där äldste Talmage kunde koncentrera sig på att skriva. Hans över 700 sidor långa bok, *Jesus Kristus*, publicerades 1915 och har kommit ut i nytryck flera gånger sedan dess. ■

Äldste David E LeSueur

områdessjuttio,
Nordamerika Sydväst

Godtagbart TJÄNANDE

Han gick in i ett litet klassrum på Filippinerna för att intervjua som förberedelse för att ta emot melkisedekska prästadömet. Jag visste inte hur gammal han var men också de äldre medlemmarna i grenen kallade honom *Tatay* (far).

När jag frågade om han skulle kunna förstå min engelska så log han varmt och svarade med noggrant uttal: "Ja, det kan jag."

Efter vår intervju frågade jag honom om det fanns någon anledning till att han inte skulle kunna ordineras till prästadömet. Efter en

stund sade han: "Kanske borde jag inte ta emot prästadömet."

Förbryllad frågade jag: "Vad menar du?"

"Jag har bara en tand", svarade han. "Jag vet att jag inte ser så bra ut för att ta emot prästadömet. Det är helt i sin ordning om du säger att jag inte kan få prästadömet."

Vi satt där en stund medan jag begrundade hans ord, och tårar välldes upp i mina ögon. Sedan lade jag min hand på hans och sade att jag hade sett många underbara prästadömsbärare som hade tappat sitt hår medan han hade kvar sitt vackra mörka hår. Jag berättade också om prästadömsbärare som bara hade ett öra eller ett öga medan han hade båda sina ögon och öron.

Sedan berättade jag om en vän till mig som hade förlorat sin arm på grund av cancer. När den brodern hade bett i vårt hem om att vår himmelske Fader skulle välsigna min hustru och mina barn så visste jag att han var en framstående Herrens tjänare. Jag berättade för Tatay hur min vän hade lagt sin enda hand på en liten flickas huvud och välsignat henne eftersom hon var döende och att jag hade känt

**FÖRHÅRLIGA
DIN KALLELSE**

Vi kan vara försäkrade om att vårt tjänande är välbehag-

ligt för Gud när vi förhålliga våra kallelser i kyrkan. President Marion G Romney (1897–1988), rådgivare i första presidentskapet, sade att för att vi ska förhålliga våra kallelser så krävs det att vi:

- Har en motiverande önskan att förhålliga våra kallelser.
- Söker och begrundar det eviga livets ord.
- Ber om våra kallelser.
- Följer evangeliet.
- Hängivet utför det tjänande vi har blivit kallade att utföra.

Från Marion G Romney, "Att ära sitt prästadömskall", *Nordstjärnan*, dec 1973, s 520–523.

prästadömet kraft den dagen.

Den åldrade filippinaren log och sade: "Jag hoppas att mitt tjänande inför Gud också blir godtagbart."

Vi kommer alla till korta på något sätt och vi känner alla till känslorna av otillräcklighet som åtföljer en ny kallelse. Men Gud tar emot den enklaste uppoffring av den ödmjukaste medlem, och var och en av oss kan åstadkomma en förändring. Vi behöver inte känna oss generade eller skämmas. Allt vi behöver göra är vårt bästa för Herren. Han i sin tur välsignar och förhålliga oss, och gör oss hela på ett förunderligt sätt. ■

**I HERRENS
ÄRENDE**

När kanske några av er blyga till naturen eller ni kanske tycker att ni är otillräckliga för att tacka ja till en kallelse. Tänk på att detta verk inte bara är ditt och mitt. Det är Herrens verk, och när vi går Herrens ärenden är vi berättigade till Herrens hjälp."

President Thomas S Monson, "Plikten kallar", *Nordstjärnan*, jul 1996, s 46.

DEN HELIGE ANDEN VITTNAR OM SANNINGEN

Den Helige Anden är den tredje medlemmen i gudomen. Han är en person av ande, utan en kropp av kött och ben. (Se L&F 130:22.) Han kallas ofta Anden, den Helige Anden, Guds ande, Herrens ande eller Hjälparen. Han verkar i fullkomlig enighet med vår himmelske Fader och Jesus Kristus.¹

Eftersom den Helige Anden är en person av ande kan han bara vara på en plats i taget, men hans inflytande kan vara överallt vid ett och samma tillfälle.²

President Joseph Fielding Smith

”Sedan jag, Nephi, hade hört alla min fars ord ... [som] han stalade genom den Helige Andens kraft, den kraft som han fick genom tro på Guds Son — ... önskade jag, Nephi, att även jag skulle få se och höra och veta allt detta genom den Helige Andens kraft, vilken är Guds gåva till alla dem som flitigt söker honom.” (1 Nephi 10:17)

(1876–1972) lärde: ”Genom den Helige Anden vävs sanningen in i varje fiber och sena i kroppen, så att den inte kan glömmas bort.”³

Det är också genom att ta emot den Helige Anden när vi omvänder oss och döps som vi kan bli helgade. Helgelse är den process som gör att vi blir fria från synd — rena och heliga — genom Jesu Kristi försoning. (Se Mose 6:59–60.) Vi helgas när vi överlämnar vårt hjärta till Gud. (Se Helaman 3:35.)

1. Den Helige Anden ”vittnar om Fadern och Sonen”. (2 Nephi 31:18) Det är bara genom den Helige Andens kraft som vi kan få ett säkert vittnesbörd om Gud Fadern och hans Son, Jesus Kristus.⁴

6. Vi välsignas med Andens gåvor genom den Helige Anden. De här gåvorna välsignar oss och andra som vi älskar och tjänar. (Se 1 Kor 12:1–12; Moroni 10:8–18; L&F 46:11–33.)

2. Den Helige Anden vittnar om sanningen och det är genom hans kraft som vi "kan få veta sanningen om allting". (Moroni 10:5)

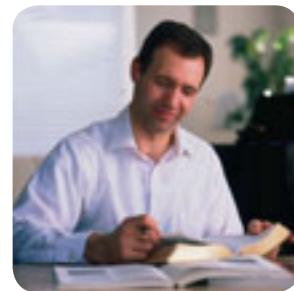
3. Den Helige Anden lär oss allting och hjälper oss att komma ihåg allt vi har lärt oss om Herren och om hans evangelium. (Se Joh 14:26.)

4. Den Helige Anden ... "visar ... [oss] allt vad [vi] bör göra". (2 Nephi 32:5) Han kan vägleda oss i våra beslut och skydda oss från fysisk och andlig fara.

5. När vi hungrar efter att få veta det eviga livets ord och låter dem sjunka djupt in i vårt hjärta så öppnar den Helige Anden vårt sinne och hjärta för större ljus och förståelse.⁵

7. Den Helige Anden kallas också Hjälparen eftersom han kan fylla oss med "hopp och fullkomlig kärlek". (Moroni 8:26)

8. Adam var den första på jorden som döptes och tog emot den Helige Anden. (Se Mose 6:64–66.)

9. Genom den Helige Andens kraft blir vi helgade när vi omvänder oss, döps och konfirmeras, och strävar efter att följa Guds bud. (Se Mosiah 4:1–3; 5:1–6.) ■

"Den Helige Anden skall vara din ständige ledsagare och din spira en oföränderlig rättfärdighetens och sanningens spira, och ditt herradöme skall vara ett evigt herradöme, och det skall utan tvångsmedel strömma till dig i evigheters evighet."
(L&F 121:46)

SLUTNOTER

1. Se *Stå fast i din tro* (2004), s 68–70; *Predika mitt evangelium* (2004), s 90–91.
2. Se *Evangeliets principer* (2009), s 31.
3. Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, reviderad av Bruce R McConkie, 3 band (1977), 1:44.
4. Se 1 Kor 12:3; *Stå fast i din tro*, s 69.
5. Se Enos 1:3; *Predika mitt evangelium*, s 18.

Den 7 juni 1994 var jag på väg hem med färja tillsammans med fem andra missionärer efter en zonkonferens i Östra Samar på Filippinerna. Nattnatten var fuktig och tung. När vi hade stuvat in våra väskor vid våra kojor på andra däck gick vi fyra tillbaka till fören för att komma undan hettan. Men äldsterna Dunford och Bermudez stannade kvar och lade sig för att sova.

Jag pratade med äldste Kern när vi hörde en fyrverkeriliknande explosion på styrbord sida. Plötsligt slog flammor upp längst bak på båten som fick mer kraft av bränslet från maskinrummet. Gångarna fylldes av rök och sedan gick strömmen vilket gjorde passagerarna panikslagna i mörkret.

Vi fyra samlades på däck och bad om att vi skulle vara lugna och tänka klart och att Anden skulle vägleda oss. Omedelbart därefter gick äldste Valentine snabbt tillbaka in i båten och letade efter flytvästar. I hytten träffade han äldste Dunford som gav honom två flytvästar och gick för att leta efter äldste Bermudez. Sedan hittade äldste Valentine två flytvästar till i mörkret. Mirakulöst nog, trots det kaos som rådde, tog han sig nerför gången utan att någon kom i hans väg, och han var tillbaka på däck efter 20 sekunder. Vid det laget var fören packad med passagerare och flammorna kom allt närmare. Vi hade inget annat val än att hoppa. Vi tog på oss flytvästarna och höll en

kort bön innan vi hoppade i. Äldste Valentine knuffades ner av den panikslagna gruppen bakom oss men slog oskadad i vattnet tre meter nedanför.

Området runt båten var väl upplyst på grund av branden och vi kunde höra människor skrika runtomkring oss. Vi fyra samlades en kort bit bort från båten, bland alla dem som också hade hoppat, och simmade iväg från den brinnande trevånings-färjan. Vi bad en bön igen och tackade vår Fader i himlen för det beskydd vi hade fått och bad om hjälp att hitta våra kamrater, äldste Dunford och äldste Bermudez. Äldste Valentine såg dem med flytvästar på, men vi hade inte sett dem på däck.

När elden hade slocknat blev det beckmörkt och vågorna gick höga

HERREN BESKYDDADE OSS

Kevin D Casper

och gjorde det svårt för oss att hålla oss flytande fastän vi hade flytvästar på. Återigen uppsände vi en bön och den här gången bad vi om att bli vägleda till någon vi kunde hjälpa. Snart såg vi två kvinnor med barn och en äldre man och vi turades om att hålla alla flytande. Vi klarade det och snart såg vi en liten flotte som vi satte passagerarna på, men vi kände att andra kunde få använda den så vi stannade kvar i vattnet.

Efter en halvtimme ökade vinden i styrka. Det började regna och de redan höga vågorna blev större. Vi visste fortfarande inte vad som hade hänt med de andra äldsterna men vi förstod att stormen skulle sätta stopp för alla räddningsförsök. Äldste Kern, som

agerade som röst för gruppen, bad om att stormen skulle lugna sig och att de andra äldsterna skulle vara i säkerhet. Inom några minuter var stormen borta.

Vi väntade, överväldigade över vad vi hade sett, och så hörde vi äldste Dunford ropa på äldste Kern. Vi ropade och simmade mot dem. Äldsterna Dunford och Bermudez hade lyckats hoppa av båten genom att klättra ut genom ett fönster, och de bar på två kvinnor, utan flytvästar, som hade klamrat sig fast på deras ryggar.

Vi blev kvar så ett tag och sedan fick vi syn på lysena på en fiskebåt som lämnade Guiuanområdet. Det dröjde inte länge förrän båten upptäckte oss, men den var nästan full så vi satte de två kvinnorna på

båten och fortsatte vänta.

Vi hade varit i vattnet i två timmar när en annan båt hittade oss och tog oss iland. Vi kom fram till missionärslägenheten i Guiuan tidigt på morgonen den 8 juni, som var min 21-årsdag. Vi bad om att de som fortfarande var ute i sjön skulle räddas och tackade återigen vår himmelske Fader för det beskydd vi hade fått.

Jag kommer aldrig att glömma den upplevelsen och jag hoppas att jag aldrig glömmet hur trygga vi kände oss under hela pären. Herren beskyddade oss verkligen. Tack vare den händelsen fick jag ett starkare vittnesbörd om att Herren alltid är med sina barn och ger oss den frid och hjälp vi behöver under våra provningar. ■

Gud varnade Noa för floden och berättade för de rättfärdiga hur de skulle klara sig undan den.

Gud berättade för Josef i Egypten om den kommande hungersnöden och hur han skulle förbereda sig.

Samma Gud talar i dag genom sina profeter och ger oss råd som ger oss frid och trygghet när de följs.

Trygg I HANS HAND

”**F**rid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er ... Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa.” (Joh 14:27) I den heliga stillheten i rummet på övervåningen fortsatte Frälsaren säga till sina apostlar att de skulle uppleva förföljelser och sorg. Sedan sade han: ”Detta har jag talat till er, för att ni skall ha frid i mig. I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.” (Joh 16:33)

I sitt förord till Läran och förbunden säger Herren att ”friden skall tas bort från jorden, och djävulen skall få makt över sitt eget herradöme”. Men Frälsaren lovar också: ”Herren [skall] ha makt över sina heliga och skall regera mitt ibland dem.” (L&F 1:35–36)

Angående de sista dagarnas tumult får vi veta att ”människornas hjärtan skall svika

dem”. (L&F 45:26; 88:91) Men evangeliets budskap har alltid handlat om frid — frid *gentemot* världen och frid *från*, eller trots, världen. Orden ”var vid gott mod” lär oss att inte låta våra hjärtan nedslås.

I varje tidsutdelning har det förekommit tumult och krig, terror och nöd. Och under varje tidsutdelning har Herren sänt profeter att varna de ogudaktiga och uppmuntra och förbereda de rättfärdiga. Det är inte annorlunda nu, under den stora och slutliga tidsutdelningen. I en obruten successionslinje sedan Joseph Smith har vi haft profeter och apostlar, siare och uppenbarare som har väglett oss och gett oss råd. De förmedlar Frälsarens budskap om frid och hopp. De hjälper oss förbereda vårt hem och vårt hjärta så att vi kan känna hopp, inte rädsla; frid, inte oro.

”Profeter, präster och konungar ... har sett framåt med glädjefull förväntan mot den dag vi lever i, och eldade av himmelsk och fröjdefull förväntan har de sjungit och skrivit och profeterat om denna vår dag ... Vi är det gynnade folk som Gud har utvalt att förverkliga de sista dagarnas härlighet.”

President Joseph Smith, i *History of the Church*, 4:609–610.

Några viktiga händelser i kyrkan och i världen

Följande tidslinje ger oss ett betryggande perspektiv. Även när det har rått stort tumult i världen och även när medlemmarna har genomlidit svåra förföljelser har Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga hållit sin stadiga kurs. Medlemsantalet växer, stavar och tempel sprids över jorden och Herren fortsätter att vägleda oss genom sina utvalda tjänare.

I alla de svårigheter som ligger framför oss, som enskilda och som folk, bör Herrens röst eka i vårt hjärta: ”Frukta inte, små barn, ty ni är mina, och jag har övervunnit världen och ni är bland dem som min Fader har givit mig.” (L&F 50:41)

Händelser i kyrkan

1830–1839

Mormons bok (till vänster) publiceras.

Kyrkan organiseras.

Templet i Kirtland (nedan) invigs.

Första missionen, den brittiska missionen, organiseras.

De första uppenbarelserna publicerades i Befallningarnas bok (nedan till vänster), senare i Läran och förbunden.

Kyrkans medlemsantal
Antal stavar
(slutet på decenniet)

16 460
3

Händelser i världen

1830–1839

Revolution i Frankrike.

Det första opiumkriget mellan Storbritannien och Kina inleds.

“Varje gång människor förföljer oss och försöker övervinna detta folk, lyfter de oss, försvagar sina egna händer och stärker detta folks händer och armar. Och varje gång de försöker minska vår skara, ökar de den. Och när de försöker omintetgöra detta folks tro och kraft, stärker Herren alla svaga knän och stärker den vankelmådige i kraften och tron på Gud, i ljus och intelligens. Guds rättfärdighet och kraft ökar hos detta folk i förhållande till djävulens ansträngningar för att förgöra det.”

President Brigham Young, *Discourses of Brigham Young*, utvalda av John A Widtsoe (1954), s 351; Se också *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young*, s 264–265.

	1840–1849	1850–1859	1860–1869
Händelser i kyrkan 	 <p>Trosartiklarna publiceras för första gången.</p> <p>Hjälpföreningen organiseras (till vänster).</p> <p>Joseph Smith lider martyrdöden.</p> <p>Medlemmarna drar västerut.</p> <p>Brigham Young inröstas som president för kyrkan.</p> <p>Den första Söndagsskolan organiseras.</p>	<p>Första spadtaget tas för Salt Lake-templet.</p> <p>En Förenta staternas armé marscherar mot Utah för att göra slut på ett förmodat uppror.</p> <p>Det första icke-engelska exemplaret av Mormons bok publiceras i Danmark (nedan).</p> 	<p>Den första konferensen i det nybyggda Tabernaklet (nedan) hålls.</p> <p>Transkontinental järnväg färdigställs i Utah.</p> <p>Den första organisationen för unga kvinnor bildas.</p>
Kyrkans medlemsantal Antal stavar (slutet på decenniet)	48 160 1	57 038 4	88 432 9
Händelser i världen 	<p>Förenta staterna förklarar krig mot Mexiko.</p> <p>Revolutioner i Wien, Venedig, Berlin, Milano, Rom och Warszawa.</p> <p>Kommunistiska manifestet publiceras.</p> <p>Stor brist på potatis i Irland leder till hungersnöd.</p> 	<p>Krimkriget.</p> <p>Den första transatlantiska telegrafkabeln läggs.</p> 	<p>Förenta staternas inbördeskrig.</p> <p>Revolution i Spanien.</p> <p>Trälrar frigges i Ryssland.</p> <p>Österrike besegras i sjuveckorskriget.</p>

"Ni behöver inte oroa er det allra minsta, ty Herren tar hand om er och välsignar er ... Han har sträckt fram sin hand för att uppfylla sina syften, och ingen köttlig arm kan hindra den ... Det enda vi behöver göra är att av hela vår styrka försöka hålla takten med utvecklingen av Herrens verk. Då bevarar och skyddar Gud oss, och bereder vägen för oss."

President Joseph F Smith, i Conference Report, okt 1905, s 5-6.

"Gud har upprättat denna kyrka för att den aldrig ska neddrivas eller ges till ett annat folk. Och eftersom Gud lever, och hans folk är trofast mot honom och mot varandra, behöver vi inte oroa oss över sanningens slutliga seger."

President David O McKay, Conference Report, apr 1969, s 152; se också Kyrkans presidenters lärdomar: David O McKay, s 22.

1870-1879

Unga mäns, GUF:s och Primärs organisationer bildas.

Templet i S:t George (nedan) — det första i Utah — invigs.

Mormonkolonier bildas i Arizona och Colorado.

President Young avlider.

128 386
22

1880-1889

John Taylor blir kyrkans president.

Intensiv förföljelse mot kyrkans medlemmar på grund av månggifte.

President Taylor dör. Wilford Woodruff blir kyrkans president.

183 144
32

1890-1899

President Woodruff utfärdar ett manifest med befallningen att månggifte ska upphöra. (Se Officiellt tillkännagivande 1.)

Salt Lake-templet (nedan och nedan till vänster) invigs.

President Woodruff dör. Lorenzo Snow blir kyrkans president.

Förnyad betoning på tionde.

271 681
40

1870-1879

Krig mellan Frankrike och Preussen.

Revolt i Paris.

1880-1889

Terrorism i Irland.

1890-1899

Sino-japanska kriget.

Spansk-amerikanska kriget.

Boerkriget i Sydafrika.

“Vi ser vår tids tecken som profeterna och Mästaren själv har förutsagt ... I kyrkan har vi bevitnat en del ytterst dramatiska händelser, och jag kan vittna om att ni ser det som Herren uppenbarar för sitt folks behov i dag ...

Trygghet kan inte vinnas med stridsvagnar och gevär, flygplan och atombomber. Det finns bara en trygg plats och det är inom den Allsmåttige Gudens kraft, som han ger dem som håller hans bud och lyssnar till hans röst när han talar genom de kanaler som han har instiftat för det ändamålet.”

President Harold B Lee, “President Harold B Lees avslutningstal”, *Konferensrapport 1973–1975*, s 71.

	1900–1909	1910–1919	1920–1929
Händelser i kyrkan 	 President Snow dör. Joseph F Smith blir kyrkans president. Reed Smoot (till vänster) i de tolv apostlarnas kворum blir medlem i Förenta staternas senat efter en lång debatt. Första presidentskapet ber medlemmarna i Europa att stanna kvar och bygga upp kyrkan där.	 Missionärerna förflyttas från Frankrike, Tyskland, Schweiz och Belgien före första världskrigets utbrott. <i>Jesus Kristus (nedan)</i> publiceras. President Smith tar emot en syn om de dödas återlösning. (Se L&F 138.) President Smith dör och efterträds av Heber J Grant.	Äldste Melvin J Ballard i de tolv apostlarnas kворum inviger Sydamerika för evangeliets predikande. Det första religionsinstitutet startas. Tabernakelkören (nedan) påbörjar en serie med radioutsändningar varje vecka, som pågår än i dag.
	Kyrkans medlemsantal Antal stavar (slutet på decenniet)		
	377,279 60	507,961 79	663,652 104
Händelser i världen 	Rysk-japanska kriget. Ryska revolutionen 1905. Jordbävning dödar 150 000 människor i södra Italien och på Sicilien.	Italiensk-turkiska kriget. Revolutionen i Kina. Balkankrigen. Första världskriget. Ryska revolutionen 1917. Världsomfattande influensa-epidemi dödar miljoner människor.	Stalin tar över Sovjetunionen. Hitler och Mussolini börjar få makt i Tyskland och Italien. Förenta staternas aktiemarknad kollapsar vilket inleder en världsomfattande ekonomisk kris.
	1900–1909	1910–1910	1920–1929
			

"Med den kunskap vi har, och om vi lever som vi ska leva, finns det egentligen inte någon plats, någon ursäkt för pessimism och misströstan ...

"Jag lovar dig i Herrens namn, han vars tjänare jag är, att Gud alltid kommer att skydda och ta hand om sitt folk. Vi kommer att ha svårigheter, på samma sätt som alla generationer och folk har haft svårigheter. Men med Jesu Kristi evangelium har ni hopp och löften och en försäkran. Herren har makt över sina heliga och förbereder alltid en plats av frid, beskydd och trygghet åt sitt folk. När vi har tro på Gud kan vi hoppas på en bättre värld — för oss personligen och för alla människor."

President Howard W Hunter, "An Anchor to the Souls of Men", *Ensign*, okt 1993, s 70.

1930–39

Kyrkans startar ett formellt välfärdsprogram för att hjälpa behövande och arbetslösa medlemmar (nedan).

År 1939 uppmanas alla missionärer i Tyskland att flytta till neutrala länder. Sedan förflyttas alla missionärer från Europa.

803 528
129

1930–1939

Spanska monarkin störtas.

Mussolini invaderar Etiopien.

Hitler invaderar Österrike och Polen.

Japan invaderar Kina.

Finsk-ryska kriget.

1940–1949

Medlemmarna uppmuntras att plantera land, konservera det de producerat och lagra kol.

President Grant dör. George Albert Smith efterträder honom.

Efter andra världskriget skickar kyrkan förnödenheter till Europa (nedan).

Välfärden blir ett permanent program i kyrkan.

1 078 671
175

1940–1949

Andra världskriget.

Miljontals människor dödas i judeutrotningen.

Atomvapen används för första gången.

Kalla kriget inleds.

1950–1959

President Smith dör. David O McKay blir kyrkans president.

Ezra Taft Benson (nedan) i de tolv apostlarnas kворum utnämns av Förenta staternas president att bli jordbruksminister.

President McKay förkunnar: "Varje medlem en missionär."

1 616 088
290

1950–1959

Koreakriget.

Vätebomben skapas.

Kalla kriget blir intensivare.

Vietnamkriget trappas upp.

Fidel Castro tar makten i Kuba.

“Vi har byggt sädesmagasin och förrådshus och lagrat förnödenheter om en katastrof skulle inträffa. Men det bästa förrådshuset är familjernas förråd ...

Vårt folk har i trekvarts århundrade tillrättats och uppmuntrats att förbereda sig på ett sådant sätt att de kan överleva om katastrofer skulle inträffa ...

Jag tror, mina kära bröder, att Herren ska välsigna oss och vaka över oss och hjälpa oss om vi vandrar i lydnad mot hans ljus, hans evangelium och hans bud.”

President Gordon B Hinckley, “Om I ären beredda skolen I icke frukta”, *Liahona*, nov 2005, s 62.

	1960–1969	1970–1979	1980–1989
Händelser i kyrkan 	Formell språkutbildning för missionärer startas vid Brigham Young-universitetet. Hemlärarprogrammet ersätter församlingsprogrammet. Familjens hemafton betonas. 	 President McKay dör och efterträds av Joseph Fielding Smith. President Smith dör två år senare och efterträds av Harold B Lee, som dör efter 18 månader i det ämbetet. Spencer W Kimball blir kyrkans president. De sjuttios första kvorum organiseras. Prästadömet ges till alla värdiga manliga medlemmar.	 Undertiteln “Ännu ett testamente om Jesus Kristus” läggs till Mormons bok. De sjuttios andra kvorum bildas. President Kimball dör. Ezra Taft Benson inröstas som kyrkans president.
Kyrkans medlemsantal Antal stavar (slutet på decenniet)	2 807 456 496	4 404 121 1 092	7 308 444 1 739
Händelser i världen	Berlinmuren uppförd. Kubanska missilkrisen. Arab-israeliska sexdagarskriget.	 Arab-israeliska Yom Kippur-kriget. Terrorister anfaller under olympiska spelen i München. Folkmord i Kambodja.	 Falklandskriget. Israel invaderar Libanon. Marcos regim störtas i Filippinerna. Trafikflygplan exploderar över Lockerbie i Skottland. Berlinmuren öppnas. USA invaderar Panama.

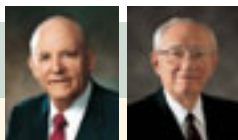

"Jag vittnar för er om att våra utlovade välsignelser är omätliga. Stormar må hopa sig, regn må ösa ner över oss, men vår kunskap om evangeliet och vår kärlek till vår himmelske Fader och vår Frälsare ska trösta och uppehålla oss och bringa glädje till våra hjärtan då vi vandrar rätttrådigt och håller buden. Det finns inget i hela världen som kan besegra oss.

Mina älskade bröder och systrar, var inte rädda. Var vid gott mod. Framtiden är lika strålande som er tro."

President Thomas S Monson, "Var vid gott mod", *Liahona*, maj 2009, s 92.

1990–1999

Den 500 000:e missionären under den här tidsutdelningen kallas.

President Benson dör och efterträds av Howard W Hunter som bara verkar i nio månader i sitt ämbete innan han dör.

Gordon B Hinckley avskiljs som kyrkans president.

Ett intensivt tempelbyggarprogram inleds.

10 752 984
2 542

1990–1999

Kuwaitkriget.

Sovjetunionen upplöses.

Jugoslaviska federationen upplöses vilket resulterar i ett mångårigt krig.

Jordbävning i Japan dödar tusentals människor.

Massmord i Rwanda.

2000–2009

Kyrkan har fler medlemmar som inte pratar engelska än som pratar engelska.

President Hinckley dör. Thomas S Monson blir kyrkans 16:e president.

1 000 000:e missionären kallas.

Konferenscentret (nedan) invigs.

130 tempel i verksamhet.

13 750 651
2 858

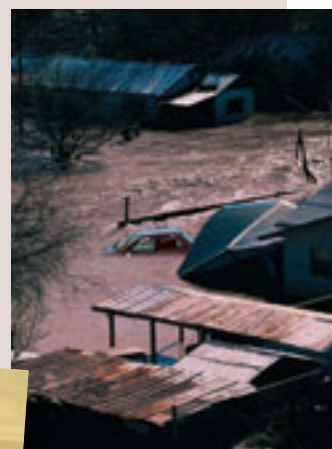
2000–2009

Terroristattacker.

USA och allierade invaderar Irak.

Tsunami i Indiska Oceanen dödar över 225 000 människor.

Världsomfattande ekonomisk kris.

FASTELAGEN

Fastelagen är en fullkomlig lag, och vi kan inte börja komma i närheten av fullkomning förrän vi bestämmer oss för att göra den till en del av vårt liv.

Robert L Simpson föddes den 8 augusti 1915 i Salt Lake City, Utah. Han gifte sig med Jelaire Chandler i templet i Mesa, Arizona den 24 juni 1942. De fick fyra barn. Äldste Simpsons första kallelse som generalauktoritet var som förste rådgivare till presiderande biskopen John H Vandenberg. Han inröstades den 30 september 1961. Senare verkade han som assistent till de tolv apostlarnas kvorum och som medlem i de sjuttios första kvorum. Äldste Simpson dog den 15 april 2003 i S:t George, Utah vid 87 års ålder. Följande artikel är tagen från ett generalkonferenstal som ursprungligen hölls i oktober 1967. Standardiserad interpunktion, användning av stor begynnelsebokstav och styckeindelning. Underrubriker har lagts till.

Äldste Robert L Simpson (1915–2003)

i de sjuttios kvorum

En av de mest försummade men ändå mest behövliga lagarna för den här problemtyngda generationen i en fartfylld värld av distraktioner är fastelagen. Fasta och bön har använts nästan som ett enhetligt bruk sedan urminnes tider. Adams generation fastade

och bad, liksom Mose på Sinai (Ise] 5 Mos 9:9–11) ...

Efter Mästarens besök ... på västra halvklotet uppmanades folket att fortsätta ”fasta och be och att ofta komma tillsammans, både för att be och för att höra Herrens ord”. (4 Nephi 1:12) Så fullkomligt

och uppriktigt var folket i att följa hans bud ”att det inte förekom några stridigheter bland allt folket i hela landet, utan det utfördes mäktiga underverk bland Jesu lärjungar”. (4 Nephi 1:13) Skulle det inte vara underbart att få åtnjuta ett sådant tillstånd i dag?

Bön och fasta i dag

Hans lag har åter bekräftats i vår tid, ty han sade följande genom en nutida profet: ”Jag ger er ... en befallning att ni hädanefter skall fortsätta att be och fasta.” [L&F 88:76] I nästa vers nämner han sedan undervisning om evangeliet som en huvudprodukt av böne- och fasteprocessen. Med Herrens ord:

”Och jag ger er en befallning att ni skall undervisa varandra om rikets lära.

Undervisa flitigt och min nåd skall vara med er, så att ni kan bli mera fullkomligt undervisade i teori, i princip, i lära, i evangeliets lag, i allting som rör Guds rike, som är viktigt för er att förstå.” (L&F 88:77–78)

Ingen man eller kvinna kan hoppas på att få undervisa om andliga ting om han inte är vägledad av den Anden, ty ”Anden skall ges till er genom trons bön, och om ni inte får

del av Anden skall ni inte undervisa.

Och allt detta skall ni vinnlägga er om att göra som jag har befallt om det ni skall undervisa om, tills mina skrifter i sin helhet har givits.

Och när ni höjer era röster genom Hjälparen, skall ni tala och profetera som det synes mig gott,

ty se, Hjälparen vet allt

Mosiahs söner "hade hängivit sig åt mycket bön och fasta, och därför hade de profetians ande och uppenbarelsens ande, och när de undervisade, undervisade de med Guds kraft och myndighet".

och bär vittne om Fadern och Sonen." (L&F 42:14–17)

Ett löfte till alla lärare

O, att alla lärare må fånga andan i detta löfte och göra anspråk på detta erbjudna partnerskap som är tillgängligt för alla som är engagerade i

att undervisa om sanningen.

Det finns inga bättre exempel på personer som undervisade genom Anden än Mosiahs söner. I Mormons bok berättas det hur de blev "starka i kunskapen om sanningen, ty de var män med sunt förstånd, och de hade flitigt utforskat skrifterna för att de skulle kunna få kännedom om Guds ord.

Men detta är inte allt. De hade hängivit sig åt mycket bön och fasta, och därför hade de profetians ande och uppenbarelsens ande, och när de undervisade, undervisade de med Guds kraft och myndighet." (Alma 17:2–3)

Finns det någon prästdöms- eller biorganisationsledare någonstans i denna kyrka som inte skulle ge allt för att få en sådan kraft, en sådan försäkran? Kom framför allt ihåg att enligt Alma hängav de sig åt

mycket fasta och bön. Ni förstår, det finns vissa välsignelser som endast kan ges om vi följer en viss lag. Herren gjorde detta mycket klart genom profeten Joseph Smith när han förkunnade: ”Ty alla som vill ha en välsignelse av mina händer skall följa den lag, och dess villkor, som fastställdes för just den välsignelsen så som de instiftades redan före världens grundläggning.” (L&F 132:5)

Herren kunde inte ha uttryckt sin ställning tydligare, och enligt min mening berövar alltför många sista dagars heliga föräldrar sig själva och sina barn en av de ljuvligaste andliga upplevelserna som Fadern har gjort tillgänglig för dem.

Den månatliga fastedagen

Förutom att fasta för ett särskilt syfte förväntas varje medlem i kyrkan att hoppa över två [på varandra följande] måltid på faste- och vittnesbördssöndagen ...

Enligt kompetenta medicinska experter mår vår kropp bra av en fasteperiod då och då. Det är den första välsignelsen och kanske den minst viktiga. För det andra bidrar vi med pengarna som skulle ha

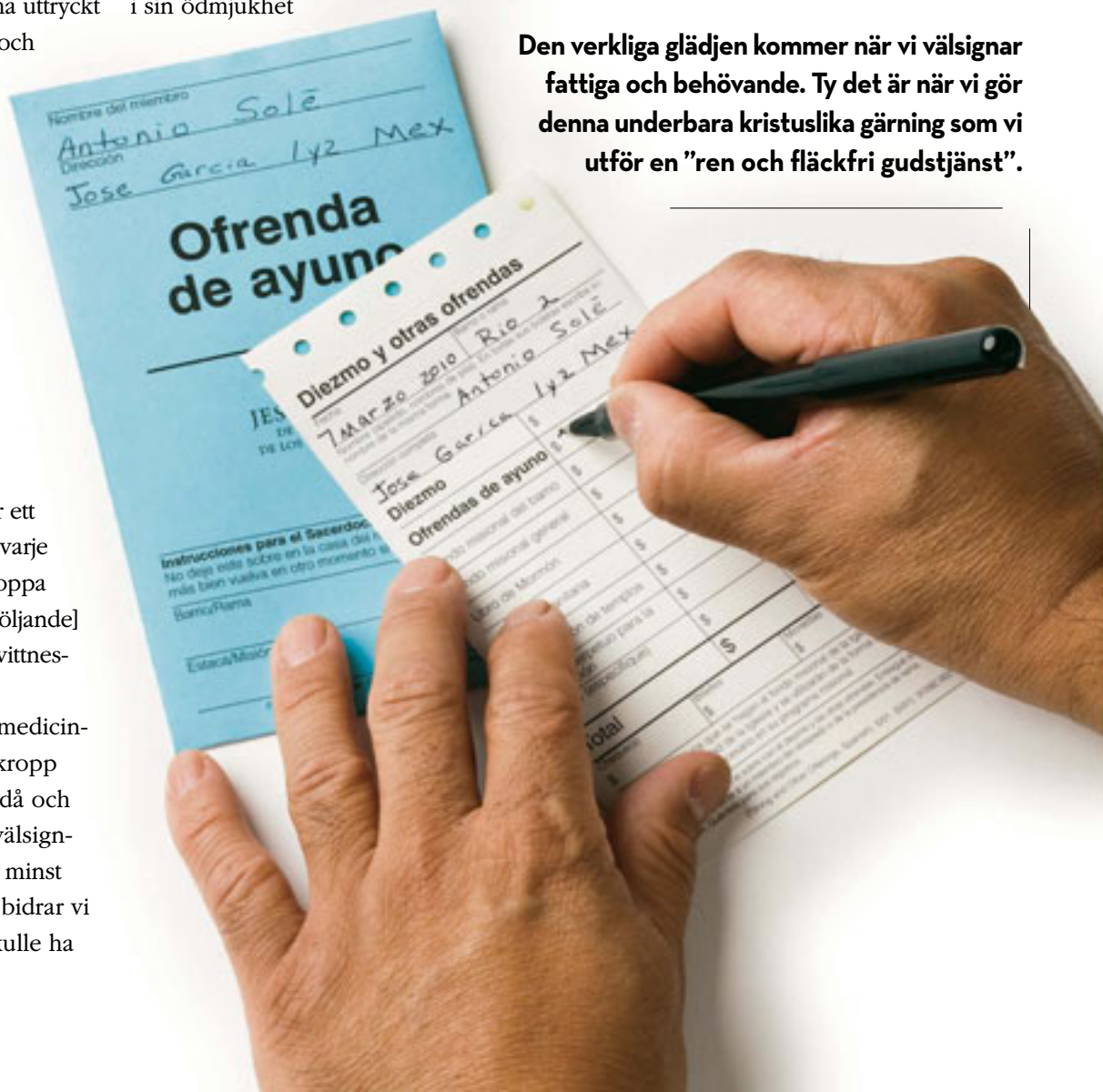
använts till de två målen som fasteoffer. Biskopen använder dem till fattiga och behövande. Och för det tredje får vi en särskild andlig förmån som vi inte kan få på något annat sätt. Fastan helgar vår själ i dag precis som den helgade vissa utvalda folk som levde för 2 000 år sedan. Jag citerar kort från Mormons bok: ”Ändå fastade de och bad ofta och växte sig starkare och starkare i sin ödmjukhet

och fastare och fastare i tron på Kristus, till dess deras själar fylldes av glädje och tröst, ja, så att deras hjärtan renades och heliggjordes med en heliggörelse som kommer på grund av att de överlämnade sina hjärtan åt Gud.” (Helaman 3:35) Skulle du vilja att det här hände dig? Det kan det!

Lade du märke till att det står att de som gör detta blir fyllda av ”glädje och tröst”? Du förstår,

Den verkliga glädjen kommer när vi välsignar fattiga och behövande. Ty det är när vi gör denna underbara kristuslika gärning som vi utför en ”ren och fläckfri gudstjänst”.

världen tror i allmänhet att fasta är en tid för "säck och aska", en tid när man har en sorgetyngd min, som någon som andra ska tycka synd om. Tvärtom uppmanar Herren:

"När ni fastar, se inte så dystra ut som hycklarna. De vanställer sina ansikten för att visa människor att de fastar. Amen säger jag er: De har fått ut sin lön.

Nej, när du fastar, smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte, så att människor inte ser att du fastar, utan endast din Fader som är i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, belöna dig." (Matt 6:16–18)

Fastans välsignelser

Nu ska vi tala om den viktigaste delen av den här underbara lagen. Än så länge har vi bara talat om de välsignelser vi får. Den verkliga glädjen kommer när vi välsignar fattiga och behövande. Ty det är när vi gör denna underbara kristuslika gärning som vi utför den rena och fläckfria gudstjänst som Jakob talar om. [Se Jak 1:27.] Kan du tänka dig någon bättre eller mer fullkomlig kristuslik gärning än en ren och fläckfri gudstjänst? Det kan inte jag.

Herren talade genom Mose och sade:

"Om det finns någon fattig hos dig, en av dina bröder, i

någon av dina städer i det land som HERREN, din Gud, ger dig, skall du inte förhärda ditt hjärta eller tillsluta din hand för din fattige broder,

utan villigt öppna din hand för honom." (5 Mos 15:7–8)

Sedan lovar han den som ger: "HERREN, din Gud, [skall] välsigna dig i alla dina verk och i allt vad du företar dig." (5 Mos 15:10) Han säger som avslutning: "Därför befaller jag dig: Du skall villigt öppna din hand för din broder, för de behövande och fattiga i ditt land." (5 Mos 15:11)

En fullkomliggörande lag

Ja, fastelagen är en fullkomlig lag, och vi kan inte börja komma i närheten av fullkomning förrän vi bestämmer oss för att göra den till en del av vårt liv. När du inleder och avslutar fastan är din ensak, men skulle det inte vara trevligt om du var på din andliga höjdpunkt inför faste- och vittnesbördsområdet?

Hur mycket du ger biskopen som donation är också din ensak, men är det inte härligt att veta att din skuld till Herren har betalats villigt och samvetsgrant?

Tillfredsställelse följer på lydnad

Har du någon gång lagt märke till hur tillfredsställande

det är djupt inne i dig varje gång du hörsammar din himmelske Faders önskningsar?" Det finns ingen sinnesfrid som kan jämföras med den frid som följer på lydnad mot sanningen.

Världen behöver självdisciplin. Du kan hitta den i fasta och bön. Vår generation har blivit sjuk på grund av brist på självkontroll. Fasta och bön hjälper oss att ingjuta denna dygd hos oss.

Världens framtid är beroende av en skyndsam återgång mot enighet i familjen. Fasta och bön hjälper oss att få det. Alla har ett större behov av gudomlig vägledning. Det finns inget bättre sätt. Vi behöver alla övervinna motståndarens makt. Hans inflytande är oförenligt med fasta och bön ...

Jag bifogar mitt vittnesbörd till Almas när han förkunnade:

"Se, jag vittnar för er att jag vet att detta som jag har talat om är sant. Och hur tror ni jag vet att det är sant?

Se, jag säger er att det har tillkännagivits för mig genom Guds Helige Ande. Se, jag har fastat och bätt i många dagar för att jag själv skulle kunna få vetskap om detta. Och nu vet jag själv att det är sant, ty Herren Gud har uppenbarat det för mig genom sin Helige Ande." (Alma 5:45–46) ■

MINNS GUDS underbara verk

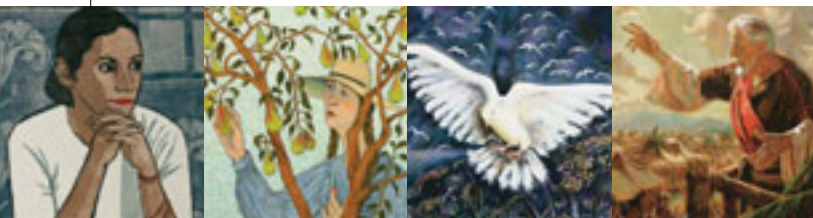
ÅTTONDE INTERNATIONELLA KONSTTÄVLINGEN

Heather L Stock

Tänk på alla de gåvor och välsignelser vår himmelske Fader och Jesus Kristus har gett oss. När vi erkänner de här gåvorna och välsignelserna i vårt liv visar vi vördnad för Gud och stärker vårt vittnesbörd. Vår tro kan uttryckas med noterna till en psalm, när vi formar något av lera eller med en målarpensels drag.

När man ser utställningen från den åttionde internationella konståvlingen i konferenscentret i Salt Lake City i Utah är det som att vara med på ett vittnesbördsmöte med medlemmar från 44 länder. I Lärans och förbundens 115:5 läser vi: "Stå upp och stråla, så att ert ljus kan vara ett baner för nationerna", och det är just det som konstverken av de här sista dagars heliga konstnärerna gör.

Bidragen till den här tävlingen, som hålls vart tredje år, består av målningar och hantverk som speglar temat "Minns Guds underbara verk". Vårt jordiska hem, det återställda evangeliet och vår Frälsares dyrbara försoning är några av ämnena som artisterna har förhärligat. Av 1 089 bidrag valdes nästan 200 till utställ-

ningen, bland annat 20 hedersutmärkelser och 18 utmärkelser där prispengar ges för uppköp av konstverket. Utställningen på konferenscentret har avslutats, men den kan ses på Internet på ArtExhibit.lds.org. När du tittar på konsten får du en chans att bli andligt stärkt av de här påtagliga vittnesbörden.

Ovan: *Var finner man en god kvinna? II*, av Louise Parker, Sydafrika, inköpsutmärkelse
"Jag ville återspegla skriftstället [Ords 31] och hylla afrikanska kvinnors inre egenskaper. De är så flitiga och generösa och överlever... med värdigheten i behåll."

Till vänster: *Barnet*, av Kathleen Bateman Peterson, USA, hedersutmärkelse
"Den här målningen skildrar Guds största gåva till oss — själva livet."

Nedan: *Kärlek*, av Nnamdi Okonkwo, Nigeria, hedersutmärkelse
"Den här bronskulpturen är en hyllning till moderskap."

Nedan: I den här artikeln får du se små detaljer från ett urval av bilder från konstupställningen. För att se alla bilderna går du till ArtExhibit.lds.org.

Till vänster: *Jag går vart du kallar mig*, av Ramon Ely Garcia Rivas, Ecuador, inköpsutmärkelse
"Man kan se unga missionärer undervisa om evangeliet för en undersökarfamilj som bor på ett flytande hus av balsaträ som är typiskt för folket som är från området kring Babahoyofloden i Ecuador."

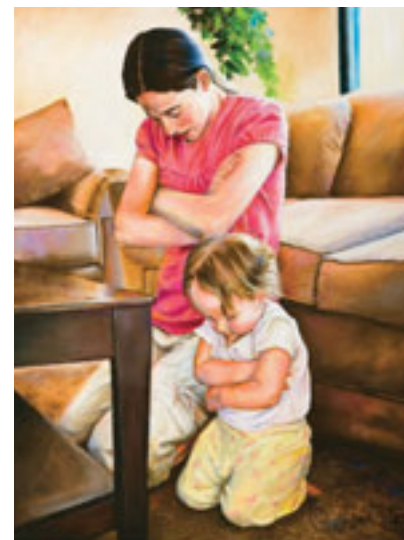
Till höger: *Ett uppehåll längs vägen*, av Carmelo Juan Cuyutupa Caares, Peru

"Pionjärerna upplevde små glädjeämnen under sin färd som gjorde att de stannade till för ett ögonblick och gjorde ett uppehåll på vägen."

Till vänster: *De tvivlade inte*, av Joseph Brickley, USA

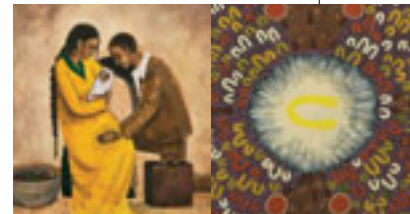
"Ja, [de unga krigarna] hade av sina mödrar lärt att om de inte tvivlade skulle Gud rädda dem." (Alma 56:47)

Ovan: *Vi tackar Gud (Ords 22:6)*, av Elisabete Lina Miota, Brasilien

"En bön som undervisas av föräldrarna är den första kontakt med vår himmelske Fader som ett 16 månader gammalt barn kan lära sig och tillämpa."

Till höger: *Steg i tro*, av Alfred Igbinigie, Nigeria
"Det här träsnideriet skildrar medlemmarnas problem i Missouri 1838."

Nedan: *Himlens fönster*, av Emily McPhie, USA, inköpsutmärkelse

"[När jag tittade på min lilla flicka] tappade jag andan och fick tårar i ögonen. Det var som om himlens fönster hade öppnats genom hennes ögon varifrån kärlek och ljus flödade. Barn är en dyrbar gåva."

Ovan: *Agape*, av Valeriano Ugolini, Italien

"Den här målningen är en visuell och symbolisk representation av Guds kärlek till människan, och människans kärlek till Gud, som den uttrycks i Johannes 3:16."

Till vänster: *Martins handkärrekompani, familjen Mellor*, av Douglas McGarren Flack, USA

"Hela den här familjen på nio personer överlevde färderna till Sion."

Till höger: *Rotade*, av Heidi Renee Somsen, Kanada

"Liksom rötter binder ett träd till marken, binds familjer samman genom evangeliet i kärlek och bokstavligt talat genom tempelförrättningar."

Till höger: *Förberedelser för sabbaten*, av Mthulisi Ncube, Zimbabwe

"Den lilla flickan läser i skrifterna och kvinnorna tvättar sina kläder för att förbereda sig för sabbaten på landsbygden i Sydafrika."

Ovan: *Getsemanelunden*, av Derek J Hegsted, USA

"Under en resa till Israel hittade jag en olivlund som gjorde att jag började fundera över varför Kristus ofta drog sig undan till Getsemane (se Joh 18:2) ... Alla former av liv [har] ett samband med den store Skaparen ... Med den här målningen vill jag hylla allt som vittnade om hans gudomlighet."

Ovan: *Mot evigheten*, av Del Parson, USA
"Vid dagens slut begrundar Frälsaren sin Faders plan. Masterna på fiskebåtarna representerar korsen som väntar honom i slutet av hans jordeliv."

Till vänster: *Lär mig att vandra i ljuset*, av Ai Meng Tsai, Taiwan, inköpsutmärkelse
"Jag har återspeglat tanken som uttrycks i den här välkända barnsången."

Ovan: *Hennes synder är förlåtna*, för hon visade stor kärlek, av Roger Cushing, USA
"Kvinnans tro och omvändelse ledde till att hon sökte förlåtelse från Herren ... Tack vare Herrens återlösande kärlek föddes hoppet inom henne."

VI FÖRDUBBLADE VÅRT FASTEOFFER

När vi var på ett sakramentsmöte en söndagsmorgon bad biskopen medlemmarna i församlingen att ge ett mer generöst fasteoffer. Min make och jag var nygifta och kämpade för att få pengarna att räcka medan han fullföljde sin utbildning. Skulle det inte vara de välbärgade församlingsmedlemmarna som gav mer i fasteoffer?

Biskopen lovade församlingsmedlemmarna att vi skulle få uppleva underverk om vi fördubblade vårt fasteoffer. Trots min oro bekräftade Anden för mig att det här löftet var sant.

Med darrande hand skrev jag det dubbla på vår fasteoffercheck följande vecka. "Vi kommer att svälta", sade jag till mig själv när jag stängde kuvertet.

Några dagar senare när jag satte mig i bilen för att köra till jobbet började varningslampan för oljan att lysa. Jag hällde i olja, men den rann ut från motorn lika fort som jag hällde i den. Jag ringde vår mekaniker och han sade att jag skulle köra direkt till hans verkstad. Med återhållna tårar körde jag de få kilometrarna till hans bilverkstad medan jag bad en bön.

Mekanikern sade att det förmodligen skulle bli en dyr reparation men att den måste göras. Han påpekade också att det nästan var dags att ersätta bilens kamrem — ännu en utgift som vi inte hade råd med. När

jag lämnade verkstaden för att bege mig till jobbet var jag helt förtvivlad.

När mekanikern ringde lite senare lät han mycket glad och livad. "Naturligtvis är han det", tänkte jag, "han ska precis göra en förmögenhet på oss".

Men han ringde faktiskt för att

berätta något fantastiskt. Medan han arbetade på vår bil råkade en vän komma förbi verkstaden. Vännen, som arbetar för en bilhandel som har mitt bilmärke, frågade vår mekaniker vad han jobbade på. Mekanikerna förklarade problemet och hans vän sade: "Vet du, biltillverkaren återkallar bilar med det problemet. Kostnaderna täcks av biltillverkaren."

Jag kunde inte tro det! Sedan sade vår mekaniker att det hade runnit ut olja över hela motorn så biltillverkaren skulle också ersätta kamremmen och andra remmar!

Tårar av tacksamhet kom till mina

ögon när jag insåg vilken välsignelse vi hade fått av Herren. Jag kände mig överväldigad av hans kärlek och generad över min brist på tro.

Min tro har inte varit fullkomlig sedan den där händelsen för några år sedan, men jag vet att Herren är mycket medveten om våra behov och svårigheter. Jag vet att han älskar oss och vill hjälpa oss. Jag vet också att vår himmelske Fader prövar oss och

inte alltid besvarar våra böner så fort som han gjorde den här gången.

Och viktigast av allt: Jag har ett vittnesbörd om att vi får välsignelser när vi betalar ett generöst fasteoffer och att andra får välsignelser till följd av vår generositet. ■

Brooke Mackay,
Kalifornien, USA

Jag hällde i olja, men den rann ut ur motorn lika fort som jag hällde i den. Med tillbaka-hållna tårar körde jag till bilverkstaden.

TROR DU PÅ MORMONS BOK?

U ngefär samtidigt som jag blev medlem i kyrkan förlorade jag mitt jobb på grund av den svåra ekonomiska situationen i Nigeria. Jag var helt förkrossad men litade ändå på Gud. Jag bad och fastade om att han skulle hjälpa mig hitta ett annat jobb.

Inom en månad hade jag fått tid för en intervju med ett av Nigerias snabbt växande byggnadsföretag. Jag möttes av tre intervjuare: Verkställande chefen, direktören och en konsult. Jag besvarade lätt deras rutinfrågor men sedan kom helt oväntat konsulten, som var präst i en lokal kyrka, med en chockerande fråga: "Är du kristen, muslim eller traditionalist?" frågade han.

Med ett strålande leende svarade jag: "Jag är kristen."

"Vad heter din kyrka?" fortsatte han.

Jag sade: "Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga."

"Vad! Den kyrkan?" utbrast han. "Du menar inte att du går till *den* kyrkan, där allt som görs sker i hemlighet?" Han såg mig rakt i ögonen och sade: "Säg att det inte är sant."

"Det är sant", svarade jag snabbt. Sedan sade jag: "Våra möten hålls inte i hemlighet. Du kan komma till våra möten på söndag och se själv."

"Jag skulle aldrig gå på ett sådant

möte", svarade han. Verkställande direktören, som märkte vilken riktning intervjun hade tagit, bad konsulten lugna sig och tackade mig för att jag hade kommit.

Tre dagar senare blev jag ombedd att komma tillbaka för en andra intervju. Verkställande chefen, direktören och konsulten var alla där. När vi hade pratat om inköp och inskaffning frågade konsulten: "Är du mormon?"

"Ja, det är jag", svarade jag.

"Tror du på Mormons bok?"

"Absolut! Det gör jag", svarade jag.

"Tror du att Joseph Smith träffade Gud Fadern och hans Son, Jesus Kristus, när han bara var 14 år?"

"Ja", sade jag. "Jag vet att det är sant."

I slutet av intervjun fick jag veta att många andra sökande hade

intervjuats. Några veckor senare fick jag till min stora förvåning ett telefonsamtal från verkställande chefen. Hon sade att jag hade klarat båda intervjuerna och bad mig komma dit och skriva under ett anställningsbrev.

När jag ser tillbaka på den händelsen är jag tacksam för att jag inte förnekade kyrkan eller min tro. Gud besvarade mina böner och välsignade mig med ett jobb. Jag vet att han belönar oss rikligt om vi förblir trofasta. ■

Sonola Oladapo
Solomon, Lagos,
Nigeria

"Du menar inte att du går till *den* kyrkan?" frågade konsulten mig.

MAT FÖR RESTEN AV VECKAN

När examenstiden i gymnasiet närmade sig såg mina vänner och jag ivrigt fram emot studentbalen. Men när skolan tillkännagav datumet

"Bara den här gången borde du hoppa över kyrkan och komma på dansen", sade en vän till mig.

för dansen blev jag mycket ledsen över att höra att den hade lagts på en söndag.

"Mariela, det här händer en enda gång i livet!" sade en vän till mig.

"Det är bara att gå. Du behöver aldrig hoppa över kyrkan igen efter det. Men

bara den här gången borde du hoppa över kyrkan och komma på dansen."

Jag förklarade att det inte bara handlade om att hoppa över kyrkan — det handlade om att ge dagen till Herren. Men medan jag tänkte på vad hon hade sagt undrade jag: "Har det egentligen någon betydelse om jag inte helgar sabbaten bara den här gången?" Mina vänner och jag skulle trots allt snart gå skilda vägar och vi hade sett fram emot den här händelsen i flera år. Dansen skulle ge oss möjlighet att fira tillsammans en sista gång.

När jag funderade över mitt beslut kom jag att tänka på att min pappa hade lärt mig att sabbaten var "mat" för resten av veckan. Hade jag råd att gå miste om de andliga och timliga välsignelser som Herren lovar de lydiga? Jag vägrade för och emot och visste vilket beslutet skulle bli.

Mina vänner förstod inte när jag berättade för dem att jag hade

beslutat att inte gå. Under de kommande veckorna kände jag mig besviken varje gång jag hörde någon av dem prata om dansen, men jag visste att jag hade fattat rätt beslut.

När datumet för dansen närmade sig hände något oväntat. Av någon anledning bestämde man att datumet skulle ändras. I stället för att hålla dansen på söndagskvällen skulle dansen hållas på lördagskvällen! Jag var så glad över att kunna gå och ha roligt med mina vänner. Det som gjorde att jag kände mig extra glad var att jag hade hedrat mitt beslut att lyda Herren.

Jag är tacksam över att jag hade möjlighet att gå på dansen, men jag inser att vi inte alltid välsignas på det här sättet. Ibland krävs det att vi gör stora uppoffringar för Jesu Kristi evangelium. Men jag lärde mig då, och jag vet nu, att en kärleksfull himmelsk Fader alltid välsignar oss på ett eller annat sätt när vi är lydiga.

Tack vare att jag följde ett mönster av lydnad på gymnasiet har jag fått stora välsignelser som ung vuxen. Jag är mycket upptagen med skolarbete, arbetsuppgifter och sociala aktiviteter men jag vet att jag har en chans att vila från det arbetet varje vecka genom att helga söndagen åt Herren.

Pappa hade rätt: Söndagen är en stor källa till andlig föda. Jag kommer alltid att prioritera sabbaten så att jag kan förnya mina förbund, fylla på andliga reservoarer och uppfriska mitt sinne för den kommande veckan. ■

Mariela Torres Meza, San José, Costa Rica

DRÖMMEN OM GRÖNSAKSLANDET

När jag växte upp i en trofast, aktiv familj i kyrkan trodde jag aldrig att ett av mina barn en dag skulle lämna kyrkan.

Min make och jag hade gift oss i templet och fick så småningom sju barn. Vi gjorde allt vi kunde för att lyda profeternas råd. Vi undervisade våra barn om evangeliet, bar vårt vittnesbörd för dem, gick till söndagsmötena tillsammans, hade hemaftnar, bad dagligen, både morgon och kväll, och läste skrifterna som familj. Men inget av det vi gjorde hindrade vår son från att lämna kyrkan.

I min sorg vände jag mig till Herren för att få styrka och kom att bättre förstå handlingsfrihetens roll i vårt liv. Ändå undrade jag: "Vad mer kan jag göra? Det måste finnas något jag kan göra för att få honom att komma tillbaka till kyrkan." Jag bad för vår son men kände att det inte var tillräckligt. Skulle han inte ändra sig om jag hade större tro?

Sådana tankar rusade runt i huvudet när jag skulle sova en kväll. Min himmelske Fader fann det för gott att besvara mina frågor genom en dröm. Det var en enkel dröm men för mig hade den en djup innebörd.

I drömmen stod jag mitt i mitt grönsaksland. Jag hade planterat och vattnat fröna men plantorna hade inte börjat växa. I drömmen uppmanade jag plantorna att växa. Jag tjatade på dem att de skulle växa! Sedan började jag skratta åt mig själv. Bara tanken

på att försöka få mina plantor att växa genom att uppmana dem att göra det var absurd.

Sedan vaknade jag. Jag förstod genast vad drömmen betydde. Min son var fröet som jag försökte få att växa. Men lika lite som jag kunde få grönsaksfröna att växa, kan jag få min son att ändra sig. I varje frö i mitt land finns en gudagiven förmåga att växa, och det är Gud som leder varje frös tillväxt. På samma sätt har min son förmågan att växa eftersom han är en andeson till vår himmelske Fader. Men om det ska ske någon tillväxt och förändring i hans liv så sker det som ett resultat av hans handlingsfrihet i kombination med Guds makt.

I min dröm planterade jag fröna, vattnade landet, rensade ogräs och försökte på alla sätt att ge näring åt mina frön. På samma sätt planterar jag frön i mina barns liv i min roll som

mor. Med min himmelske Faders hjälp undervisar jag dem, försöker vara ett exempel för dem, bär mitt vittnesbörd för dem och älskar dem, och jag gör allt jag kan för att ha ett gott inflytande på deras liv. Sedan måste jag vänta. I sinom tid hjälper Trädgårdsmästaren fröna att växa.

Under tiden hjälper han mig att vänta tålmodigt. Han fyller mitt hjärta med hopp. Han påminner mig om att jag gör allt han kräver av mig. Han ger mig dagliga bevis på sin kärlek. Han stöder mig på alla sätt som jag har behov av.

Så jag väntar, ber, litar på hans löften och fortsätter att plantera frön. Skörden kommer. ■
Anonym

Jag uppmanade mina plantor att växa. Jag tjatade på dem att de skulle växa! Sedan började jag skratta åt mig själv.

**Äldste
Russell M Nelson**
i de tolv
apostlarnas kворum

Förlita dig inte på köttslig arm

Även om du kan vara lärd enligt världens sätt får du inte glömma Guds kraft.

I förordet till Läran och förbunden får vi lära oss om den köttsliga armens begränsningar: "Det som för världen är svagt skall komma fram och bryta ned de starka och mäktiga, så att människor inte skall kunna råda sin nästa, inte heller förlita sig på köttslig arm." (L&F 1:19) För att göra en omskrivning av den varningen: Även om du kan vara lärd enligt världens sätt får du inte glömma Guds kraft.

Mina kurskamrater på läkarlinjen och jag lärde oss den läxan på ett oförlömligt sätt för över 30 år sedan. Det hände i det lilla samhället Manzanillo på Mexikos västkust. Året var 1978. Vi från avgångsklassen 1947 och våra hustrur var på ett läkarsymposium.

En kväll efter föreläsningarna blev en av läkarna plötsligt allvarligt sjuk. Utan förvarning fick han en kraftig blödning. Helt förbluffade omringade vi honom och såg livets dyrbara blod rinna ut. Där stod vi, specialister inom olika medicinska områden, bland annat kirurger, narkosläkare och internister, var och en med visdom som vi samlat på oss under mer än 30 års erfarenhet. Vad kunde vi göra? Närmaste sjukhus fanns i Guadalajara, över 16 långa mil bort. Det var kväll. Inga flygplan gick. Blodtransfusioner var det inte tal om eftersom det inte fanns någon sådan utrustning.

Trots all vår kombinerade kunskap kunde vi inte stoppa blödningen. Vi hade varken den lokal eller utrusning som behövdes för att kunna rädda vår älskade väns liv.

Vår sjuke kollega, en trofast medlem i kyrkan, var väl medveten om sitt tillstånd. Blek och glåmig viskade han att han ville få en prästadömsvälsignelse. Flera av oss hade melkisedekska prästadömet. Vi gjorde omedelbart som han ville. Jag blev ombedd att besegla smörjelsen. Anden manade till att välsigna honom att blödningen skulle sluta och att han skulle fortsätta leva och återvända hem. Välsignelsen uttalades i Herrens namn.

Följande morgon hade hans tillstånd förbättrats. Mirakulöst nog hade han slutat blöda. Hans blodtryck hade återgått till det normala. Efter ett par dagar kunde han återvända hem. Tillsammans tackade vi Herren för denna ytterst anmärkningsvärda välsignelse.

Det vi hade lärt oss var enkelt: "Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd." (Ords 3:5) Vi fick uppleva det personligen. Den här lärdomen, som lärs ut upprepade gånger i skrifterna,¹ hade nu blivit till säker kunskap.

Missförstå mig inte, bröder och systrar. Naturligtvis måste vi förbereda oss för det värdiga arbete vi ska göra. Ja, vi behöver

utföra vårt arbete väl, vad vi än väljer att göra i livet. Vi behöver kunna tjäna på ett betydelsefullt sätt. Och innan vi kan bli kompetenta behöver vi utbildning. För oss är utbildning ett religiöst ansvar. Guds härlighet är verkligen intelligens. (Se L&F 93:36.)

Men människans lärdom har sina begränsningar. Och ibland, som i vår situation på landsbygden i Mexiko, kan den samlade kunskapen hos flera experter inte tillämpas när den behövs som mest. Vi måste sätta vår lit till Herren.

Den upplevelsen i Mexiko lärde oss något annat viktigt. Det har att göra med våra främsta prioriteringar och högsta önskemål som dödliga människor. Vi lärde oss att en läkares slutliga destination inte är sjukhuset. För en advokat är det inte rätts-salen. För en pilot är det inte cockpiten i en Boeing 747. Det yrke en person har valt är bara ett medel till att nå ett mål, det är inte målet i sig.

Slutmålet som var och en av er bör sträva efter är att vara den person du kan bli — den person som Gud vill att du ska vara. Dagen kommer när din professionella yrkesverksamhet är över. Den karriär som du har arbetat så hårt för att få — arbetet som har försörjt dig och din familj — kommer en dag att ligga bakom dig.

Då har du lärt dig följande: Det slags person som du har blivit är mycket viktigare än vad du har som yrke. Det som har störst betydelse när du lämnar den här bräckliga existensen är vad du har blivit. Sådana egenskaper som ”tron, dygden, kunskapen, måttligheten, tålmodet, den broderliga välviljan, gudsfruktan, kärleken, ödmjukheten och fliten” (L&F 4:6) kommer alla

Det slags person som du har blivit är mycket viktigare än vad du har som yrke. Sådana egenskaper som ”tron, dygden, kunskapen, måttligheten, tålmodet, den broderliga välviljan, gudsfruktan, kärleken, ödmjukheten och fliten” kommer alla att vägas på Herrens vågskål.

att vägas på Herrens vågskål.

Ställ följande frågor till dig själv då och då: ”Är jag redo att möta min Skapare?” ”Är jag värdig alla de välsignelser han har i beredskap åt sina trofasta barn?” ”Har jag tagit emot min begåvning och beseglingsförrättningarna i templet?” ”Har jag varit trofast mot mina förbund?” ”Har jag kvalificerat mig för den största av Guds välsignelser — evigt liv?” (Se L&F 14:7.)

De som värdesätter sin tro på Gud — de som litar på honom — har fått detta skriftliga löfte: ”Låt därför ingen ... berömma sig av människa, utan låt henne hellre berömma sig av Gud ... Dessa skall bo i Guds och Kristi närhet i evigheters evighet.” (L&F 76:61–62) Må det vara det slutliga målet för var och en av oss. ■

Från ett examenstal som hölls på Brigham Young-universitetet den 23 april 2009.

SLUTNOT

1. Se till exempel Ords 11:28; Jer 17:5; Rom 8:1; 2 Nephi 4:34–35; 2 Nephi 28:31; L&F 1:19–23.

När allt blev fel

Jag försökte leva efter evangeliet. Så varför blev livet så svårt?

Lin Si-Chia

Det började när jag slarvade bort den Mormons bok som "min" missionär, syster High, hade gett mig över fem år tidigare. Jag visste att jag kunde skaffa en annan, men den här var full av mina markeringar och korshänvisningar. Instoppade mellan dess sidor fanns omtyckta citat, ett hjärtevärmande meddelande från en vän och en kopia av min patriarkaliska välsignelse. Fastän jag letade och letade kunde jag inte hitta boken någonstans. Jag kunde inte fatta att jag hade varit så oförsiktig.

En kort tid efter den händelsen blev jag avskedad från ett av mina jobb. Min inkomst hade nu minskat till hälften. Jag hade lovat mina föräldrar att jag skulle betala för universitetet ur egen ficka. Hur skulle jag nu ha råd att fortsätta gå i skolan?

Jag hade följt buden så gott jag kunde. Varför gick det då så gale? Mina vänner i skolan missade inte något tillfälle att påminna mig om det. "Du borde inte gå till kyrkan så ofta. Du kan spara in busspengar." En annan sade: "Varför tar du inte ledigt från kyrkan en månad eller två? Du kanske märker att det inte gör så stor skillnad."

För ett ögonblick verkade det de sade förnuftigt. Jag började undra om mitt liv *skulle* vara bättre utan kyrkan.

Jag gick tillbaka till mitt studentrum där jag såg ett fotografi av min familj som hade tagits under kinesiska nyåret. Jag tänkte på hur mycket jag älskade dem och hur glad de gör mig. Och jag tänkte på min himmelske Fader som jag älskar och som älskar mig. Jag insåg att jag kanske behövde fokusera på vad jag hade i stället för på

Varför betalar vi fasteoffer?

Rebecca Alison Titz, en ung vuxen från Tyskland som nu tillhör Winterthurs församling i Schweiz, har ett vittnesbörd om fasta och om välsignelserna som kommer av att betala ett generöst fasteoffer. När Rebecca växte upp såg hon sina föräldrar betala fasteoffer och när hon började tjäna egna pengar så bidrog hon själv med fasteoffer.

Hon säger: "Det har funnits tider då jag kunde betala ett generöst fasteoffer." Och hon säger att då "var jag aldrig hungrig, varken kroppsligt eller andligt". Hon förklarar att hungerkänslorna från fastan försvinner fort, men den andliga näring hon får när hon hjälper andra är varaktig, ja, evig.

Rebecca har alltid försökt att ge fasteoffren villigt. "Jag har aldrig haft något problem med att ge dem", säger hon. "Jag har aldrig tänkt att jag kunde använda pengarna på något annat. Jag har alltid tänkt att de hjälper människorna som behöver dem."

En av Rebeccas vänner, Jessica Schwabe från Halberstadts gren i Hannover i Tyskland, tillägger: "När man betalar fasteoffer blir fastan mer meningsfull. Det gör att allt faller på plats. Fasteoffret är en del av fastan, inte för vår skull utan för andras — för människor i nöd." ■

vad jag inte hade. Ändå undrade jag hur jag skulle ta mig igenom de här prövningarna.

En kort tid senare berättade jag om mina känslor för min institutlärare, syster Ou, som sade: "Många medlemmar upplever en tid av 'allt är väl' som nyomvända till kyrkan, en tid som slutar när deras tro börjar prövas. I skrifterna står det: "Ändå finner Herren för gott att tukta sitt folk. Ja, han prövar deras tålmod och deras tro." (Mosiah 23:21)

"Så vad ska jag göra?" frågade jag.

"Studera skrifterna ännu flitigare och be ännu ivrigare", sade hon. "Den sanna tron kommer när man får uppleva prövningar och smärta. Din tro ökar, du utvecklas och ditt vittnesbörd stärks."

Jag bestämde mig för att följa hennes råd och sätta min lit till Gud. Jag försökte göra som det står i Alma 38:5: "I den mån som du sätter din lit till Gud, i samma grad skall du bli befriad från dina prövningar, dina besvärigheter och dina lidanden, och du skall bli upphöjd på den yttersta dagen."

Det visade sig att jag hittade ett annat jobb — ett som var bättre än det jag hade tidigare. Vad som var ännu bättre var att jag hittade min Mormons bok.

Jag lärde mig att våra besvikelser, sorger och mörka stunder hjälper oss att växa. De kan leda till stor glädje om vi, som syster Ou lärde mig, tror och litar på en kärleksfull himmelsk Fader. Jag är så tacksam att jag har fått ett starkare vittnesbörd om att kyrkan och evangeliet är sant. ■

Nyhetens behag av att vara medlem i kyrkan hade lagt sig och jag insåg att jag stod inför en trosprövning. Som väl var hjälpte min institutlärare mig att se glädjen som låg framför mig.

Rakt på sak

På vilka sätt kan vi visa respekt för andra religioners högtidsdagar?

Att visa respekt för andra religioner är en av våra huvudsakliga trossatser: "Vi gör anspråk på förmånen att tillbe Gud den Allsmäktige i enlighet med vårt eget samvetes meningar och erkänner alla människors rätt till samma förmån, att tillbe hur, var eller vad de vill." (TA 1:11)

Religiösa högtidsdagar innebär ofta någon form av tillbedjan. Precis som medlemmarna i vår kyrka firar jul och påsk firar medlemmar i andra trossamfund de här högtidsdagarna eller andra högtidsdagar för att ära en gudom eller fira minnet av en händelse i deras religiösa historia.

Du kan visa respekt för andras religiösa högtidsdagar genom att först ta reda på när de här dagarna firas. Du kan läsa om olika religiösa högtidsdagar och prata med dina vänner om hur de visar sin kärlek till Gud på de här speciella dagarna. Du ska inte göra dig rolig över deras tro, seder eller bruk. Visa respekt för de religiösa symboler de använder när de firar och tillber.

Om du blir inbjuden att delta så be artigt om förslag på hur du kan göra det på ett lämpligt sätt. De kanske blir glada om du bara tittar på när de gör något, eller så

kanske de ger förslag på några aktiviteter som du kan delta i och andra som du bör undvika. Om till exempel en av deras religiösa seder går emot din tro, till exempel att dricka vin, så kan du artigt tacka nej till att delta, eller så kanske du kan dricka vatten. Ju mer du samtycker till i förväg desto större är chansen att du undviker pinsamheter.

Du kan visa respekt genom att lära dig om hur andra tillber, och du kan också inbjuda andra att fira dina religiösa högtidsdagar med dig så att de förstår vad du tror på.

Varför blir människor smorda med olja när de ska få en prästadömsvälsignelse?

Iskrifterna talas det ofta om smörjelser, ofta i samband med när man botar sjuka. I Markus 6:13, till exempel, läser vi att apostlarna "smorde många sjuka med olja och botade dem". Och i Jakobs brev 5:14 står det: "Är någon bland er sjuk, skall han kalla på församlingens äldste, och de skall be över honom och i Herrens namn smörja honom med olja."

Att smörja betyder att lägga lite olja eller salva på en persons huvud eller kropp. I forna dagar gjordes det av olika

anledningar. Ibland var det ett tecken på gästvänlighet eller vanlig kroppsvård. De som var sjuka eller skadade smordes med olja eller salva som medicin. Men smörjelser utfördes också av heliga anledningar. Helig smörjelseolja användes till exempel under moselagen. (Se 2 Mos 40:15.) Profeter smorde präster och kungar, och sjuka smordes med olja som en del av proceduren att bota genom tro och handpåläggning.

I kyrkan i dag används olivolja som har helgats (välsignats av bärare av

Vad är skillnaden mellan att fasta och att gå utan mat?

När du går utan mat blir du bara hungrig. Men när du fastar med ett särskilt syfte och ber samtidigt så kommer du

närmare Gud och får välsignelser och andlig styrka. (Se Jes 58:6–11.)

Till skillnad från att gå utan mat så väljer vi, när vi fastar, att göra det med ett särskilt, andligt syfte. Du kan fasta om att få hjälp av Herren med att förstå evangelieprinciper eller hur du ska göra med personliga beslut och upplevelser. Du kan också fasta för att andra ska bli välsignade, till exempel att de ska få bättre hälsa eller att de ska ta emot evangeliet. (Se Alma

När vi fastar gör vi det med ett särskilt, andligt syfte.

6:6.) Du kan också fasta för att uttrycka din tacksamhet till din himmelske Fader.

Bön är något annat som gör att fastan skiljer sig från att bara gå utan mat. En fasta bör inledas och avslutas med en uppriktig bön, och under fastan kan du meditera över och be om det som du fastar för. Därigenom riktar du din uppmärksamhet på varför du fastar i stället för på hur hungrig du kanske är. "Då skall HERREN svara när du åkallar honom. När du ropar, skall han säga: 'Se här är jag.'" (Jes 58:9)

melkisedekska prästadömet) för heliga syften i olika heliga ceremonier,

bland annat när sjuka välsignas. "Fastän det inte står uttryckligen i skrifterna kan vi med säkerhet anta att smörjelse med olja har varit en del av sann, uppenbarad religion ända sedan

Smörjelse med olja har alltid varit en del av sann, uppenbarad, religion.

evangeliet först presenterades på den här jorden för Adam."¹

Varför används olivolja i stället för något annat slags olja? Det står inget uttryckligen i skrifterna men i liknelserna i Nya testamentet används olja som en symbol för både helande och ljus. (Se Matt 25:1–13; Luk 10:34.) Olivgrenen används ofta som symbol för frid, och olivträdet används i skrifterna som en symbol för Israels hus. (Se Jakob 5.) Olivolja kan också symbolisera Frälsarens försoning eftersom den bittra oliven blir till söt olja när den krossas. ■

SLUTNOT

1. Se Bible Dictionary, "Anoint", s 609.

SÖKANDET EFTER DEN RÄTTA KYRKAN

Fanns det någon kyrka på jorden som leddes av en levande profet?

Roberto Pinheiro Rocha

Min vän Julyette och jag chattade på nätet när hon berättade att hon letade efter en kyrka som hade en levande profet som talade med Gud ansikte mot ansikte. Jag trodde att Gud hade slutat tala till människorna på jorden eftersom vi har Bibeln, och jag trodde att det räckte för vår frälsning.

Men hon sade: "Om Gud inte kallar profeter på jorden längre så är han en lögnare, för han lovade att han aldrig skulle göra något utan att kalla profeter." (Se Amos 3:7.)

Jag frågade: "Var finns den här levande profeten?" Det visste hon inte.

Jag började fundera över hur vi skulle kunna hitta den rätta kyrkan. Jag visste att det fanns många olika kristna kyrkor med olika lärosatser. Jag tänkte: "Internet har ju en hel del källor", så jag letade efter "den sanna förföljda kyrkan". Jag vet inte varför jag skrev så, men flera listor med kyrkor kom upp, bland annat Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det finns många kristna kyrkor i Brasilien men jag hade

aldrig hört talas om den kyrkan.

När jag kom in på kyrkans webbsida läste jag berättelsen om en 14-årig pojke som hade sett Gud och Jesus Kristus ansikte mot ansikte, och som hade översatt Mormons bok genom Guds kraft. Jag hade aldrig hört något om Joseph Smith eller Mormons bok innan och tyckte det var intressant. Men det som fångade min uppmärksamhet var att det stod i Mormons bok att Jesus Kristus hade uppenbarat sig för de forntida invånarna på den amerikanska kontinenten.

Jag fick en stor önskan att läsa boken så jag beställde ett exemplar.

GUDS ORD

”**B**eviset på [Mormons boks] sanning finns inom dess egna pärmar. Provet på dess sanning är att läsa den. Det är en Guds bok ... De som har läst den med en bön i hjärtat har genom en kraft som ligger utanför de naturliga sinnen fått veta att den är sann, att den innehåller Guds ord, att den lär oss det eviga evangeliets frälsande sanningar.”

President Gordon B Hinckley (1910–2008), ”Fyra hörnstenar i vår tro”, *Liahona*, feb 2004, s 5–6.

Jag berättade för Julyett om webbsidan och när hon hade läst berättelsen om Joseph Smith var hon övertygad om att den här kyrkan var Jesu Kristi kyrka. Hon sade att jag hade förberetts av Herren att hitta kyrkan åt henne.

Jag blev imponerad av hennes övertygelse och ville själv veta. Jag frågade mamma om hon kände till Mormons bok. Hon sade att min syster hade fått en blå bok av två missionärer. Jag lånade boken och läste den från pärm till pärm på en vecka. Jag var inte intresserad av något annat. Vilken fridfull känsla jag fick! Jag erinrade mig ett löfte om att alla som läser boken ska fråga Gud om den är sann, och att han ska svara. (Se Moroni 10:3–4.)

Tidigt på morgonen gick jag till mitt rum för att be en bön. Jag satte min lit till Gud och frågade honom om boken var sann, och jag fick en brinnande känsla inombords. Jag visste inte vad det var för känsla, men jag var glad. Den natten hade jag en dröm

där en profet från Mormons bok visade sig. Jag frågade honom om boken var sann och han sade att det var den. När jag vaknade tänkte jag: ”Mormons bok *är* verkligen sann.”

Jag frågade flera personer tills jag hittade någon som visste hur man kom till kyrkan. På fredagen cyklade jag till kapellet men ingen var där. Jag bad om hjälp att få veta när mötena hölls. Jag cyklade dit igen veckan därpå. När jag kom dit talade en äldre kvinna om för mig att kyrkans möten hölls på söndagsförmiddagarna. Jag återvände hem glad och upplivad med bankande hjärta.

När jag kom dit på söndagsförmiddagen blev jag väl mottagen av medlemmarna. Jag blev imponerad av kyrkans organisation. Jag kände frid och glädje i hjärtat under mötena och jag bad missionärerna att komma hem till mig och undervisa mig. Jag åkte hem och berättade för mamma att jag hade hittat den rätta religionen.

Missionärerna undervisade mig om Jesu Kristi evangeliums återställelse. Jag kände redan till berättelsen om Joseph Smith så när de inbjöd mig att be för att få veta sanningen så sade jag att jag redan hade fått ett svar och berättade vad som hade hänt. De blev imponerade av mitt vittnesbörd och föreslog ett datum, den 15 maj 2004, för mitt dop. Under tiden hade min vän Julyette också döpts. Mitt dop var den underbaraste händelsen i mitt liv, och min vän och jag är så glada att vi har hittat Jesu Kristi sanna kyrka. ■

FAST i en CUMBUCA

Låt dig inte fångas som en apa. Du kan komma loss.

Urinvånarna i Brasilien använder en apfälla som heter *cumbuca*. De karvar ett hål i en kalebass, precis så stort att en aphanad kan klämma sig in. Sedan fäster de kalebassen vid marken och lägger något i kalebassen som apor tycker om, vanligtvis en banan. Den dåraktiga apan tar bananen, men med handen stängd kan han inte ta ut den. Och han släpper inte bananen, så han är fångad.

Satan lägger ut sådana fällor för oss. Men vi behöver inte vara lika dåraktiga som en apa. Vi kan släppa taget. Han försöker göra sina fällor intressanta, och till och med vackra. Men när allt kommer omkring är de inte det. De är fula, och slutresultatet är hemskt. Vårt eviga liv står på spel, så vi måste vara smartare än apan. Vi bör undvika fällorna om vi kan och vi måste släppa taget om vi har fått tag på något som vi inte borde ha fått tag på.

**Äldste
Marcos A Aidukaitis**
i de sjuttios kvorum

Chansa inte på danser

Jag minns en kväll när jag var 16 år och hade kommit tillbaka från en aktivitet i kyrkan med tre vänner. Vi var alla med i prästernas kvorum och tyckte om att vara tillsammans. Vi parkerade bilen framför mitt hus och medan vi pratade om allt roligt vi hade haft i kyrkan kom en av mina vänner med ett förslag.

I närheten fanns en klubb som var populär hos tonåringarna. På fredagar och lördagar var det dans där. Han sade: "Vi borde gå på en av de där danserna." Han föreslog att vi till och med kunde använda tillfället till att predika evangeliet för ungdomarna där. Vi andra tre försökte tala om för honom att det

inte lät som någon bra idé. Normerna skulle inte vara desamma som på kyrkans aktiviteter. De som var där skulle röka och dricka. De skulle vara oanständigt klädda. Större delen av musiken skulle vara olämplig, hög och tung i rytmen, och ofta vara fylld av tvetydiga ord.

Det här var en god vän, en mycket aktiv ung man. Men han insisterade på att vi skulle gå. "Så länge vi inte är med på något dåligt", sade han, "är det inga problem." Vi tre försökte få honom att låta bli men kunde inte. Till slut sade han: "Då går jag dit själv. Jag tänker visa er att det inte är något fel med det. Och ni kommer att gå miste om en massa kul." Han var fast besluten att sticka in handen i en *cumbuca*.

På fredagen gick han på dansen. Dagen därpå, på lördagen, kom han till en aktivitet i kyrkan och skröt om

hur roligt det hade varit. Han inbjöd oss att följa med följande vecka. Vi gick aldrig dit, men han började gå dit regelbundet och så småningom gick han på lördagsdanserna också. Sedan brukade han komma sent till kyrkan på söndagarna eftersom han var trött efter att ha varit ute så sent. Efter ett tag började han strunta i att komma till kyrkan emellanåt.

Min vän släppte inte taget

Med tiden slutade han komma till kyrkan regelbundet. Han gick inte ut som missionär. För några år sedan kontaktade jag honom per telefon. Han bodde i ett annat samhälle, långt bort från mig. När vi började prata om kyrkan blev han iskall. Det var inte samma person som jag en gång kände.

När jag ser tillbaka tänker jag på oss fyra i den där bilen. Vi andra tre fortsatte att vara aktiva i kyrkan. Vi gifte oss i templet och har verkat i olika ledarämbeten. Men en av våra utmärkta vänner gick ifrån kyrkan. Han gifte sig utanför kyrkan och är helt inaktiv i dag. Hans barn vet inget om evangeliets välsignelser. Fastän han fortfarande kan omvända sig, och jag hoppas han gör det, så har han förlorat värdefull tid och stora möjligheter.

VAR UPPMÄRKSAM PÅ OCH UNDVIK FÄLLORNA

Aldste Aidukaitis ger flera förslag på hur man uppmärksammar och undviker andliga fällor:

”När vi gör det som är rätt har vi större styrka att släppa taget. Att till exempel gå på sakramentsmötet och förnya förbunden är mycket viktigt. Unga män bör delta i Plikt mot Gud-programmet och unga kvinnor i Personlig tillväxt-programmet. Du bör gå på seminariet. Du bör lyssna på och lyda goda och trofasta föräldrar och ledare i kyrkan. När du gör allt det här får du förmågan att känna igen fällorna, och du får styrka att motstå dem.

Att enskilt läsa skrifterna är en stor källa till inspiration. Fasta och bön är också mäktiga. Om du märker att du säger: 'Jag ser bananen i *cumbucan*, och känner för att ta den', be då om att få hjälp. Och behöver du mer hjälp kan du fasta och be. Din himmelske Fader stärker dig.

Ett av de bästa skydden är förmågan att se att en fälla är en fälla. För att kunna göra det behöver vi känna till Guds bud. Vi behöver veta att buden inte bara är bra åsikter. De är riktmärken från vår Fader i himlen. Då ger vi oss inte in i en debatt om huruvida någons åsikt är bra eller rätt. Vi följer helt enkelt vägen vår himmelske Fader har gett oss. Lydnadens väg. Om det som erbjuds inte överensstämmer med Guds kända normer ska du släppa taget om det.”

Den kvällen i bilen stod vi fyra vid en vägkorsning. Jag visste inte att beslutet var så viktigt då. Vi visste bara att det inte var lämpligt att gå dit han ville gå. Jag minns hur han sade: ”Vi ska gå dit, och genom vårt goda exempel kommer vi att omvända några av ungdomarna där.” Men han hade blivit bedragen och det slutade med att han var den som vände in på en annan väg. När jag tittar tillbaka kan jag se att något som verkar litet kan ha ett enormt inflytande med tiden. Jag är glad att jag valde det som var rätt.

Du behöver veta vilka de här normerna är, och du behöver fatta ett beslut i dag att du ska följa dem och inte kompromissa.

Var vi bör stå

I Lärans och förbundens 87:8 får vi rådet: ”Stå ... på heliga platser.” Vi bör stå där Herren förväntar sig att vi ska stå. Vi måste besluta oss i dag för att vi inte ska äventyra våra normer av någon anledning. Vi låter inte Satan bedra oss. Vi låter oss inte fångas.

I Bibeln läser vi om David som var en herdepojke. Det står att han hade ett hjärta som Herrens eget hjärta. (Se 1 Sam 13:14; 16:7.) Han var yngst av åtta söner och smordes av Samuel att bli kung över Israel, och ”HERRENS Ande kom över David från den dagen och framöver”. (1 Sam 16:13) Han stred mot och besegrade Goliat i Herrens namn. (Se 1 Sam 17:45–51.) Även som flyktling blev han välsignad, vägled och erkänd som Herrens smorde. Och så småningom blev han en mäktig kung i Israel. (Se 1 Sam 19–26; 2 Sam 5:3, 8, 10.)

Men sedan kom ett tillfälle när David inte stod på en helig plats. I stället stod han på taket och tittade på när en vacker kvinna badade. Fastän hon var en annan mans hustru var han attraherad av henne och släppte inte taget om sina onda tankar. De begick äktenskapsbrott och när hon blev gravid såg han till att hennes man blev dödad. (Se 2 Sam 11:2–17.) I stället för att släppa taget om frestelsen när den kom gav David efter. Han ångrade vad han hade gjort under resten av sitt liv.

GÖR TIDIGA KORRIGERINGAR

”Så små fel och mindre avvikelser från läran i Jesu Kristi evangelium kan få sorgliga konsekvenser för vårt liv. Därför är det av avgörande vikt att vi utövar tillräckligt med självdisciplin för att göra tidiga och avgörande korrigeringar för att komma tillbaka på rätt spår och inte vänta eller hoppas på att felstegen på något sätt kommer att rätta till sig själva.”

President Dieter F Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ”Det handlar om några få grader”, *Liahona*, maj 2008, s 59.

Små val, stora konsekvenser

Så hur vet du var du ska stå och vad du ska göra? En källa är *Vägledning för de unga*. Du behöver veta vad som står i det häftet.

Lärdomarna är mycket tydliga när det gäller vad som är lämpligt i fråga om klädsel och musik, vilket slags språk du ska använda, vilka slags vänner du ska ha, och mycket mer. Du behöver veta vilka de här normerna är, och du behöver fatta ett beslut i dag att du ska följa dem och inte kompromissa. Det

beslutet kan inte göras när frestelsen kommer.

President Spencer W Kimball (1895–1985) sade: ”De positiva saker ni vill uträtta [behöver] endast beslutas en gång — som att gå på mission och leva värdigt för att kunna vigas i templet — och sedan är det lätt att fatta alla ... andra beslut som har med dessa mål att göra. Annars blir varje övervägande riskabelt, och varje tvetydighet kan resultera i felsteg. Det finns vissa saker som sista dagars heliga gör, och andra saker vi absolut inte gör. Ju förr du bestämmer

dig för att göra det som är rätt, desto bättre blir det för dig!”¹

Mina kära unga vänner, var smartare än en apa! Fatta inte tag i något som verkar spännande som du sedan vägrar att släppa taget om. Om du står där Herren vill att du ska stå och gör det som han vill att du ska göra så kommer du aldrig att fastna i en *cumbuca*. ■

SLUTNOT

1. Se ”President Kimball talar om att planera sitt liv”, *Nordstjärnan*, jun 1982, s 50.

HÅLL DIG PÅ RÄTT SPÅR

En litet val kan få stora konsekvenser med tiden.
Håll rätt riktning med hjälp av lydnad, tro och bön.
(Se 2 Nephi 2:27–28.)

Vår plats

MITT FAVORITSKRIFTSTÄLLE

Jag, Herren, är bunden när ni gör vad jag säger, men när ni inte gör vad jag säger har ni inget löfte.” (L&F 82:10)

Den här versen är viktig för mig för den visar att Herrens väg är den rätta

vägen att följa. Det är också ett bra skriftställe att tänka på när jag ställs inför ett beslut, för den påminner mig om att Herren vill att jag ska välja det rätta.

Dayna C, 16 år, Ontario, Kanada

LÄXOR UTAN STRESS

Jag hade en uppsats på 16 sidor att skriva. Fastän mina kusiner hade samma uppgift planerade de ändå att gå på bio. Jag ville verkligen också gå på bio, men jag tänkte på vad konsekvenserna skulle bli om jag kom till skolan dagen därpå utan min uppsats. Jag valde att stanna hemma och skriva min uppsats. Dagen därpå lämnade jag in min uppsats medan mina kusiner försökte få sina uppsatser klara innan tiden var slut. De var stressade, men jag var glad att jag hade valt att göra mina läxor först.

Valerie S, 18 år, Samoa

O STORE GUD

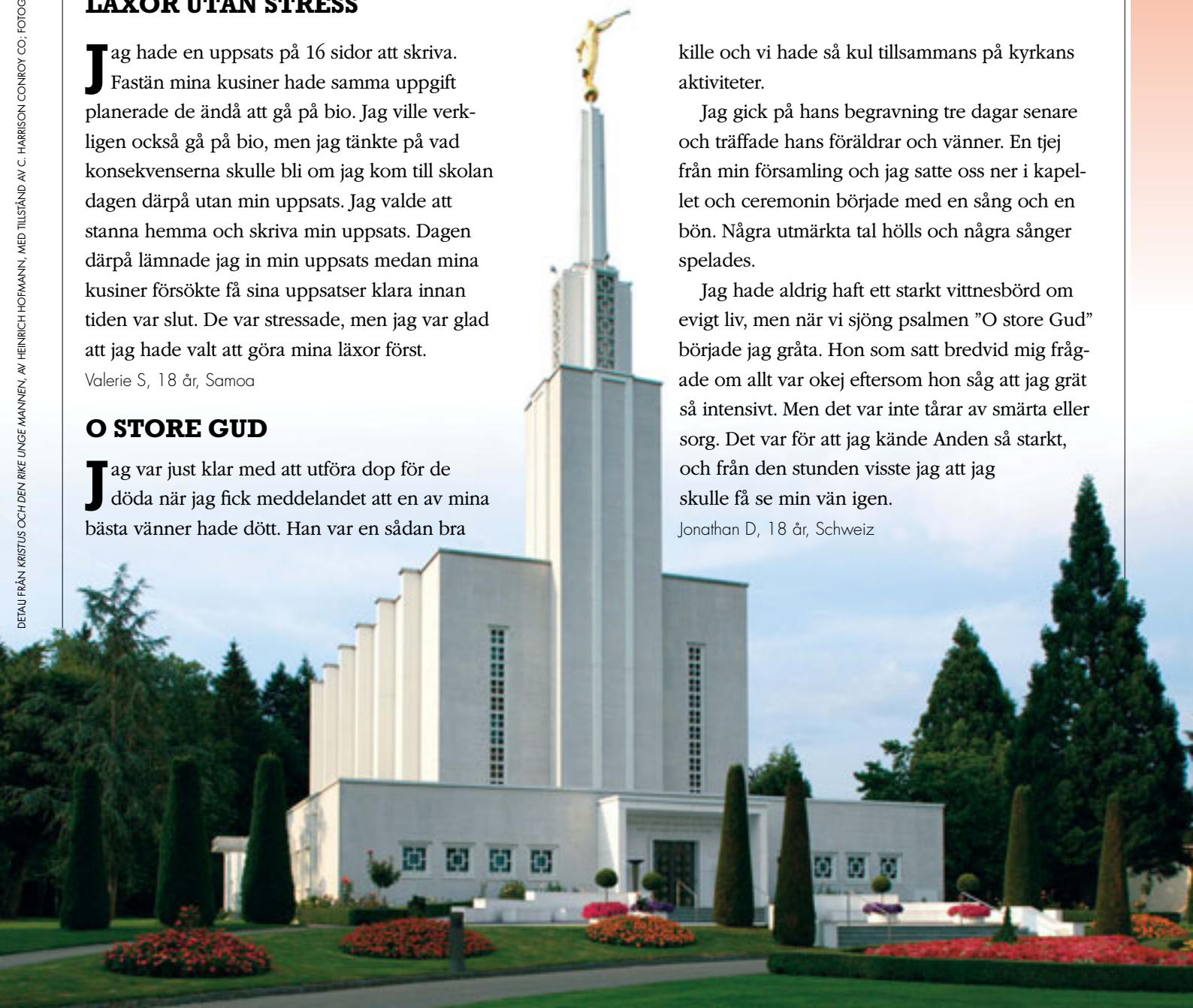
Jag var just klar med att utföra dop för de döda när jag fick meddelandet att en av mina bästa vänner hade dött. Han var en sådan bra

kille och vi hade så kul tillsammans på kyrkans aktiviteter.

Jag gick på hans begravning tre dagar senare och träffade hans föräldrar och vänner. En tjej från min församling och jag satte oss ner i kapellet och ceremonin började med en sång och en bön. Några utmärkta tal hölls och några sånger spelades.

Jag hade aldrig haft ett starkt vittnesbörd om evigt liv, men när vi sjöng psalmen ”O store Gud” började jag gråta. Hon som satt bredvid mig frågade om allt var okej eftersom hon såg att jag grät så intensivt. Men det var inte tårar av smärta eller sorg. Det var för att jag kände Anden så starkt, och från den stunden visste jag att jag skulle få se min vän igen.

Jonathan D, 18 år, Schweiz

Om jag bara visste hur jag skulle förklara varför jag aldrig gick på fester.

Motanfallet

Fridrik Rafn Gudmundsson

”Varför följer du aldrig med oss?” ropade tjejen. ”Vill du inte vara en del av vår grupp?”

Det var i slutet av våren och terminen var snart slut. Under rasterna

för en målskottstävling, men turen var inte på min sida den dagen.

”Så varför kommer du aldrig på våra fester?” fortsatte hon. ”Vill du inte ha lite kul?”

”Lite kul!” tänkte jag. Att vara på

var den enda medlemmen i kyrkan i min skola, och ingen på skolan visste mycket om kyrkan eller dess normer.

”Tycker du inte om någon av tjejerna i vår klass?” frågade hon.

”Det handlar inte om vad jag

spelade vi fotboll ute och jag var målvakt. Som målvakt var jag van vid att avvärja och blockera angrepp från planen. Men den här matchen var annorlunda för jag var tvungen att avvärja och blockera anfall från sidorna också.

Mellan anfällen från det andra laget fick jag frågor från några tjejer i min klass som stod vid sidan av planen. För att slippa deras frågor skulle jag ha bett det andra laget komma över

en fest med mina klasskamrater, leka fåniga lekar och känna mig tvingad in i obehagliga situationer var inte vad jag kallade kul. Jag stannade hellre hemma.

”Vi försöker lära känna varandra, och du är aldrig där”, var ett nytt anfall från sidolinjen.

”Just det!” sade jag. Och jag skulle ha förklarat varför om jag trodde att de verkligen ville förstå. Men jag tvivlade på det. Hur kunde de det? Jag

tycker om dem”, sade jag. ”Jag skulle bara känna mig illa till mods.”

”Men varför?” tjatade hon.

Mitt lag hade just tappat bollen och alla i det andra laget sprang åt mitt håll.

”Varför skulle du känna dig illa till mods?” frågade hon igen.

Allt verkade gå i slow motion när mina ögon koncentrerade sig på bollen som närmade sig. Hennes röst var det enda jag hörde, och det konstanta

”varför”, ”varför”, ekade i huvudet. En av spelarna i motståndarlaget var helt fri för skott och jag kunde

inte kommer på era fester är ...” började jag och tänkte sedan efter ett ögonblick.

”Är?” fortsatte hon lite oroligt. Jag såg ner mot planen igen och

tjejerna stod där och skrattade.

”Väntar på någon speciell”, sade hon och fnittrade. ”Vad heter hon då?”

Det kändes jättepinsamt. Fastän det inte var någon särskild jag tänkte på

se att bollen skulle landa hårt. Men jag var redo. Han sparkade till bollen som ljudligt slog emot mina händer. ”Ja! Ännu ett anfall stoppat”, tänkte jag och flinade. Jag tog bollen och kastade ner den på planen till mina lagkamrater och vände mig mot mina andra motståndare.

”Vad säger du?” envisades hon.

Hjärtat bankade fortfarande hårt på grund av den spännande matchen. ”Anledningen till att jag

motståndarna kom snabbt springande. Hjärtat började slå ännu fortare och jag visste att jag var tvungen att avsluta det jag hade börjat säga. ”Det är för att jag vill vänta tills jag träffar någon speciell!” hävde jag ur mig.

”Vad!” utropade hon.

Motståndarna var framme och återigen koncentrerade jag mig på matchen. Bollen kom vinande genom luften och bröt igenom mitt försvar. Det andra laget jublade medan

visste jag ändå att jag en dag skulle träffa min framtida hustru, och jag behövde vara värdig för att kunna ta henne till templet. Det är därför jag inte går på deras fester.

Mina händer värkte fortfarande och hjärtat slog hårt när jag gick hem senare, men jag hade ändå ett leende på läpparna. Jag kanske hade utsatts för förödmjukande angrepp den dagen, men jag kände mig ändå som en segrare. ■

Hur man tar itu med en översittare

**Jag var tvungen att sätta mig
upp mot henne, men hur?**

Douglas M Brown

När man är 12 år är livet inte så lätt. Man är mitt emellan att vara barn och tonåring och kämpar med att få veta vem man egentligen är. Jag befann mig mitt i den kampen när mina föräldrar berättade att vi skulle flytta till det lilla samhället på andra sidan berget. Det var bara några kilometer bort, men för mig var det en annan värld.

Jag växte upp i ett litet samhälle med 30 000 invånare. Jag gick till skolan. Lekplatsen och ungdomsgården låg ett kvarter från mitt hus. Och jag gick på bio varje lördag.

Vårt nya samhälle var annorlunda. Det var ett litet jordbrukssamhälle med 6 000 invånare — och det skulle nog inte förändras. Skolan låg 2,5 kilometer hemifrån och jag fick åka buss dit. Min lekplats skulle bli skogarna och bergen i närheten. Lördagsmatinéer skulle man bara kunna se ibland.

Själva flytten var inte så farlig. Jag var äventyrlig av mig och tyckte om att gå på upptäcktsfärd. Men det var svårt för mig att passa in i skolan. De andra eleverna hade växt upp tillsammans och jag var en främling. För att göra det hela värre dolde jag inte mina känslor utan var en lätt skottavla för översittare.

En av de värsta översittarna jag konfronterades med var Tracy. Det skulle väl inte ha varit så illa om hon inte hade varit tjej.

Jag hade hanterat killar som var översittare förut. Man antingen går emot dem eller lär sig att undvika dem. Men Tracy verkade vara överallt: I korridorerna, på lunchen, på mina lektioner. Hon hade ett sätt att förolämpa en så att man blev helt knäckt. Jag fasade för att se henne överallt.

Eftersom det verkade som om jag inte kunde undvika henne så var jag tvungen att ta itu med henne, men jag visste inte hur. Men ett tal som jag hörde i kyrkan ändrade på allt det där. Jag kommer inte ihåg vem som talade men jag kommer ihåg vad han sade. Han talade om hur man hanterar jobbiga människor. Han sade: "Om du inte kan slå dem, så försök att älska ihjäl dem." Alla i församlingen skrattade åt det, men jag tänkte på det länge och väl. Till slut bestämde jag mig för vad jag skulle göra med

”Ä Iska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som illvilligt utnyttjar er och förföljer er.”
(3 Nephi 12:44)

Tracy. Jag skulle ”överösa henne med vänlighet”.

Jag började titta efter Tracy dagen därpå. När jag såg henne sade jag: ”Tracy, du ser fin ut.” Hon såg chockad ut och stammade ett tack när vi gick förbi varandra i korridoren. Jag fortsatte så. Varje gång jag såg henne gav jag henne en komplimang innan hon hade en chans att säga något. Förolämpningarna slutade och mitt liv blev lite fridfullare.

Några månader senare närmade skolåret sig sitt slut. En av avslutningsaktiviteterna var en dans i gymnastiksalen under skoltid. Jag gick dit men kände inte för att be några tjejer dansa med mig. Ärligt talat hade jag aldrig bjudit upp en tjej tidigare. Men sedan kom en tjej fram till mig och frågade om jag ville dansa.

Jag blev chockad när jag såg att det var Tracy. Jag tackade ja och vi gick ut på golvet. När låten var över sade jag ”tack” och Tracy gick iväg.

Jag såg henne aldrig mer. Hon flyttade någon annanstans den sommaren. Jag hoppas att hon anpassade sig lättare i sin nya skola än vad jag hade gjort. Men jag insåg den dagen att min plan hade fungerat. Den som en gång hade varit en fiende blev en vän. ■

Hur kan jag bli en bättre vän?

Vill du bli en bättre vän? Se vad du redan vet om vänskap genom att svara sant eller falskt på påståendena här nedanför.

Jag kan vara en bra vän genom att:

- Försöka hjälpa andra att bli sitt bästa jag.
 Sant Falskt
- Bara vilja ha roligt och inte finnas där när livet blir jobbigt.
 Sant Falskt
- Berätta om mina normer, min tro och mitt vittnesbörd.
 Sant Falskt

Jag kan få bra vänner genom att:

- Respektera andra och vara vänlig.
 Sant Falskt
- Alltid vänta på att andra ska komma fram och prata med mig.
 Sant Falskt
- Hålla mig till min närmaste grupp av vänner och bekanta.
 Sant Falskt
- Titta efter personer som kanske är tysta eller blyga och bli deras vän.
 Sant Falskt
- Sänka mina normer för att anpassa mig till andras åsikter.
 Sant Falskt
- Visa intresse för andra.
 Sant Falskt

EN SANN VÄN

”Hurdana vänner är vi? Är vi den typen av vän som alltid ser till att de vi har omkring oss vet att det

blir lättare för dem att efterleva evangeliets principer, till exempel visdomsordet eller kyskhetslagen, när de är tillsammans med oss? Vet våra vänner att de aldrig behöver välja mellan det vi vill att de ska göra och vad Herren vill att de ska göra?”

Se äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kvorum, "Aronska prästadömet: Återvänd med heder", Nordstjärnan, jul 1990, s 36.

Bonus: Se vad skrifterna säger om vänskap

Hur var Jared och hans bror bra vänner till andra? **Slå upp Ether 1:36–37 för att få svaret.**

"En väns kärlek _____."
Hitta resten i Ordspråksboken 17:17.

Vad gjorde Joseph Smiths vänner? **Titta i Läran och förbunden 121:9 för att få svaret.**

Svar: 1. Sant 2. Falskt; 3. Sant; 4. Sant; 5. Falskt; 6. Falskt; 7. Sant; 8. Falskt; 9. Sant.

Äldste Cecil O Samuelson Jr
i de sjuttios kvorum

Precis när jag hade döpts och konfirmerats sade min mormor: "Du har den Helige Anden nu, och det är viktigt att du har ett vittnesbörd om profeten." En kort tid senare var jag med på generalkonferensen för första gången — oktoberkonferensen 1949.

Det var ett äventyr. Jag sov hos min morfar och mormor. Jag minns att jag gick upp tidigt på lördagsmorgonen och åkte buss in till centrum i Salt Lake City med min mormor. Vi gick bort till Temple Square och stod i kö länge, länge. När vi kom till Tabernaklet satt vi längst bak i ett hörn.

Precis innan mötet började blev det tyst och alla ställde

Ett vittnesbörd om profeten

"Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma." (L&F 1:38)

sig upp. Sedan kom president George Albert Smith (1870–1951) in. Jag kunde se president Smith och hans rådgivare. Jag har aldrig glömt hur jag kände mig när jag såg profeten. Det kändes mycket, mycket speciellt. Jag visste att han var Herrens profet.

Det var en mycket viktig händelse. Jag känner på samma sätt när jag ser kyrkans president som vi har nu. Jag har nu verkat som generalauktoritet med tre

presidenter för kyrkan. Och när presidenten kommer in har jag fortfarande det vittnesbördet: "Han är profeten."

Du är inte för ung för att ha ett vittnesbörd om att presidenten för kyrkan är Herrens profet. Om du får det vittnesbördet när du är liten så kommer det att stärka dig hela livet. Du kan veta att Herren har en profet och att vi välsignas när vi noga lyssnar på vad han lär oss. ■

En lektion om vördnad

President Thomas S Monson

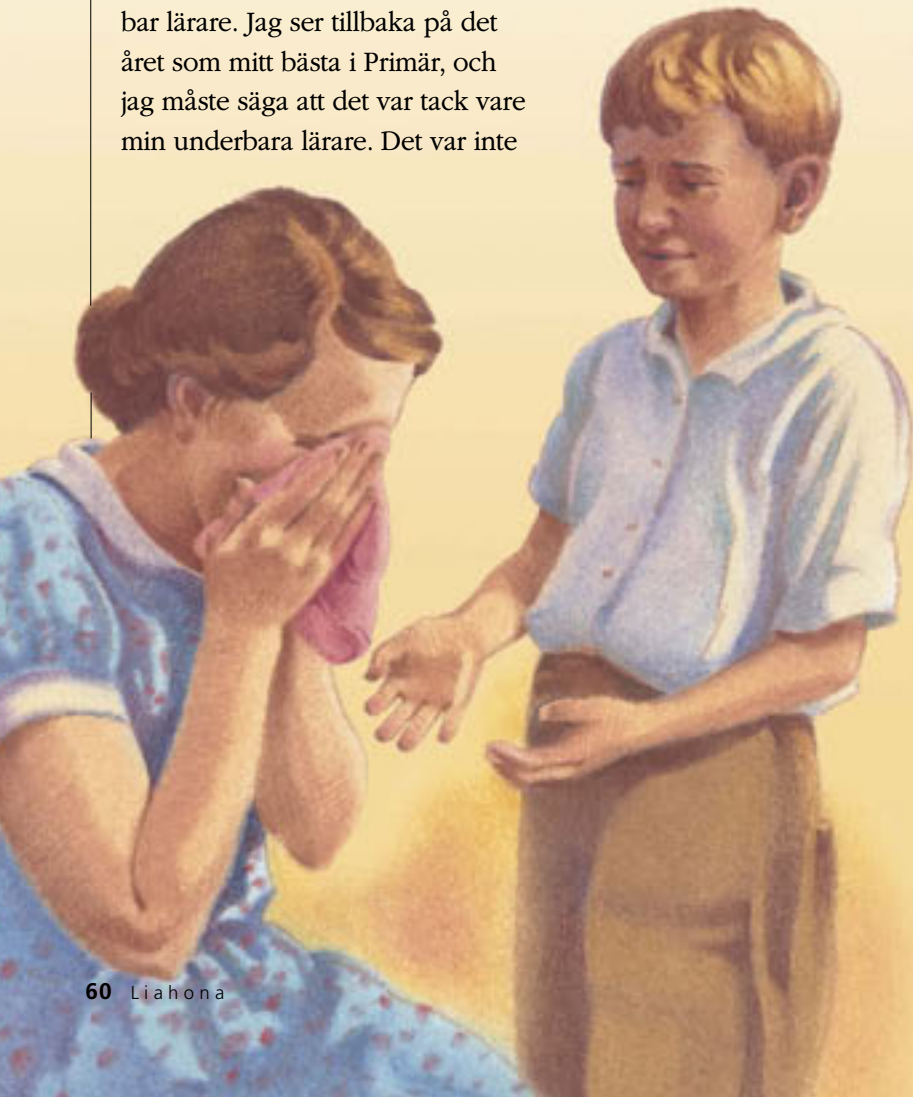
Jag var ung pojke under den stora depressionen. Jag kommer ihåg barn som hade galoscher på sig för att de inte hade några skor och som gick hungriga för att de inte hade någon mat. Det var svåra tider.

En ljus stråle av hopp som lyste genom mörkret var Primär. Jag var 10 år gammal. Jag hade en underbar lärare. Jag ser tillbaka på det året som mitt bästa i Primär, och jag måste säga att det var tack vare min underbara lärare. Det var inte

för att pojkarna i klassen var särskilt smarta eller uppförde sig särskilt väl. Tvärtom.

Pojkarnas skratt och flickornas pladder måste ibland ha varit mycket irriterande för våra primärlärare.

En dag när vi lämnade sakra-mentssalen för att gå till våra klassrum lade jag märke till att vår primärpresident satt kvar. Jag stannade till och tittade

DU KAN OCKSÅ VARA VÖRDNADSFULL!

Fästän president Monson bara var en pojke så hjälpte han till att göra Primär till en mer vördnadsfull plats. Fundera över hur du kan hjälpa till att göra det i din Primär. Skriv ner dina tankar här nedanför och pröva sedan att göra dem. Se vilket inflytande du kan ha.

- 1.
- 2.
- 3.

på henne. Hon satt helt ensam på en av bänkarna längst fram. Hon tog fram en näsduk och började gråta. Jag gick fram till henne och sade: "Syster Georgell, gråt inte."

Hon sade: "Jag är ledsen."

Jag frågade: "Varför då?"

Hon sade: "Jag har ingen kontroll över stigfinnarna.* Kan du hjälpa mig?"

Naturligtvis svarade jag: "Ja."

Hon sade: "Å, det skulle vara jättebra, Tommy, om du kunde göra det."

Vad jag inte visste då var att jag var en av dem som var orsaken till hennes tårar. Hon hade på ett effektivt sätt fått mig att hjälpa till att öka vördnaden i vår Primär. Och den ökade. ■

**När president Monson var liten kallades 9-11-åriga pojkar i Primär för stigfinnare. Flickorna kallades hembyggare.*

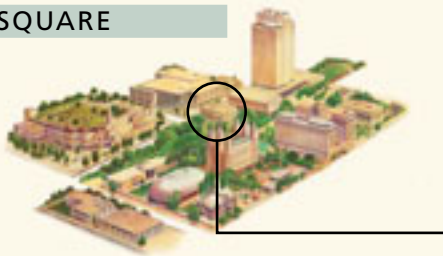
Från "Primary Days", Ensign, apr 1994, s 65-68.

EN VÖRDNADSFULL VÄG

Följ exemplen på vördnad i labyrinten till bilden av Jesus. När en bild visar att Shelley är vördnadsfull så väljer du vägen som pilen pekar mot. När en bild visar att Shelley inte är vördnadsfull så följer du inte den pilen.

Kom med oss den här månaden och titta på en viktig plats på Temple Square.

EMMA TRÄFFAR Primärs generalpresident

Anna Culp

Emma K kom från Midvale i Utah för att träffa syster Cheryl C Lant, Primärs generalpresident. Emma och syster Lant pratade om syftet med Primär medan de gick runt och tittade i Hjälpför-
eningens byggnad är den plats där generalpresident-
skapen för Primär, Unga kvin-
nor och Hjälpför-
eningen har

sina kontor. Det finns vackra bilder och montrar som visar de här organisationernas syfte och historia.

”Vilka bra saker gör barnen i kyrkan?”
frågade Emma.

”Något av det bästa de gör är att de lär sig mer genom

att läsa skrifterna”, sade syster Lant. ”Varje söndag ser vi barnen ta med sina skrifter till Primär. De slår upp dem, de läser dem och de lär sig direkt

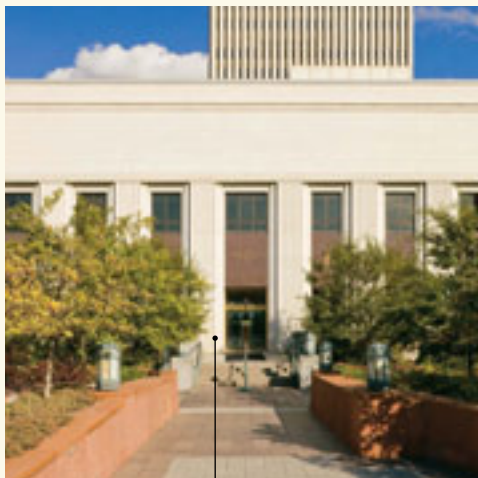
från Herrens ord vad han vill att de ska göra.”

”Vad hoppas du de kan lära sig att göra oftare?” frågade Emma.

”Vi behöver vara snällare mot våra bröder och systrar, mot våra föräldrar, mot våra vänner och mot alla i hela världen”, sade syster Lant.

Syster Lant visade Emma en målning av Jesus med barnen. ”Kan du gissa varför det här är min favoritsak att titta på varje dag när jag kommer in på mitt kontor?” frågade hon.

”Kanske därför att den visar kärleken Jesus har till barnen”, sade Emma.

Syster Lant visar Emma fyra bilder som visar när Frälsaren välsignade och bad för de nephitiska barnen efter sin korsfästelse. Änglar kom ner från himlen och omringade barnen. ”När barnen får lära sig om Jesus Kristus så vet de vad de behöver göra för att vara nära honom och känna frid”, sade syster Lant.

”Just det”, sade syster Lant. ”Det viktigaste vi vill undervisa barnen om i Primär är att vår himmelske Fader och Jesus Kristus älskar dem. Barnen på den här bilden kommer från olika platser, så de representerar alla barnen på hela jorden. Vår himmelske Fader och Jesus älskar oss alla, oavsett var vi bor. Vi är alla hans barn.” ■

När syster Lant var ett barn i Primär så hade hon en sådan **banderoll** som visas här. När hon hade uppnått ett mål hade hon förtjänat ett märke till sin banderoll. I dag deltar primärbarnen i Tro på Gud-programmet.

Syster Lant talade om för Emma att **den första primärorganisationen 1878** hade över 200 barn. I dag finns det över en miljon primärbarn över hela världen!

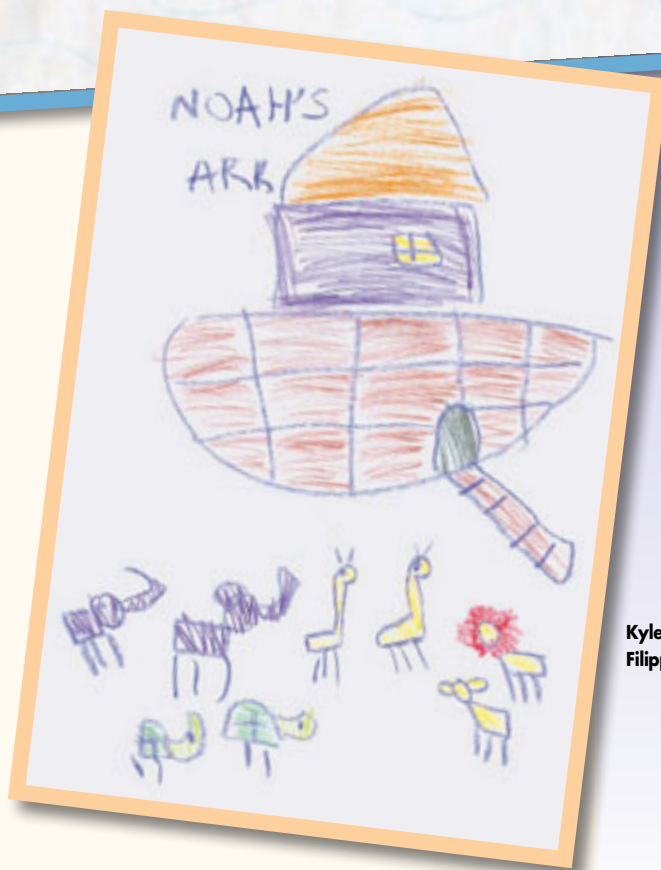

Målningen Kristus med barn från hela världen av Del Parson hänger i syster Lants kontor. Syster Lant och hennes rådgivare, syster Margaret S Lifferth och syster Vicki F Matsumori, tycker om att titta på målningen.

**Ei M, 11 år,
Myanmar**

**Kyle V, 6 år,
Filippinerna**

Min familj blev medlemmar i kyrkan innan jag föddes och jag har alltid gått i kyrkan. Jag tycker om att gå till Primär för jag lär mig av mina lärare och berättar vad jag har lärt mig för mina vänner. En av mina favoritberättelser i Mormons bok är när Ammon predikar evangeliet för kung Lamoni. Jag tror att den berättelsen alltid kommer att finnas kvar i mitt sinne och hjärta.

När tiden kommer för mig att gå ut som missionär så vill jag bli lika modig och ödmjuk som Ammon var. Jag vill lära mig mer om skrifterna och ha ett starkt vittnesbörd som Ammon hade och som missionären hade som döpte mina föräldrar. Jag är tacksam för evangeliet och jag vill berätta om det för andra så att de också kan veta att vår himmelske Fader och Jesus Kristus älskar dem.

Kevin S, 8 år, Costa Rica

Gustavo S, 11 år,
Costa Rica

Yuzaburo I, 4 år, bor i Malaysia. Han tycker om att imitera andra och få folk att skratta. Han samlar på alla slags askar. Han tycker om att visa kärlek till sina vänner.

Celine A, 9 år, är från Danmark. Hon har två yngre bröder. Hon tycker om sina kaniner och att vara med sina kusiner. Hon tycker om att baka kakor med sin mamma och att sjunga i kören.

Om du vill skicka in en teckning, ett foto, ett vittnesbörd eller ett brev till Vår sida, skicka den då med e-post till liahona@ldschurch.org och skriv "Our Page" på ämnesraden. Eller skicka den med vanlig post till:

Liahona, Our Page

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Varje bidrag *måste* innehålla barnets fullständiga namn och ålder samt föräldrarnas namn, församling eller gren och stav eller distrikt samt ett skriftligt tillstånd från föräldrarna (e-postmeddelande går bra) att publicera fotot. Brev kan komma att förtydligas eller förkortas.

Lindsays prästadöms- välsignelse

*”Alla de som tar emot detta
prästadöme tar emot mig,
säger Herren.” (L&F 84:35)*

Myrna Hoyt

Baserad på en sann berättelse

Lindsay kände sig nervös när hon tittade sig omkring i sjukhussalen. Hon visste att någon snart skulle komma och ta henne till operationsrummet för en operation. Mamma och pappa stod nära sängen.

Några dagar tidigare hade Lindsays familj haft en speciell hemafton. Mamma hade hållit en lektion om prästadömsvälsignelser. Sedan hade alla i familjen berättat om ett tillfälle när han eller hon hade välsignats av prästadömets kraft. Lindsay kände sig fridfull och glad när hon lyssnade på deras vittnesbörd. Mamma förklarade att den fridfulla känslan var den Helige Anden som talade om för Lindsay att det hon hörde var sant.

I slutet av lektionen hällde Lindsays storebror, som hade

melkisedekska prästadömet, en droppe invigd olja på hennes huvud och bad en bön. Sedan gav pappa henne en underbar välsignelse. Han sade att hennes himmelske Fader kände henne och älskade henne. Han sade att läkarna skulle välsignas i sitt arbete och att operationen skulle gå bra. Han lovade också att Lindsay skulle få en känsla av tröst och frid som skulle ta bort rädslan.

Medan Lindsay väntade på sjukhuset försökte hon vara modig, men tårar kom ändå från ögonvråna. Två män i sjukhuskläder kom in i rummet och sade att det var dags för operationen. De var snälla och försökte muntra upp henne, men Lindsays rädsla försvann inte.

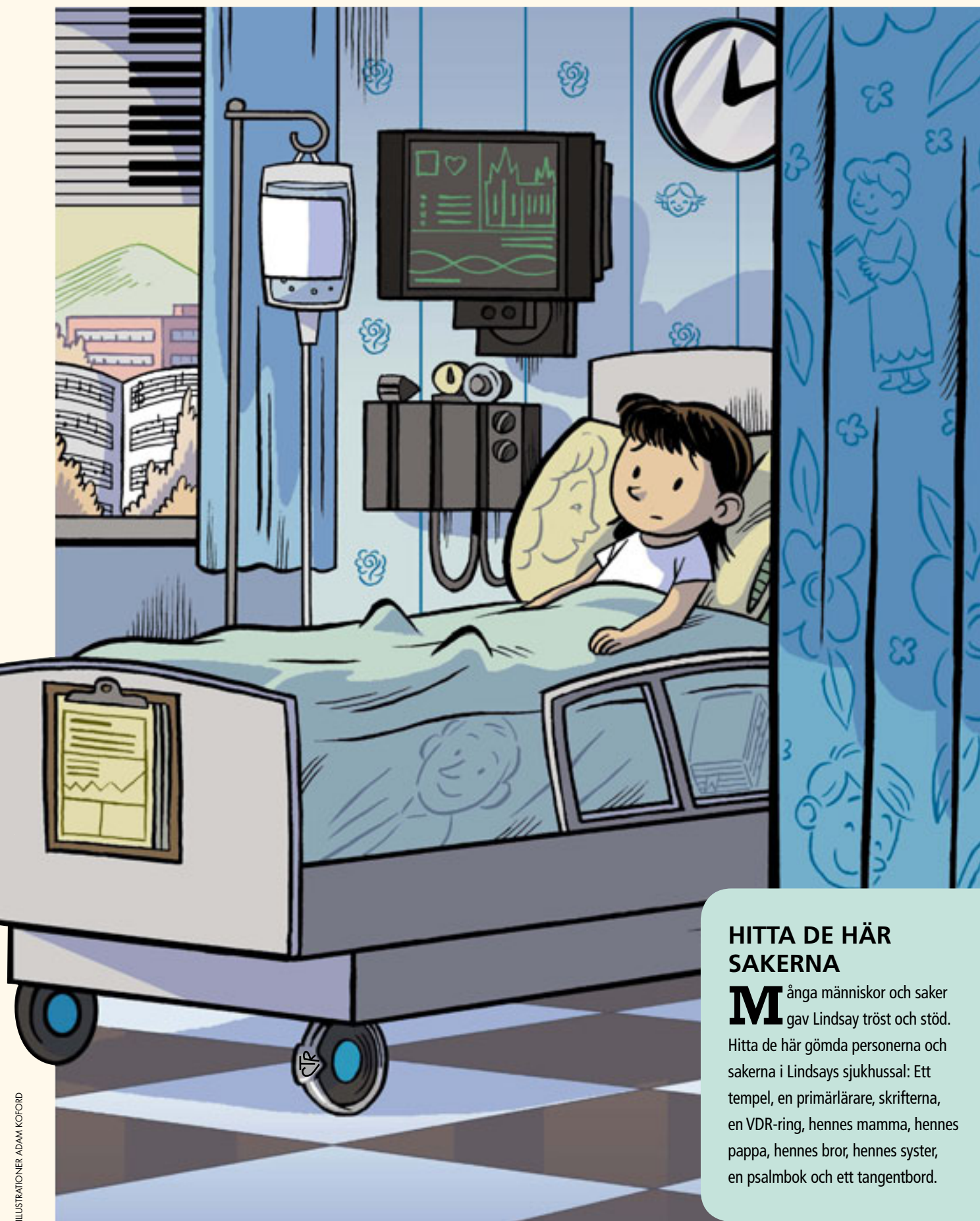
Lindsay kramade mamma och pappa från sängen. Sedan drog en

av männen upp sänggrinden på sängen så att hon skulle känna sig trygg medan de körde henne nerför korridoren. När Lindsay vände sig om för att se vad han gjorde så såg hon en bekant silverring på hans finger. En varm, fridfull känsla fyllde hennes hjärta när hon såg bokstäverna *VDR* på ringen. Lindsay log när hennes rädsla försvann. Hon visste att allting skulle gå bra. ■

Välsignelsen av att bli botad kan komma på många sätt, var och en anpassad efter våra enskilda behov.”

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum, ”Han botar dem som bär på tunga bördor”, *Liahona*, nov 2006, s 7.

HITTA DE HÄR SAKERNA

Många människor och saker gav Lindsay tröst och stöd. Hitta de här gömda personerna och sakerna i Lindsays sjukhussal: Ett tempel, en primärlärare, skrifterna, en VDR-ring, hennes mamma, hennes pappa, hennes bror, hennes syster, en psalmbok och ett tangentbord.

Gud talar genom profeter

Sandra Tanner och Cristina Franco

Hur vet du vad vår himmelske Fader skulle säga till dig om han var här? Gud talar genom en profet i dag precis som han gjorde förr i tiden. Profeten — president Thomas S Monson — undervisar om vad vår himmelske Fader vill att du ska veta och göra och bli. Du välsignas när du lyssnar på och följer profeten. President Monsons vägledning hjälper oss bli mer lika Jesus Kristus.

Här är några saker som du kan veta tack vare det som president Monson har sagt. **Du kan veta att vår himmelske Fader älskar dig.** President Monson har sagt: "Jag försäkrar er att vår himmelske Fader är medveten om de utmaningar vi står inför i världen idag. Han älskar oss var och en och välsignar oss när vi strävar efter att hålla hans bud och söker honom genom bön."¹

Du kan veta att Jesus Kristus är vår Frälsare. President Monson har sagt: "Gud lever. Jesus är hans Son ... Han är vår Återlösare ... Han älskar oss ... Han [gav] sitt liv för oss."²

Du kan veta hur du ska hjälpa din familj. President Monson har sagt: "Må vi ... visa godhet och kärlek inom vår egen familj."³

Du kan veta hur du ska hjälpa världen du lever i. President Monson har sagt: "Må vi vara goda medborgare i de länder vi bor i och goda grannar i våra samhällen, och sträcka oss ut till både dem som tillhör andra kyrkor och vår egen."⁴

Skriftdagbok för mars 2010

Läs Lukas 1:70 i Nya testamentet.

Be din himmelske Fader hjälpa dig att förstå det här skriftstället och att få veta att det är sant. Be om att få veta att president Thomas S Monson är vår profet i dag.

Lär dig det här skriftstället utantill.

Gör en av följande aktiviteter eller hitta på en egen:

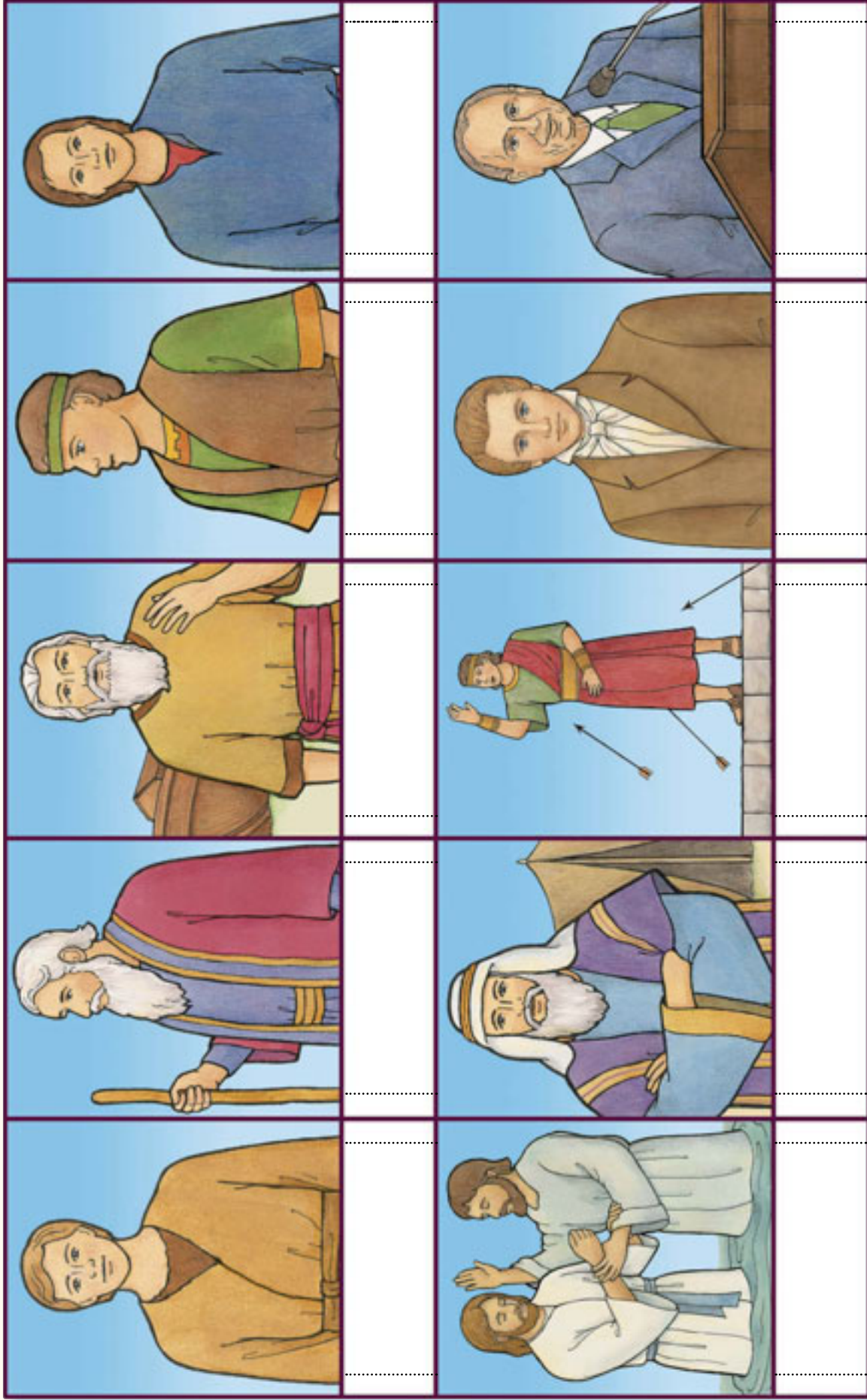
- Gör aktiviteten på sidan 69. Gör skåror vid de streckade linjerna. Klipp sedan ut remsorna med skriftställen under bilderna med profeter och för in dem under bilderna med profeter så att de hamnar under rätt bild. Slå upp skriftställena för att hitta profeternas namn. Skriv namnen på de tomma raderna.
- Titta på profeterna på sidan 69. Prata med din familj om vad de här profeterna undervisade om.
- Läs följande citat eller något annat som profeterna har undervisat oss om:
 - "Hitta någon som har det svårt ... och gör något för den personen."⁵ — President Thomas S Monson
 - "Glöm aldrig någonsin att be. Knäböj varje kväll och morgon."⁶ — President Gordon B Hinckley (1910–2008)
 - "Må vi alla läsa Mormons bok med bönnens hjälp, studera den noga och få ett vittnesbörd om dess gudomlighet."⁷ — President Spencer W Kimball (1895–1985)

Hur får du hjälp att förstå Lukas 1:70 genom det du har gjort?

Skriv i din dagbok eller rita en bild om vad du har gjort.

SLUTNOTER

1. Thomas S Monson, "Tills vi möts igen", *Liahona*, nov 2008, s 106.
2. Thomas S Monson, "Se tillbaka och gå framåt", *Liahona*, maj 2008, s 90.
3. Thomas S Monson, *Liahona*, maj 2008, s 90.
4. Thomas S Monson, *Liahona*, nov 2008, s 106.
5. Thomas S Monson, i Gerry Avant, "Prophet's Birthday: Milestone of 81", *Church News*, 23 aug 2008, s 4.
6. Gordon B Hinckley, "Don't Ever Forget to Pray", *Friend*, apr 2006, s 11.
7. Se Spencer W Kimball, "How Rare a Possession — the Scriptures!" *Ensign*, sep 1976, s 5; se också "Rannsaka skrifterna", *Nordstjärnan*, sep 1976, s 3.

Mose 1:34

2 Mos 3:2-4

1 Mos 7:1

Daniel 6:22-23

1 Nephi 2:1-3

Matt 3:1-2

Mosiah 18:7

Helaman 16:2-3

L&F 1:17

L&F 1:38

Miguels nya Primär

"Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj." (Ef 2:19)

Lara P Duffin

Baserad på en sann berättelse

1. Första söndagen efter det att Miguel hade flyttat till en ny stad tog hans mamma med honom till kyrkan. De gick och träffade hans nya primärklass.

2. När de kom till klassrumsdörren tog Miguel tag i mammas hand. "Det är inte hon som är min lärare, mamma. Var är syster Dominguez?"

3. Mamma satte sig på huk för att prata med Miguel. "Vi bor i en annan stad nu, och vi ska träffa nya vänner — som din nya primärlärare."

4. "Jag vill inte ha en ny lärare", sade Miguel. "Jag vill åka tillbaka till vårt gamla hus och vara med min gamla lärare."

5. "Jag vet att det inte är lätt att flytta till en ny plats", sade mamma. "Men en del saker är likadana. Du kommer att sjunga primärsånger, be och lyssna på tal."

6. "Kommer jag?" frågade Miguel. "Vad är det mer som blir likadant?"

"Din nya primärlärare kommer att undervisa dig om Jesus — precis som syster Dominguez gjorde."

7. Miguel släppte taget om mammas hand och satte sig på en stol i sin nya primärklass.

8. Senare ...

"Mamma, du hade rätt! Vi sjöng, bad och lyssnade på tal. Min nya primärlärare sade att Jesus älskar mig. Det är likadant!"

HITTA DET SOM PASSAR IHOP

Chad E Phares

Kyrkans tidningar

Miguel har just kommit till sitt nya primärrum. Titta på hans gamla primärrum längst ner och hans nya primärrum ovanför. Rita en ring runt det som är likadant i rummen. ■

Vi tvivlar inte

Adam C Olson

Kyrkans tidningar

De unga krigarna behövde göra något svårt, men de var inte rädda. De visste att Gud skulle hjälpa dem. Läs Alma 56:47–48 för att få reda på vem som lärde dem att lita på Guds hjälp. Rita sedan streck mellan punkterna och färglägg bilden. ■

TIPS TILL FÖRÄLDRAR

1. Sammanfatta berättelsen om de unga krigarna i Alma 56.
2. Förklara att krigarnas mammor hade lärt dem att om de litade på sin himmelske Fader så skulle han hjälpa dem.
3. Prata med era barn om en situation som kanske skrämmer dem. Fråga hur de kan visa att de litar på Herren. (Ledtråd: Vad gör den unge krigaren och hans mamma?)

180 år senare har Mormons bok tryckts i nästan 150 miljoner exemplar

Ryan Kunz

Kyrkans tidningar

180-årsdagen av utgivningen av Mormons bok närmar sig i mars, samtidigt som en annan milstolpe närmar sig för den här heliga skriften: Det 150-miljonte exemplaret trycks.

De första exemplaren av Mormons bok fanns på hyllorna i E B Grandins bokhandel den 26 mars 1830. Ursprungligen trycktes totalt 5 000 exemplar. Mellan 1830 och 1987 trycktes över 39 miljoner exemplar.

År 1988 sade president Ezra Taft Benson (1899–1994): "Tiden är sedan länge här då Mormons bok skulle översvämma jorden." ("Låt jorden översvämmas av Mormons bok", *Nordstjärnan*, jan 1989, s 3)

År 1990 trycktes det 50-miljonte exemplaret för distribution av medlemmar och missionärer. Den siffran hade fördubblats år 2000 efter att kyrkan hade tryckt omkring ett exemplar var sjunde sekund under årtiondets gång — en takt som kyrkan har uppehållit för att enligt planerna nå 150 miljoner i slutet av 2010. Största delen av tryckningen görs i Salt Lake City, USA, men tryckpressar i Brasilien, Japan, Korea, Taiwan och Tyskland används också.

Ett mäktigt inflytande

En av de många anledningar president Benson gav för att fylla jorden med Mormons bok var dess inflytande. Profeten Joseph Smith sade till de första ledarna i kyrkan att "en människa genom att lyda dess bud kan komma närmare Gud än genom någon annan bok". (*History of the Church*, 4:461)

Sedan dess har bokens inflytande uppmärksamats av många. År 2003 utsåg tidningen *Book* Mormons bok till en av de "20 böcker som

förändrade Amerika" i rangordning med sådana titlar som Thomas Paines *Sunt förnuft* och John Steinbecks *Vredens druvor*.

I augusti 2005 lovade president Gordon B Hinckley (1910–2008) alla medlemmar som läser Mormons bok att "[ni] kommer ... att känna

Herrens ande i större mått i ert liv och ert hem, en starkare beslutsamhet att vandra i lydnad mot hans bud och ett starkare vittnesbörd om att Guds Son verkligen lever". ("Ett levande och sant vittnesbörd", *Liahona*, aug 2005, s 6)

I oktober 2007 sade han om boken: "Under alla dessa år har kritiker för-

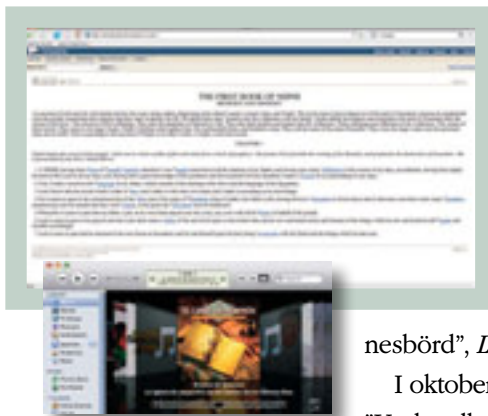
sökt att förklara den. De har opponerat sig mot den. De har hånat den. Men den har överlevt dem alla och dess inflytande är idag större än vid någon annan tidpunkt i dess historia." ("Stenen som revs loss från berget", *Liahona*, nov 2007, s 85)

Översättningsarbetet

Det inflytandet finns delvis tack vare antalet språk som boken översvämmar jorden på.

Mormons bok har översatts i sin helhet på 82 språk och valda delar av boken finns på ytterligare 25 språk. Den första utgåvan av Mormons bok efter den engelska kom ut på danska 1851, och därefter på franska, italienska, walesiska och tyska 1852.

Boken översätts för närvarande till andra språk. Översättningar som gjorts på senare år är

Förutom den tryckta versionen finns Mormons bok i flera digitalformat.

till guarani, ett språk som talas i Paraguay; till sinhala, som talas på Sri Lanka; till yoruba, ett västafrikanskt språk, och till serbiska som talas i sydöstra Europa.

Mojca Zeleznikar blev medlem i kyrkan innan Mormons bok fanns på hennes modersmål slovenska. Hennes vittnesbörd om att evangeliet var sant kom när hon lyssnade på missionärerna och studerade Mormons bok på kroatiska och engelska.

Några år efter det att syster Zeleznikar hade döpts översattes Mormons bok till slovenska. När hon läste den översatta texten kunde hon känna ordens fulla styrka. "Jag kände hur sanningen utvidgades för mig på ett tydligt och enkelt sätt och i djupaste renhet", minns hon. "Min Skapares röst [talade] till mig på mitt eget språk — språket som min mor talade med mig på."

Översvämmar jorden

Förutom det ökande antalet översättningar som görs tillgängliga använder sig kyrkan också av avancerad teknologi för att översvämma jorden med Mormons bok i olika format.

President Benson sade: "I denna tid, med alla elektroniska hjälpmedel och massproduktionen av det tryckta ordet, kommer Gud att hålla oss ansvariga, om vi inte nu för fram Mormons bok med kolossala steg." (Se "Låt jorden översvämmas av Mormons bok", s 3.)

Ljudinspelningar av Mormons bok på engelska, portugisiska och spanska finns på www.audio.lds.org. Ytterligare språk kommer under 2010. Den elektroniska texten av Mormons bok finns för närvarande på 16 språk på www.scriptures.lds.org. (Klicka på **English** för att se en lista på språk.) Över 600 000 personer använder internetversionen av skrifterna varje månad.

Alla standardverken med studiehjälpmedel

Mormons bok har tryckts i sin helhet på 82 språk.

finns också på flera språk på en CD-ROM med titeln *The Scriptures: Electronic Study Edition*, och kan köpas via lokala distributionscentrer. En ny DVD-ROM-utgåva med ytterligare 20 språk ges ut i slutet av det här året.

Kyrkan producerar också officiella program med skrifterna för mobil utrustning som finns tillgängliga på engelska under 2010. Ytterligare språk kommer.

Resultaten av att dela ut Mormons bok är omisskännliga. Det här ytterligare testamentet om Jesus Kristus hjälper hundratusentals nyomvända varje år att få kunskap om och ta emot Jesu Kristi återställda evangelium. Med fler exemplar av Mormons bok på fler språk och i fler format och med fler missionärer och medlemmar som delar ut den, kommer Mormons bok och dess inflytande att fortsätta spridas.

Men med ytterligare miljarder människor att nå finns det trängande behovet kvar, som president Benson kände 1988, att publicera och distribuera boken.

"Vi har Mormons bok", sade han. "Vi har medlemmarna, vi har missionärerna ... och världen har behovet. Tiden är inne!" ("Låt jorden översvämmas av Mormons bok", s 3) ■

FOTO MED TILLSTÅND AV BILL WIRE

Liberianska unga kvinnor lär sig om personlig tillväxt

Unga kvinnor i Liberia i Afrika undervisade varandra om deras gudomliga natur och Personlig tillväxt-programmet med lite hjälp av unga kvinnor på andra sidan av jorden under en speciell distriktskonferens för unga kvinnor i augusti 2009.

Utbildningen och förberedelserna började tre månader före konferensen för de unga kvinnorna som bor i Bushrod Islands distrikt i Monrovia i Liberia i Sierra Leonemissionen Freetown. Temat för konferensen var "Prinsessa för en dag, drottning för en evighet". Varje gren i distriktet presenterade en minikurs om en värdering och framförde en kort sketch om en annan värdering där de betonade hur en Guds dotter ska behandla andra och sig själv.

"De här unga kvinnorna är Afrikas framtid. De är sitt lands pionjärer i detta underbara evangelium", säger syster Belinda Wire, en heltidsmissionär som deltog i konferensen med sin make, äldste Bill Wire.

Efter minikurserna, sketcherna och andra aktiviteter gav organisatörerna de unga kvinnorna brev som unga kvinnor i ett annat land hade skickat, där de bar sitt vittnesbörd om evangeliet och Personlig tillväxt.

"Hjärtan förenades mellan olika länder i världen", säger syster Wire. "När de unga systrarna höll i breven visste de att de andra unga kvinnorna trodde som de, läste samma böcker, följde samma program, vägledades av samma profet och var älskade av samma Gud." ■

Liberianska unga kvinnor och deras ledare samlas för en speciell distriktskonferens för unga kvinnor om Personlig tillväxt-programmet.

Tro belönas på Galapagosöarna

Trots att medlemmarna på Galapagosöarna, utanför Ecuadors kust i Stilla havet, är få till antalet så har de stark tro. I september såg medlemmarna öarnas första möteshus färdigställas.

Den hyrda byggnad där grenen på Galapagosöarna hade haft möten tidigare, som hade kallats "el Castillo Blanco" av medlemmarna, var inte tillräckligt stor för att man skulle kunna ha ett sakramentsmöte i ett och samma rum, så medlemmarna fick ha mötet i tre olika rum samtidigt.

När äldste Floyd och syster Susan Baum, det äldre missionärsparet på öarna, kom in i den nya byggnaden första gången rördes de till tårar. "Den är underbart vacker", säger äldste Baum. "Hantverket är av högsta kvalitet."

Emma Bastidas minns när hon och hennes familj behövde resa till Ecuadors fastland för att döpas 1985. Hon och hennes familj såg grenen bildas och hon grät när de första missionärerna kom till öarna.

"Nu har de byggt ett kapell som ligger så nära att jag kan promenera dit", säger syster Bastidas.

Förutom att ett möteshus har byggts åt den lilla gruppen medlemmar, har det nya kapellet också medfört andra välsignelser. Leonor Machua hörde talas om ett nytt möteshus precis innan hon skulle åka på en kort resa till Guayaquil i Ecuador. Medan hon var i Ecuador frågade hon någon om den nya byggnaden och vilken religion den representerade. Främlingen besvarade hennes frågor och föreslog att hon skulle söka upp missionärerna när hon kom hem. Några dagar senare såg hon missionärerna i ett gathörn och tackade ja till inbjudan att få undervisning. Syster Machua döptes omedelbart efter lördags-eftermiddagens session av generalkonferensen i

oktober 2009. Hon var den första som döptes i det nya möteshusets dopbassäng.

Kyrkan är relativt ny på öarna. Innan grenen organiserades formellt träffades fyra familjer i staden Puerto Ayora på ön Santa Cruz. År 1998 organiserade ledare i kyrkan grenen i Guayaquil i Ecuadormissionen Syd och medlemmarna började träffas på ön San Cristobal innan de flyttade in i el Castillo Blanco.

Nu kommer omkring 120 medlemmar varje vecka till det nya möteshuset på ön Santa Cruz.

Fastän grenen är liten och belägen långt från fastlandet har medlemmarna på Galapagosöarna blivit välsignade, säger grenspresidenten Daniel Calapucha.

”Jag känner mig faktiskt inte isolerad för vi har vår himmelske Faders vägledning”, säger han. ■

Colombianska barn besöker templet

Över ett dussin primärbarn från Fusagasuga församling i Soacha stav i Colombia tillbringade en speciell dag vid templet i Bogotá, där de fick lära sig om hur viktigt templet är.

Primärs presidentskap i församlingen följde med femton primärbarn till templet i november 2009. Där fick barnen möjlighet att träffa tempelpresidenten, Jorge J Escobar, och ställa frågor. Barnen fick veta varför de behöver vänta tills de är 12 år för att få komma in i templet och utföra tempelarbete, varför statyn av ängeln Moroni på tempelspiran håller i en trumpet och varför han står vänd mot öster.

I slutet av aktiviteten berättade barnen om hur de kände för upplevelsen.

Maria Fernanda Sanchez, Primärs sekreterare, säger att det var en andlig upplevelse. ”Det var en speciell, oförglömlig dag, inte bara för dem utan för oss som deras primärledare”, säger hon. ■

NYHETER

De årliga historiska skådespelen börjar med Mesa

Varje år sponsrar kyrkan fem historiska skådespel i Förenta staterna. Information om varje skådespel finns här.

Mesa

I skådespelet som hålls i Mesa, Arizona, *Jesus Kristus*, återges berättelsen om Jesu Kristi födelse, verksamhet, osjälviska död och mirakulösa uppståndelse. Föreställningarna pågår mellan den 24 mars och den 3 april. Se www.easterpageant.org för mer information.

Manti

Mormonmiraklet som hålls i Manti, Utah, flätar samman berättelserna om evangeliets återställelse, Mormons bok som testamente och de trofasta pionjärernas resa till Sanpete Valley. Föreställningarna pågår mellan den 17 och den 26 juni. Se www.mormonmiracle.org för mer information.

Nauvoo

Skådespelet i Nauvoo, Illinois, *A Tribute to Joseph Smith*, hyllar det återställda evangeliet, Joseph Smiths profetiska mission och arvet som de första medlemmarna i Nauvoo lämnade efter sig. Föreställningarna pågår

mellan den 6 och den 31 juli. Se www.nauvoopageant.org för mer information.

Hill Cumorah

Skådespelet på Hill Cumorah, New York, *Amerika vittnar om Kristus*, återger berättelsen i

Mormons bok, bland annat svårigheterna som Lehis familj och hans efterkommande genomgick, Jesu Kristi kulminerande besök i Amerika och hur Joseph Smith hittade plåtarna. Föreställningarna pågår mellan den 9 och den 17 juli. Se www.hillcumorah.org för mer information.

Castle Valley

Skådespelet vid Castle Valley, Utah, är ett pampigt historiskt utomhusdrama som skildrar hur en pionjärby etablerades i Castle Dale i Utah. Föreställningarna pågår mellan den 29 juli och den 7 augusti.

För mer information, ring 001-435-687-2403. Skådespelen vid Castle Valley Pageant alternerar vartannat

år med skådespelen i Clarkston, *Martin Harris: Mannen som visste*, i Clarkston i Utah. ■

Musik och kultur — Bidrag önskas

Det är bara några veckor kvar till årets deadline för medlemmar som vill skicka in musik- och teaterstycken i original som ska bedömas för publicering eller framförande av kyrkan. Bidragen ska vara inne senast den 31 mars 2010.

Utvalda musikstycken framförs under kyrkans musikfestival och utvalda manuskript och dikter delges under presentationen av kulturella bidrag. Ibland väljs vissa bidrag ut för framtida publicering på kyrkans webbsida eller i kyrkans tidningar. Musikbidrag kan vara sånger, barnsånger, psalmer,

hymner, psalmarrangemang, instrumentalmusik och andra verk.

Kulturella bidrag har varit teatermanuskript för dramer, komedier och musikaler. Dikter och oratorier har också tagits emot.

Bidragen ska vara lämpliga för användning i kyrkans enheter, undervisa om evangeliets principer på upplyftande sätt och vara doktrinärt korrekta och exakta om de har historiskt innehåll. Bidrag välkomnas på alla språk.

För mer information och bidragsregler, ring 001-801-240-6492. ■

Musikstycken

Riktlinjer för musikbidrag finns på www.lds.org/churchmusic. Klicka på **Music**, sedan på **Other Music**, därefter på **Church Music Submissions**, eller ring 001-801-240-6439.

Teaterstycken, etc.

För teaterstycken, dikter och oratorier gäller följande:

1. Två exemplar skickas av manuskriptet och eventuella noter på papper i storleken 22 x 28 cm.
2. Ett uttalande bifogas som undertecknas av alla som bidrar där det står: "Detta bidrag, med titeln '_____', är mitt originalverk, ägs av mig och följer bidragsreglerna."
3. Ett följebrev bifogas med styckets titel, författarens namn, adress, telefonnummer och e-postadress, det centrala temat, resumé och rollbesättningskrav.

Namnen på alla som bidrar ska finnas med på följebrevet, manuskriptet och det undertecknade uttalandet. Författarna till verken som kommittén väljer ut kan bli ombedda att ge kyrkan ett icke exklusivt, permanent tillstånd för obegränsad användning.

Skicka teaterstycken, dikter och oratorier till:

Church Theatrical Script Cultural Arts Submission,
50 E. North Temple St. Rm. 2082
Salt Lake City, Utah 84150-6070, USA

BREV TILL REDAKTIONEN

Nyckeln till framgång

Tack för "Sockerbetor och en själs värde". (Thomas S Monson, juli 2009, s 2) Jag använde artikeln i mina personliga studier och den hjälpte mig en hel del. Missionärsarbete kan vara hårt, men det är också roligt och givande. Jag tycker om att se förändringen hos människor när de går ner i dopets vatten. Den här berättelsen inspirerade mig att arbeta hårt, vilket är nyckeln till framgång. Det jag lär mig av *Liahona* hjälper mig att bli en bättre missionär.

Äldste Ramon Cristopher H Villaluna, Filippinernamissionen Naga

En glimt av evig lycka

Tack vare *Liahona* har jag fått mod att hålla fast vid Jesu Kristi evangelium. Den stärker mitt vittnesbörd och hjälper mig när jag har problem. Lärdomarna i tidningen ger oss en glimt av evig lycka.

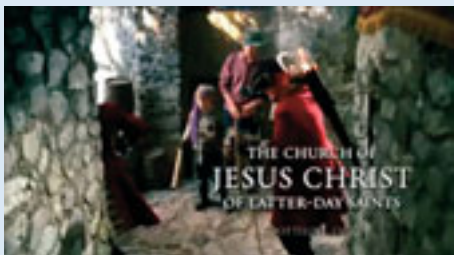
Júlia Maria Azevedo, Brasilien

Skicka dina kommentarer eller förslag till liahona@ldschurch.org. Brev kan komma att förkortas eller förtydligas. ■

VÄRLDEN I KORTHET

Reklam från kyrkan uppmärksammas

En annons- och reklamfirma med säte i Washington D C har uppmärksammat ett reklamavsnitt som kyrkan har producerat. "Swashbucklers", en kort reklamfilm om faderskap, uppmärksammades för sin relevans, höga produktionskvalitet och utmärkta kombination av spänning, humor och värme, enligt National Media Survey. Reklamavsnittet är en del av serien Homefront. Den kan ses på YouTube-kanalen MormonMessages

på www.youtube.com/mormonmessages. Sök på "swashbuckler".

Autism Council uppmärksammar kyrkans webbsida om handikapp

Autism Council of Utah (Utahs autismråd) uppmärksammade kyrkans webbsida om handikappresurser genom

att överlämna utmärkelsen Outstanding Organization of the Year till kyrkan den 14 oktober 2009. På webbsidan finns resurser för personer med handikapp — till exempel personer som är hörselskadade, synskadade, har talsvårigheter, inlärningssvårigheter och mer — och även för vårdare, familj och ledare i kyrkan. Webbsidan hittar du på www.disabilities.lds.org.

Församlingar i Washington förenar sig i sång

Över 170 röster från sex olika kyrkosamfund, bland annat sista dagars heliga, gick samman i en föreställning som hette "En ekumenisk musikträff — En röst i sång och pris"

i Redmond i Washington i USA 2009. S:t Jude Catholic Church var värd för ceremonin, där också medlemmar i anglikanska, presbyterianska och lutheranska kyrkan och metodistkyrkan deltog, för att tacka alla grannkyrkor och samhället för deras stöd till Tent City 4, ett lokalt läger för hemlösa. ■

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna. Här följer några exempel.

"Fastelagen", s 26: Överväg att göra upp en familjeplan för nästa fastesöndag. Bestäm när familjen ska be för att inleda och avsluta fastan. Samtala om vad ni kan fasta för och hur ni välsignas av att bära ert vittnesbörd under fasteperioden. Om en familjemedlem inte klarar av att gå utan mat och vatten kan ni samtala om hur han eller hon kan delta på annat sätt.

"Förlita dig inte på köttlig arm", s 40: Inbjud familjemedlemmar att berätta hur de eller en annan familjemedlem har blivit en bättre person under det senaste året. Inbjud sedan familjemedlemmarna att sätta upp ett mål som hjälper dem bli den som Gud vill att de ska bli.

För att illustrera hur vår himmelske Fader kan förhärlika våra ansträngningar kan du be ett mindre barn lyfta upp något som är tungt. Låt sedan en förälder eller ett äldre barn hjälpa honom eller henne. Vilket var lättast och varför? Vad kan vi bara göra med vår himmelske Faders hjälp?

"Fast i en cumbuca", s 48: Som familj kan ni göra en egen *cumbuca* som innehåller något önskvärt. Turas sedan om att rollspela "apan". Samtala om hur Satan försöker fånga oss i olika fällor, hur vi kan undvika fällorna och vad vi kan göra om vi har fastnat i en fälla.

"Lindsays prästadömsvälsignelse", s 66: Samtala om vad prästadömsvälsignelser är och be familjemedlemmarna berätta om egna upplevelser med att få prästadömsvälsignelser. Du kan fråga: Hur kände du dig när du fick välsignelsen? Hur hjälpte den dig? Varför är du tacksam för prästadömet? ■

En bild av faderskap

Antonio Peluso

Det var söndag och min familj och jag var på ett invigningsmöte för ett nyrenoverat möteshus i vårt område. Bara några minuter före sakramentsmötet bad stavsprezidenten mig att åka till vår församlingsbyggnad tre kilometer bort och hämta något som han behövde. Det var precis att jag hann dit och tillbaka i tid. När jag gjorde det enkla ärendet hade jag en upplevelse som berörde mig andligen — en underbar påminnelse om vad som är viktigt.

Med bara några kvarter kvar innan jag var tillbaka till mötet såg jag framför mig två cyklister, en stor och en som var ganska mycket mindre. Båda cyklisterna trampade energiskt på. Jag kände genast igen cyklisterna. Det var två personer jag kände väl, en god broder från min församling och hans lille son. De cyklade till kyrkan — precis som de gjorde varje söndag.

Medan jag iakttog dem såg jag för mitt inre en bild av framtiden, när den lille pojken — och hans pappa också — kommer att minnas de där cykelturerna. Jag tänkte: "Vilket gott exempel den här pappan är, och vilket evigt inflytande han kommer att ha på den dyrbara son som Gud har gett honom. Den pojken", tänkte jag, "kanske växer upp och värdesätter den upplevelsen. Och kanske han gör om det när han själv blir pappa."

När jag kom ifatt dem såg jag för mitt inre en bild från min egen barndom av min pappa som brukade låta mig sitta på styret på sin cykel. Den nära relation som utvecklas genom sådana upplevelser är en glädje att ha och härlig att minnas.

När jag kom fram till kyrkan hälsade jag på cyklisterna med ett leende och fick ett tillbaka när de uttryckte sin tysta glädje över att komma

Det var inget ovanligt att jag såg de här två cyklisterna, men den här söndagen påminde den enkla bilden av dem om min barndom och gav mig tilltro till framtiden.

till kyrkan. Under prästadömsmötet den eftermiddagen fick jag chansen att berätta för den här brodern hur imponerad jag hade varit av bilden av en rättfärdig far som jag hade sett tidigare. Hans ansikte lyste upp, och kanske blev han överraskad eftersom det jag beskrev var så vanligt för honom.

Som sista dagars heliga har vi förmånen att se en bild av många fäder som den här som bygger upp sina barns andliga och känslomässiga välmående. Och som barn, välsignade med sådana föräldrar, kan vi känna en innerlig tacksamhet för deras enkla men ändå djupgående exempel och uppoffringar. ■

Profeten Joseph attackeras av en pöbelhop i Hiram, Ohio, av Sam Lawlor

”Och välsignade är alla de som förföljs för mitt namns skull, ty himmelriket är deras.

Och välsignade är ni när människorna smädar er och förföljer er och falskeligen säger allt slags ont om er för min skull.

Ty ni skall få stor glädje och fröjdas stortligen, ty stor skall er belöning i himlen bli. Så förföljde man ju profeterna som var före er.” (3 Nephi 12:10–12)

**Stadig kurs, av Jon Helaman Saline,
platta av snidat lönträ.**

*Konstnären säger om sitt verk:
"Den här plattan är en symbol för
Lehis dröm och den frihet vi har
var och en att hålla fast vid järn-
stången eller låta bli och gå förlo-
rad på okända stigar." (Se 1 Nephi
8.) Se "Minns Guds underbara
verk", sidan 30, för mer konstverk
från den åttonde internationella
konsttävlingen.*

BUDSKAP EFTER INBJUDAN AV PRESIDENTSKAPET FÖR OMRÅDET EUROPA

”Lär dig i din ungdom att hålla Guds bud”

Äldste Eivind Sterri, Norge

Områdessjuttio

Mina kära unga män och unga kvinnor. Vad vi älskar, beundrar och räknar med er. Vi vet av levande profeter att ni är en utvald och ädel generation som har kommit fram när ansvarsuppgifterna och möjligheterna är som störst. Herren förväntar sig att ni har en stor del i att stärka Sion. Vi beundrar er tro, ert vittnesbörd, er trofasthet och er stora potential. Vi behöver er, Herren behöver er, och ni behöver kyrkan och beskyddet från förrättningarna och förbunden som kan fås genom det återställda evangeliet.

I *Vägledning för de unga: Vår plikt mot Gud* frågar första presidentskapet: ”Lever du på det sätt som Herren vill att du ska leva?” Du kanske frågar: ”Vad vill Herren att jag ska göra?” Rådet som Alma gav sin son Helaman hjälper till att besvara den frågan:

”O, kom ihåg detta, min son, och lär visdom i din ungdom. Ja, lär dig i din ungdom att hålla Guds bud ... Låt alla dina gärningar göras för Herren ... Låt alla dina tankar riktas mot Herren ... Låt ditt hjärtas tillgivenhet tillägnas Herren för evigt. Rådgör med Herren i allt vad du gör, så skall

Äldste Eivind Sterri

han leda dig till det som är gott ... Låt ditt hjärta vara fyllt av tacksamhet mot Gud ... [Då] skall du bli upphöjd på den yttersta dagen.”¹

När jag var ung medlem i kyrkan i Norge kände jag att Herren vakade över mig, beskyddade mig och vägledde mig. Jag fick stor styrka tack vare min tro på Herren Jesus Kristus. På samma sätt älskar vår himmelske Fader er, och vakar över och beskyddar er. Jag har känt att han har skyddat mig många gånger.

President Henry B Eyring har sagt till ungdomarna: ”Många ungdomar är enastående i fråga om andlig mognad och tro. Men även de bästa av dem sätts på hårda prov. Och de kommer att sättas på ännu hårdare prov.”²

Ni får möjligheter som stärker er tro på Jesus Kristus och hjälper er på er resa genom det här livet. De stärker er, hjälper er fatta rätta beslut och förbereder er för att komma till templet och ta emot allt Herren vill ge er. Han vill att ni ska känna glädje i livet och han vill leda er tillbaka till er himmelske Fader. Vi ska titta på fyra viktiga möjligheter som ni har fått.

För det första: Unga kvinnors Personlig tillväxt-program och Plikt mot Gud-programmet. De här programmen hjälper er förstå vad Herren vill att ni ska göra och vara medan ni lär, tjänar och bygger upp er tro och ert vittnesbörd. Första presidentskapet sade till de unga kvinnorna: ”När du deltar i Personlig tillväxt förenar du dig med tusentals andra unga kvinnor som strävar efter att komma till Kristus och ’stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt’. Förbered dig för att ta emot templets heliga förrättningar, bli en trofast hustru och mor och att stärka hemmet och familjen.”³ Äldste Robert D Hales har lovat de unga männen: ”Genom att förvärva Plikt mot Gud-utmärkelsen kommer [ni] att få ett levande vittnesbörd som blir till hjälp för er hela livet.”⁴ De här inspirerade programmen väl-signar dig på underbara sätt.

För det andra: Möjligheter att tjäna i templet. Många av er har förmånen att kunna besöka

Herrens hus. Ta varje tillfälle i akt att komma till templet. Det stärker både er och ert vittnesbörd och hjälper er att hålla Herrens bud.

För det tredje: Dagligt seminarium. Det här är er största källa till vittnesbörd och tro. Samlas med era vänner i en daglig seminarielektion när så är möjligt. Det ger er daglig styrka och har ett livslångt inflytande på er om ni studerar och ber i seminariet varje dag.

För det fjärde: Ungdomskonferenser. Det är underbart att få träffa andra ungdomar som delar ens tro och värderingar genom att vara med på EFY och andra ungdomskonferenser. Många av er är den enda medlemmen i kyrkan i er skola eller i ert grannskap. Ni blir stärkta och välsignade när ni är med på ungdomskonferenserna.

Kom ihåg att vi älskar er och ber för er. När ni lever så som Herren vill att ni ska leva så gör han mycket mer av ert liv än vad ni kan göra själva. Han ger er fler möjligheter, vidgar er syn, stärker er och hjälper er möta prövningar och motgångar med styrka och mod. Ni får känna sann glädje när ni lär känna er Fader i himlen och hans Son Jesus Kristus. Lär er i er ungdom att hålla Guds bud. Kom till Kristus. Följ honom. Bli lik honom. ■

NOTES

1. Alma 37:35–37.
2. "Vårt uppväxande släkte", *Liahona*, maj 2006, s 46.
3. "Välkommen till Personlig tillväxt", budskap från första presidentskapet.
4. Robert D Hales, "Fullgöra vår plikt mot Gud", *Liahona*, jan 2002, s 44.

Tempelresa till London

Cecilia Bautista, Handens församling

Ett mål som unga kvinnor i Handens församling hade under 2009 var att besöka templet oftare. Därför gjorde vi tillsammans med de unga männen i vår församling en resa till England för att besöka templet i London.

För att denna resa skulle bli möjlig fick vi samarbeta och jobba mycket för att tjäna ihop de pengar som vi behövde. Vi blev också uppmanade av våra ledare att studera skrifterna, be regelbundet och besöka templet för att vi skulle vara andligt förberedda.

Efter mycket jobb och planering kom vi iväg den 11 augusti och stannade i 4 dagar. Vi bodde i gästhemmet vid Londontemplet och började alltid dagarna med en gemensam morgonsamling innan vi begav oss till templet för att utföra dop och konfirmationer.

Jag kände alltid Anden starkt i templet och stor tacksamhet att jag kunde få komma dit varje dag.

Vi hade också tid till att utforska London och göra olika nöjen. Vi tittade bland annat på Big Ben, London Eye, och gick på Madame Tussauds.

Det bästa med denna resa var näst sista dagen då vi befann oss i tempelområdet. Efter att vi hade varit i templet och ätit lunch gick vi till Visitor Center på tempelområdet. Där möttes vi av ett missionärspar som berättade om templets bakgrund. Vi såg en film om Joseph Smith som stärkte mitt vittnesbörd om honom. På kvällen blev vi hembjudna till tempelpresidenten och hans fru på en

Unga Kvinnor i Handens församling utanför templet i London.

FOTO JESSICA MYHRBERG

brasafton. Senare hade vi en stund då alla hade möjlighet att dela med sig av sina vittnesbörd. Det var ett av de finaste vittnesbördsmöten som jag närvarit vid och jag kände hur jag blev alldeles varm inombords och hur hårt mitt hjärta slog.

När vi kom tillbaka till gästhemmet samlades alla unga kvinnor i vårt sovrum och Jessica Myhrberg (Unga kvinnors president) föreslog att alla skulle få berätta något som man tyckte om hos de andra

unga kvinnorna. När vi gjorde detta kände jag stor kärlek till unga kvinnor och till mina ledare.

Jag är oerhört tacksam och glad över att jag fick möjligheten att vara med på denna resa. Jag är tacksam för Unga kvinnor och Unga män och för våra fantastiska ledare. Jag vet av hela mitt hjärta att denna kyrka är sann, att Joseph Smith var en sann Guds profet och att templet är Herrens hus! ■

Informationstjänstmissionärer i Norden

Äldste Rex och syster Vicky Lewis

Som informationstjänstmissionärer i de nordiska länderna har vi haft den underbara förmånen de senaste 18 månaderna att få hjälpa länderna förbereda sig för att ta emot Brigham Young-universitetets (BYU) Young Ambassadors på deras turné, förutom att vi har undervisat om Informationstjänstens "Key Messages", arbetat i Stockholmsmissionen och verkat i templet i Stockholm.

En av våra framgångar var att vi fick president Samuelson, rektor för BYU, att skicka en inbjudan till Alf Svensson i Sveriges riksdag att komma till BYU och tala där och närvara vid generalkonferensen. Han ville också gärna höra och se Tabernakelkören.

BYU sände ut sin artistgrupp Young Ambassadors till de nordiska länderna för olika framträdanden under maj månad 2009. Vi tillbringade hela året innan de kom till de fyra nordiska länderna med att hjälpa länderna förbereda sig för att ta emot gruppen

från BYU. Vi lärde dem hur man planerar VIP-mottagningar och bygger broar till samhälls- och regeringsledare och till media. Slutresultatet var att över 9 500 människor kom på 17 framträdanden, 12 brasaftnar och ett flertal outreach-workshopar.

Vi ordnade med överläggningen till svenska av boken "Berika ert familjeliv — en praktisk handledning" som ska användas i informationstjänst- och missionsarbetet i Sverige. Boken innehåller tio lektioner med fina visuella hjälpmedel som är till hjälp när man ska undervisa barn. Den är ett underbart redskap när man vill bjuda hem familjer på hemaftnar och stärka vänskapen.

Det har varit roligt att hjälpa till med internationella familjedagen under våra två år här.

Stockholm Key City har haft ett bås uppsatt där vi har inbjudit människor att ha familjens hemafton. Vi tog familjefoton som vi skickade till dem via Internet. Det har varit en stor succé — omkring 10 000 personer har varje år kommit till Internationella familjedagen i

Äldste Rex och syster Vicky Lewis har tjänat som informationstjänstmissionärer i Norden.

FOTO VICKY LEWIS

Kungsträdgården i Stockholm.

Vi var med på släktforskningskonferensen i Falköping där vi fick lära oss hur man indexerar. Genealogiska föreningen gav kyrkan 22 000 rullar mikrofilm med 418 miljoner uppteckningar som ska indexeras för offentlig användning. Stockholm Key City söker volontärer som hjälper till med indexeringsprojektet. Det här är det största indexeringsprojekt på Internet som kyrkan har startat. Du kan anmäla dig som volontär för att indexera genom att gå till www.familysearch.org och sedan till Index Records. Det här är ett underbart sätt att tjäna.

Vi har besökt många församlingar och grenar för att utbilda dem i Informationstjänstens "5 Key Messages". Vi har också utbildat de olika ländernas informationstjänstchefer i hur man hanterar media. Det är en oerhört viktig aspekt när det gäller att visa vilka vi är. Som äldste Ballard sade i julinumret 2008 av Ensign: "Vi behöver dela med oss av evangeliet med hjälp av Internet."

En av höjdpunkterna har varit att vi har haft möjlighet att verka i templet i Stockholm två dagar i veckan. Som tempeltjänare har vi känt Elias ande dagligen. Varje tjänandetillfälle vi har haft är en välsignelse.

Vi lämnar en del av vårt hjärta i Sverige. ■

Carpe Diem — femte året i rad

Katrin Johansson, Hägerstens församling

Den 25–27 september 2009 var det dags igen för Carpe Diem, en aktivitet för ensamstående i åldrarna 25–45+, för femte året i rad. Aktiviteten hölls i Stockholm.

Via hemsidan hade vi i förväg kunnat se vilka som var anmälda och det var många kära vänner men också nya bekantskaper. Efter middagen fick vi en salsalektion av salsaläraren Mario från Kuba, vilket blev en bra inledning på kvällens dans.

På lördagsmorgonen fanns det ett val av flera olika aktiviteter. Det mest originella var kanske lerduveskytte och att skjuta med salongsgevär som var väldigt uppskattat.

Matlagningskurs med en riktig kock, yoga och gym var andra uppskattade aktiviteter. Dessutom fyllde vi en egen session i templet kl 10.

Efter lunchen fick vi tips om hur vi kan ta hand om oss själva bättre och sedan bar det av till dagens stora batalj – Vikingakampen. Tanken med Vikingakampen var att deltagarna skulle förflyttas bakåt i tiden vilket förstärktes av att de som höll i stationerna alla var iklädda vikingakläder. Anna Lundgren hade sytt i en hel vecka och många i Västerhaninge församling ställde upp med talanger och tid för att hjälpa oss med dagens aktiviteter.

Tävlingsinstinkten kom fram

För femte året i rad hölls Carpe Diem för ensamstående. En av aktiviteterna var Vikingakampen där gruppledarna föräddes en vikingahjelm och sedan instruerades inför tävlingen.

FOTO BILL NORDÉN

hos väldigt många av deltagarna, vilket kanske märktes speciellt när det var dags för svärdskamp. Även om svärden var av plast så fick de unga männen som lagen tävlade mot flera blåmärken. Kampen avslutades med ett lopp med ett vikingaskepp eller kanske snarare en kanot.

Kvällen inleddes med en fantastiskt god middag och därefter var det dags för buggkurs med den erfarne dansläraren Lars och hans glada extralärare. Vi fick möjlighet att praktisera våra kunskaper under kvällen. Dansen tog slut alldeles för fort men det var dags att förbereda sig för söndag.

Veronika Ekelund höll lektion med utgångspunkt från Andra Nephi 9:14, att vi kommer att vara medvetna om den synd vi inte omvänt oss från den dagen vi står inför Frälsaren, men också hur han glömmet det vi omvänt oss från. Som inledning på vittnesbördsrådet fick vi lyssna till ett tal av Daniel Palm, som bland annat lät oss förstå att vi var prinsar och prinsessor. Vittnesbörden lämnades på minst 6 språk och Mats Ekelund påminde oss om att det "börjar med att ge innan vi kan få". Det är alltid upplyftande att lyssna till andras vittnesbörd och Anden var stark.

Alla var nöjda efter en intensiv helg med många roliga aktiviteter, härligt sensommarväder och flera nya vänner. ■

Umeå distrikt ser fram emot en stav i Norrland

Mona Carlsson, Sundsvall, Umeå distrikt

Den 17–18 oktober 2009 hade Umeå distrikt konferens med temat "Gör rätt val". Närvarande var missionspresident Larry Anderson tillsammans med sin hustru syster Sally Ann Anderson och sina rådgivare Håkan Stegeby och Håkan Palm.

Missionspresidenten talade bl.a. om kallelens princip och hur viktigt det är att vi hörsammar de kallelser vi får och tjänar väl.

Som ett led i Umeå distrikts målsättning att få en stav i Norrland, kallades missionspresidentens förste rådgivare Håkan Stegeby att även verka som distriktspresident för Umeå distrikt, med Kjell Åke Larsson som förste rådgivare och Torbjörn Jälmbarrant som andre rådgivare. ■

Håkan Stegeby, distriktspresidenten i Umeå, med sin hustru Inga-Lena Stegeby och sina rådgivare, till vänster Torbjörn Jälmbarrant med hustru Birgitta Jälmbarrant och till höger Kjell Åke Larsson med hustru Ulla-Lena Larsson. President Stegeby verkar även som rådgivare till missionspresidenten.

Ny tempelpresident för templet i Stockholm

Paul Kent Oscarson, tillhörande Ensign 2:a församling, Salt Lake Ensign stav, verkar nu som president för templet i Stockholm. President Oscarson har tidigare tjänat som president för Sverigemissionen Göteborg, samt som stavspresident, rådgivare i stavspresidentsskap, biskop, grenspresident, högprästergruppledare, söndagskollärare. Han har nu pensionerats från sitt arbete som ansvarig för köpcentrum. Han föddes i St. Louis, Missouri, son till Roy Wilhelm

och Vera Brown Oscarson.

Bonnie Lee Green Oscarson, tjänar som tempelvärdinna. Syster Oscarson tjänade även tillsammans med sin man när han presiderade över Sverigemissionen Göteborg. Hon har tidigare verkat som söndagskollärare, församlingens president för Unga kvinnor, tempeltjänare, församlingens aktivitetskommitté och seminarie-lärare. Hon föddes i Salt Lake City, Utah, USA, dotter till Theo James and Jean Stringham Green. ■

Informationen hämtad från kyrkans hemsida www.jesukristikyrka.se

Lokala nyheter

Välkommen att skicka in nyhetsartiklar och foton till *Lokala nyheter*. Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet.

Nyhetsartiklar bör vara korta, cirka 600, 250 eller 75 ord.

Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen. Skickas till: Eivor Hagman, Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

Email: eivorhagman@hotmail.com

Tel.: 036-719663
För Stockholmsområdet:
Anne-Sofie Wihlman,
Färnebogatan 2 A, 723 42
Västerås
Email: asw@bredband.net ■

HUR JAG VET

Joseph Smith är en sann Guds profet

Birgitta Gustafsson, Katrineholms gren

Mitt vittnesbörd om Joseph Smith har stärkts efter en smärtsam och jobbig händelse i min mans och mitt liv. Vi flyttade till en annan ort och därmed lämnade vi vår trygga lilla gren. Min man Ulf fortsatte sitt arbete i vår hemstad efter flytten och det var där han överfölls av en drogpåverkad man i den butik där han arbetade. Mannen hade en stor slaktarkniv som han tryckte mot Ulfs hals och krävde att få pengarna som fanns i kassan. Ulf gav honom pengarna och mannen försvann. Ulf blev förstas chockad och fick krisbearbetning från sitt arbete en tid efteråt.

Jag chockades också av denna händelse och genomgick en svår tid med nytt arbete, med nya arbetskamrater och en ny församling. Tyvärr, fick jag inte nödvändig krisbearbetning från mitt arbete. Händelsen plågade mig många år efteråt. Min övertygelse är att det som hjälpte mig mest var besöket i templet som vi gjorde kort efteråt. Inom mig hade jag en stor trötthet och jag hade svårt att koncentrera mig på arbetet. På ett hjälpföreningsmöte berättade jag vad som hänt och fick en bra kontakt med Hjälpföreningens president. Men jag kände att det inte var tillräckligt, långt borta från vänner och familj.

Oerhört ensam med alla uppdämda känslor av obehag och sorg inom mig sökte jag hjälp hos Jesus Kristus. Där fann jag tröst och styrka genom att flitigt studera i skrifterna. Jag började tänka på Joseph Smith, alla förföljelser han utsattes för. Detta kunde jag känna igen, min man hade råkat ut för en människa som kunde ha dödat honom. Jag tänkte på Emma Smith som ofta var ensam och orolig när Joseph var långt borta och jag kunde identifiera mig med henne. I mitt hjärta började jag känna stor kärlek till Joseph och Emma Smith, hur de kämpade tappert för att lyda Gud att återställa kyrkan på jorden.

Jag vet att Jesus Kristus var med oss i vår ensamhet, för vi fick de mest trogna och hjälpsamma hemlärare man kan önska sig. Jag vet att Gud finns, jag vet att Jesus Kristus är min äldre broder och jag har fått Den Helige Andens gåva som vägleder mig. Det är en gåva som jag vårdar ömt. ■

.....
Hur fick du ditt vittnesbörd och hur har det påverkat ditt liv? Skriv 200–400 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

FOTO: K. WIRÉN

Fokusera på målet

C Wirén

Ibland förstår jag inte varför saker händer mig förrän efteråt när jag tänker tillbaka på händelsen och ser det hela ur ett nytt perspektiv.

Det var en måndag det hände, jag hade varit lärare på en utbildning hela den dagen. Barnen hade barnvakt och när kursen var slut längtade jag så otroligt mycket efter mina barn så jag skyndade mig för att komma hem så tidigt som möjligt.

Jag tittade på klockan när jag steg av tunnelbanan och insåg att det var sex minuter till pendeltåget skulle gå. Jag hinner, tänkte jag och började springa förbi alla människor i rulltrappan. Längst upp ramlade jag över någons ben och fastnade med min kjol i rulltrappan och den fortsatte att rulla. Människor ramlade över mig och det gjorde så ont. Ingen försökte hjälpa mig. Till slut stannade rulltrappan och jag vände mig om för att be mannen bakom om hjälp att komma loss. Ja, men kjolen kommer nog gå sönder i kanten, sa han. Jag bryr mig inte om att den går sönder bara jag kommer loss, sa jag ganska förtvivlad. Människorna runt omkring tittade på mig som om jag var farlig

C Wirén

trots att jag var finkladdad med kavaj och kjol på mig. Ingen sa något förrän jag plötsligt hörde en ljuv stämma. Hur gick det? frågade en kvinna i min egen ålder. Är du ok? Ja, jag tror det svarade jag och log ett tacksamt leende. Det hjälpte mycket att någon fanns där som faktiskt brydde sig.

I samma ögonblick jag svarade kvinnan kom jag ihåg mitt mål, mina barn. Jag tittade på klockan, två minuter kvar, det hela hade gått väldigt fort fastän det kändes som en evighet. Jag hinner, tänkte jag och sprang så fort jag kunde till tåget. Känslan jag fick när dörrarna smällde igen bakom mig på pendeltåget var fantastisk. Jag hade bestämt mig för vad jag ville. Kärleken till min familj var så stark att jag

reste mig trots mina motgångar, och jag klarade det för att jag fokuserade på målet, inte på motgången.

I efterhand har jag funderat på varför allt detta hände mig och jag inser att det speglar hela mitt liv. Jag har bestämt mig för att komma tillbaka till min himmelske Fader och jag har utvecklat en enormt stark kärlek till honom. Jag får många motgångar i livet men jag vet att om jag fokuserar på målet

kommer jag att kunna resa mig och faktiskt bli starkare för varje motgång jag får. Jag vet även att jag får hjälp på vägen i form av änglar, precis som kvinnan som gav mig styrka att resa mig på grund av hennes enkla men betydelsefulla ord. Tills jag en vacker dag känner min himmelske Faders armar omkring mig och känner en ännu starkare känsla av lycka, än när dörrarna på tåget smällde igen bakom mig, för att jag klarade att hålla fokus på målet och min starka kärlek till det jag längtar efter. ■

Vill du dela med dig av en andlig upplevelse eller om hur en evangelieprincip hjälpt dig? Skriv cirka 300 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com

Raquel Robayo

Allt är möjligt

Raquel Robayo, Jönköping

"Jag skall gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet, att Herren inte ger människobarnen några befalningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem." (1 Nephi 3:7)

Jag vet att det här skriftstället är sant. Jag har fått uppleva det många gånger. Ibland kan saker verka så oåtkomliga och nästan omöjliga. Men det är viktigt att inte ge upp hoppet och sträva efter det "oåtkomliga", speciellt när vi vet att det är rätt. Strävar vi efter det som är gott och rätt så vet vi att Herren kommer att hjälpa oss. Han förbereder vägen för oss. Han sätter människor och händelser i våra liv som gör det lättare för oss att inte ge upp hoppet och fortsätta. Vi måste ha tro och lita på Honom. Jag vet att *allt* är möjligt när vi förlitar oss och tror på Herren. Kämpar vi så kommer vi att kunna uppnå det som en gång ansågs vara omöjligt. ■

Vilket är ditt favoritskriftställe? Dela gärna med dig av det och skriv 100–150 ord om vad det betyder för dig och skicka till eivorhagman@hotmail.com För ungdomar mellan 12–30 år.

Att göra någon glad

Malcolm, 7 år

Min lillebror Ludvig blev så sjuk att han fick åka till sjukhuset och sova där flera nätter. Jag tyckte så synd om min lillebror och jag saknade honom väldigt mycket. Jag tänkte på vad jag kunde göra för att göra honom glad och jag sade till pappa att jag ville ta mina egna pengar jag hade sparat och köpa lego till honom. Jag visste att han skulle bli glad.

Det blev han och jag fick en sådan där varm känsla i magen och jag visste att jag hade gjort något riktigt bra. Jag vet att jag följde Jesus. ■

**Malcolm,
till höger,
med lillebror
Ludvig**

.....
Har ditt barn/barnbarn en berättelse eller erfarenhet om hur han/hon har försökt likna Jesus? Skicka in cirka 100–150 ord eller mindre till eivorhagman@hotmail.com

PÅ NÄTET

Aktiviteter i stavar och distrikt

Aktuell uppdatering av aktivitetskalendern i stavar och distrikt finns på kyrkans webbsida www.jesukristikyrka.se — välj "aktiviteter — stavskalendrar". ■

LÄSARKOMMENTAR

Kommentarer från läsare välkomnas

Skicka gärna in dina kommentarer om artiklar i *Liahona* och lokala sidorna till eivorhagman@hotmail.com ■